
DE PAREL
VAN
GROTE
WAARDE

DE
PAREL VAN
GROTE WAARDE

EEN SELECTIE UIT DE OPENBARINGEN,
VERTALINGEN EN UITEENZETTINGEN VAN
JOSEPH SMITH

DE EERSTE PROFEET, ZIENER EN OPENBAARDER VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN
DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

INHOUD

Inleiding	V
Mozes	1
Abraham	35
Facsimile 1	36
Facsimile 2	44
Facsimile 3	51
Mattheüs naar Joseph Smith	54
De Geschiedenis van Joseph Smith	59
Geloofsartikelen	78

INLEIDING

De Parel van grote waarde bestaat uit een selectie uitgelezen materiaal over vele belangrijke aspecten van het geloof en de leer van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze stukken zijn door de profeet Joseph Smith vertaald of geschreven, en de meeste zijn in de kerkelijke periodieken van zijn tijd verschenen.

De eerste verzameling materiaal die de titel 'Parel van grote waarde' droeg, is in 1851 samengesteld door ouderling Franklin D. Richards, destijds lid van de Raad der Twaalf en president van het Britse zendingsgebied. De bedoeling ervan was grotere toegankelijkheid te verschaffen tot een aantal belangrijke artikelen die een beperkte oplage hadden gekend in de tijd van Joseph Smith. Naarmate het ledental van de kerk overal in Europa en Amerika toenam, ontstond de behoefte deze stukken beschikbaar te stellen. De Parel van grote waarde werd op grote schaal gebruikt en is naderhand een standaardwerk van de kerk geworden door toedoen van het Eerste Presidium en de algemene conferentie op 10 oktober 1880 te Salt Lake City.

De inhoud is verschillende malen herzien, naargelang de behoeften van de kerk dat nodig maakten. In 1878 werden gedeelten van het boek Mozes toegevoegd die niet in de eerste uitgave stonden. In 1902 werden bepaalde gedeelten van de Parel van grote waarde weggelaten die een herhaling waren van materiaal dat ook in de Leer en Verbonden was uitgegeven. De indeling in hoofdstukken en verzen, met voetnoten, vond plaats in 1902. De eerste uitgave met tekst in twee kolommen, met register, verscheen in 1921. Er werden geen andere veranderingen aangebracht tot april 1976, toen twee onderdelen met openbaringen werden toegevoegd. In 1979 werden deze twee onderdelen uit de Parel van grote waarde overgeheveld naar de Leer en Verbonden, waar zij nu te vinden zijn als afdeling 137 en 138. In de huidige uitgave zijn een aantal veranderingen aangebracht om de tekst in overeenstemming te brengen met vroegere documenten.

Hier volgt een korte inleiding op de huidige inhoud:

1. *Selectie uit het boek Mozes.* Een fragment uit het boek Genesis uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith, waar hij in juni 1830 aan is begonnen.
2. *Het boek Abraham.* Een geïnspireerde vertaling van de geschriften van Abraham. Joseph Smith is in 1835 met de vertaling begonnen, nadat hij enkele Egyptische papyri in handen had gekregen. De vertaling is vanaf 1 maart 1842 in afleveringen in de *Times and Seasons* te Nauvoo (Illinois) verschenen.

3. *Mattheüs naar Joseph Smith*. Een fragment uit het getuigenis van Mattheüs in Joseph Smiths vertaling van de Bijbel (zie Leer en Verbonden 45:60–61 voor de goddelijke opdracht om te beginnen met de vertaling van het Nieuwe Testament).
4. *Geschiedenis van Joseph Smith*. Gedeelten uit Joseph Smiths officiële getuigenis en geschiedenis, die hij en zijn schrijvers in 1838–1839 hebben voorbereid en die vanaf 15 maart 1842 in afleveringen in de *Times and Seasons* te Nauvoo (Illinois) zijn verschenen.
5. *De geloofsartikelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*. Een verklaring van Joseph Smith, die op 1 maart 1842 in de *Times and Seasons* is verschenen, vergezeld van een korte geschiedenis van de kerk, die algemeen bekend stond als de Wentworth-brief.

SELECTIE UIT HET BOEK MOZES

*Een fragment uit de vertaling van de Bijbel, zoals geopenbaard aan
de profet Joseph Smith, juni 1830–februari 1831.*

HOOFDSTUK 1 (Juni 1830)

God openbaart Zich aan Mozes — Mozes verandert van gedaante — Hij wordt geconfronteerd met Satan — Mozes ziet vele bewoonde werelden — De Zoon heeft talloze werelden geschapen — Het is Gods werk en heerlijkheid de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.

DE woorden van God, die Hij tot ^aMozes ^bsprak op een tijdstip dat Mozes was weggevoerd naar een buitengewoon hoge berg,

2 en hij ^azag God van ^baangezicht tot aangezicht en hij sprak met Hem, en de ^cheerlijkheid van God rustte op Mozes; daarom kon Mozes zijn tegenwoordigheid ^dverdragen.

3 En God sprak tot Mozes en zei: Zie, Ik ben de Here God, de ^aAlmachtige, en ^bEindeloos is mijn

naam; want Ik ben zonder begin van dagen of einde van jaren; en is dat niet eindeloos?

4 En zie, u bent mijn zoon; welnu, ^aaanschouw en Ik zal u het maaksel van mijn ^bhanden tonen; maar niet alles, want mijn ^cwerken zijn zonder ^deinde, en ook mijn ^ewoorden, want zij houden nimmer op.

5 Welnu, geen mens kan al mijn werken aanschouwen, tenzij hij al mijn heerlijkheid aanschouwt; en geen mens kan al mijn heerlijkheid aanschouwen en nadien in het vlees op de aarde blijven.

6 En Ik heb een werk voor u, Mozes, mijn zoon; en u bent naar de ^agelijkenis van mijn ^bEniggeborene; en mijn Eniggeborene is en zal zijn de ^cHeiland, want Hij is vol ^dgenade en ^ewaarheid; maar buiten Mij is er ^fgeen God, en alle dingen zijn aanwezig bij Mij, want Ik ^gken ze alle.

7 En nu, zie, dit ene ding toon

- 1 1a Alma 12:30;
Moz. 1:42.
b GS Mozes.
2a Ex. 3:6; 33:11;
BJS Ex. 33:20, 23
(Aanhangsel);
Joh. 1:18; 6:46;
Ether 3:6–16;
Moz. 1:11.
b Num. 12:6–8;
Deut. 34:10; LV 17:1.
c Deut. 5:24;
Moz. 1:13–14, 25.
GS Heerlijkheid.
d GS Gedaanteverande-

- ring.
3a Openb. 11:17; 19:6;
1 Ne. 1:14;
LV 121:4.
GS God, Godheid.
b Jes. 63:16; LV 19:9–12;
Moz. 7:35.
GS Eindeloos.
4a Moz. 7:4.
b Moz. 7:32, 35–37.
c Ps. 40:5; LV 76:114.
d Ps. 111:7–8; Moz. 1:38.
e 2 Ne. 9:16;
LV 1:37–39.
GS Woord van God.

- 6a Gen. 1:26;
Ether 3:14–15;
Moz. 1:13–16.
b GS Eniggeborene.
c GS Heiland.
d Joh. 1:14, 17;
Alma 13:9.
GS Genade.
e Moz. 5:7.
f 1 Kon. 8:60;
Jes. 45:5–18, 21–22.
g 1 Ne. 9:6; 2 Ne. 9:20;
Alma 18:32;
LV 38:1–2.
GS Alwetend.

Ik u, Mozes, mijn zoon, want u bent in de wereld, en nu toon Ik het u.

8 En het geschiedde dat Mozes keek en de ^awereld zag waarop hij geschapen was; en Mozes ^bzag de wereld en de einden daarvan, en alle mensenkinderen die worden en die zijn geschapen; hierover ^cverbaasde en verwonderde hij zich zeer.

9 En de tegenwoordigheid van God onttrok zich aan Mozes, zodat zijn heerlijkheid niet op Mozes rustte; en Mozes was op zichzelf aangewezen. En toen hij op zichzelf was aangewezen, viel hij ter aarde.

10 En het geschiedde dat Mozes pas na verloop van vele uren wederom zijn natuurlijke ^akrachten ontving zoals die van een mens; en hij zei bij zichzelf: Hierdoor nu weet ik dat de mens ^bniets is, hetgeen ik nimmer heb verondersteld.

11 Maar nu hebben mijn eigen ogen ^aGod gezien; echter niet mijn ^bnatuurlijke, maar mijn geestelijke ogen, want mijn natuurlijke ogen hadden Hem niet kunnen zien; want ik zou ^cverdord en ^dgestorven zijn in zijn tegenwoordigheid; maar zijn heerlijkheid rustte op

mij; en ik zag zijn ^egelaat, want ik was van gedaante ^fveranderd voor zijn aangezicht.

12 En het geschiedde dat toen Mozes deze woorden had gezegd, zie, ^aSatan hem kwam ^bverzoeken en zei: Mozes, mensenzoon, aanbid mij.

13 En het geschiedde dat Mozes Satan aanschouwde en zei: Wie bent u? Want zie, ik ben een ^azoon van God, naar de gelijkenis van zijn Eniggeborene; en waar is uw heerlijkheid, dat ik u zou moeten aanbidden?

14 Want zie, ik kon God niet aanschouwen, tenzij zijn heerlijkheid op mij kwam en ik van gedaante werd ^averanderd voor zijn aangezicht. Maar u kan ik aanschouwen in de natuurlijke mens. Zo is het toch, nietwaar?

15 Gezegend zij de naam van mijn God, want zijn Geest heeft Zich niet geheel aan mij onttrokken, of waar is anders uw heerlijkheid, want die is duisternis voor mij? En ik kan tussen u en God onderscheiden; want God heeft mij gezegd: ^aAanbid God, want Hem alleen zult u ^bdienen.

16 Ga heen, Satan; bedrieg mij niet; want God heeft mij gezegd: U

8a Moz. 2:1.

b Moz. 1:27.

c Ps. 8:3–4.

10a Dan. 10:8, 17;

1 Ne. 17:47;

Alma 27:17;

GJS 1:20.

b Dan. 4:35;

Hel. 12:7.

11a GS God, Godheid.

b LV 67:10–13;

Moz. 6:36.

c Ex. 19:21.

d Ex. 20:19.

e Gen. 32:30;

Moz. 7:4.

f Matt. 17:1–8.

GS Gedaanteverandering.

12a Moz. 4:1–4.

GS Duivel.

b Moz. 6:49.

GS Verzoeken,

verzoeking.

13a Ps. 82:6; Hebr. 12:9;

1 Joh. 3:2.

14a GS Gedaanteverandering.

15a Matt. 4:10.

GS Aanbidden,

aanbidding.

b 1 Sam. 7:3;

3 Ne. 13:24.

bent naar de "gelijkenis van mijn Eniggeborene.

17 En Hij heeft mij ook geboden gegeven toen Hij vanuit de brandende "doornstruik tot mij riep en zei: ^bRoep God aan in de naam van mijn Eniggeborene en aanbid Mij.

18 En voorts zei Mozes: Ik zal niet ophouden God aan te roepen, ik heb Hem nog andere dingen te vragen; want zijn heerlijkheid heeft op mij gerust, daarom kan ik onderscheid maken tussen Hem en u. Ga heen, Satan.

19 En nu, toen Mozes deze woorden had gezegd, riep Satan met luide stem en tierde op de aarde en beval: Ik ben de "Eniggeborene, aanbid mij.

20 En het geschiedde dat Mozes uitermate begon te vrezen; en toen hij begon te vrezen, zag hij de bitterheid van de "hel. Niet-temin, toen hij God ^baanriep, ontving hij kracht en hij beval en zei: Ga van mij heen Satan, want deze ene God alleen wil ik aanbidden, die de God is van heerlijkheid.

21 En nu begon "Satan te sidderen, en de aarde beefde; en Mozes ontving kracht en riep God aan en zei: In de naam van de Eniggeborene, ga heen, Satan.

22 En het geschiedde dat Satan riep met luide stem, met geweend en geweeklaag en "tandengeknars; en hij ging heen, ja, uit de tegenwoordigheid van Mozes, zodat hij hem niet zag.

23 En nu, hiervan heeft Mozes getuigenis gegeven; maar wegens goddeloosheid is het niet te vinden onder de mensenkinderen.

24 En het geschiedde dat toen Satan uit de tegenwoordigheid van Mozes was heengegaan, dat Mozes zijn ogen ten hemel opsloeg, vervuld van de "Heilige Geest, die getuigt van de Vader en de Zoon;

25 en toen hij de naam van God aanriep, zag hij wederom zijn heerlijkheid, want die rustte op hem; en hij hoorde een stem, die zei: Gezegd bent u, Mozes, want Ik, de Almachtige, heb u uitverkoren, en u zult sterker worden gemaakt dan vele "wateren; want zij zullen uw ^bbevel gehoorzamen alsof u "God was.

26 En zie, Ik ben met u, ja, tot het einde van uw dagen; want u zult mijn volk uit de "slavernij ^bverlossen, ja, "Israël, mijn ^duitverkorenen.

27 En het geschiedde, terwijl de stem nog sprak, dat Mozes zijn ogen opsloeg en de aarde "zag,

16a Moz. 1:6.

17a Ex. 3:2.

b Moz. 5:8.

19a Matt. 24:4-5.

20a GS Hel.

b GJS 1:15-16.

GS Gebed.

21a GS Duivel.

22a Matt. 13:41-42;

Mos. 16:1-3.

24a GS Heilige Geest.

25a Ex. 14:21-22.

b GS Macht;

Priesterschap.

c Ex. 4:16.

26a Ex. 3:7-12.

b 1 Ne. 17:23-25.

c 1 Kon. 8:51-53.

GS Israël.

d GS Uitverkoren, uitverkorenen.

27a LV 88:47;

Moz. 1:8.

GS Visioen.

ja, alles ervan; en er was geen deeltje ervan dat hij niet zag, het onderscheidende door de Geest van God.

28 En hij zag eveneens de bewoners ervan, en er was geen ziel die hij niet zag; en hij onderscheidde hen door de Geest van God; en hun aantallen waren groot, ja, ontelbaar als het zand aan de oever van de zee.

29 En hij zag vele landen; en elk land heette ^aaarde, en er waren bewoners op het oppervlak daarvan.

30 En het geschiedde dat Mozes God aanriep en zei: Vertel mij, bid ik U, waarom deze dingen zo zijn en hoe U ze gemaakt hebt?

31 En zie, de heerlijkheid van de Heer rustte op Mozes, zodat Mozes in de tegenwoordigheid van God stond en van ^aaangezicht tot aangezicht met Hem sprak. En de Here God zei tot Mozes: Voor mijn eigen ^boogmerk heb Ik deze dingen gemaakt. Hier is wijsheid en zij blijft in Mij.

32 En door het ^awoord van mijn macht heb ik ze geschapen, hetwelk mijn eniggeboren Zoon is, die vol ^bgenade en ^cwaarheid is.

33 En ontelbare ^awerelden heb Ik ^bgeschapen; en ook die heb Ik voor

mijn eigen oogmerk geschapen; en door de Zoon heb Ik ze geschapen, die mijn ^cEniggeborene is.

34 En de ^aeerste mens van alle mensen heb Ik ^bAdam genoemd, hetgeen ^cvelen is.

35 Maar alleen een verslag van deze aarde en de bewoners daarvan geef Ik u. Want zie, er zijn vele werelden die voorbijgegaan zijn door het woord van mijn macht. En vele zijn er die nu bestaan, en ze zijn voor de mens ontelbaar; maar alle dingen zijn geteld bij Mij, want ze zijn van Mij en Ik ^aken ze.

36 En het geschiedde dat Mozes tot de Heer sprak en zei: Wees uw dienstknecht genadig, o God, en vertel mij aangaande deze aarde en de bewoners daarvan en ook de hemelen, en dan zal uw dienstknecht tevreden zijn.

37 En de Here God sprak tot Mozes en zei: De ^ahemelen, ze zijn vele, en voor de mens kunnen ze niet worden geteld; maar voor Mij zijn ze geteld, want ze zijn van Mij.

38 En zoals de ene aarde zal voorbijgaan en de hemelen daarvan, zo zal er een andere komen; en er is geen ^aeinde aan mijn werken, noch aan mijn woorden.

29^a GS Aarde.

31^a Deut. 5:4;
Moz. 1:11.

^b Jes. 45:17–18;
2 Ne. 2:14–15.

32^a Joh. 1:1–4, 14;
Hebr. 1:1–3;
Openb. 19:13;
Jakob 4:9;
Moz. 2:1, 5.

GS Jezus Christus.

^b Ps. 19:1;
Moz. 5:7–8.

GS Genade.
^c GS Waarheid.

33^a Ps. 8:3–4;
LV 76:24;
Moz. 7:29–30.

^b GS Scheppen,
schepping.

^c Moz. 1:6.

34^a Moz. 3:7.
^b Abr. 1:3.

GS Adam.

^c Moz. 4:26; 6:9.

35^a Moz. 1:6; 7:36.
GS Alwetend.

37^a Abr. 4:1.

GS Hemel.

38^a Moz. 1:4.

39 Want zie, dit is mijn ^awerk en mijn ^bheerlijkheid: de ^consterfelijheid en het ^deeuwige leven van de mens tot stand te brengen.

40 En nu Mozes, mijn zoon, zal Ik tot u spreken aangaande deze aarde waarop u staat; en u zult de dingen ^aopschrijven die Ik spreken zal.

41 En ten dage dat de mensenkinderen mijn woorden zullen achten als niets, en vele ervan zullen ^awegnemen uit het boek dat u zult schrijven, zie, dan zal Ik een ander ^bgelijk u doen opstaan; en ^cze zullen wederom te vinden zijn onder de mensenkinderen — onder zovelen als er zullen geloven.

42 (Deze woorden werden ^agesproken tot Mozes op de berg, waarvan de naam niet bekend zal zijn onder de mensenkinderen. En nu worden ze tot u gesproken. Toon ze niemand, behalve aan hen die geloven. Ja, amen.)

HOOFDSTUK 2 (Juni–oktober 1830)

God scheidt de hemelen en de aarde — Alle vormen van leven worden geschapen — God maakt de

mens en geeft hem heerschappij over al het andere.

EN het geschiedde dat de Heer tot Mozes sprak en zei: Zie, Ik ^aopenbaar het u aangaande deze ^bhemel en deze ^caarde; schrijf de woorden op die Ik spreek. Ik ben het begin en het einde, de ^dalmachtige God; door mijn ^eEniggeborene heb ik deze dingen ^fgeschapen, ja, in het begin heb Ik de hemel geschapen en de aarde waarop u staat.

2 En de ^aaarde was woest en leeg; en Ik liet duisternis op het oppervlak van het diep komen; en mijn Geest bewoog Zich over het oppervlak van het water, want Ik ben God.

3 En Ik, God, zei: Laat er ^alicht zijn; en er was licht.

4 En Ik, God, zag het licht; en dat licht was ^agoed. En Ik, God, scheidde het licht van de duisternis.

5 En Ik, God, noemde het licht dag; en de duisternis noemde Ik nacht; en dit deed Ik door het ^awoord van mijn macht, en het werd gedaan zoals Ik ^bsprak; en de avond en de morgen waren de eerste ^cdag.

6 En voorts, Ik, God, zei: Laat er een ^auitspannel zijn te midden

39a Rom. 8:16–17;

2 Ne. 2:14–15.

GS Verlossingsplan.

b GS Heerlijkheid.

c GS Onsterfelijk,

onsterfelijheid.

d GS Eeuwig leven.

40a 2 Ne. 29:11–12.

41a 1 Ne. 13:23–32;

Moz. 1:23.

b 2 Ne. 3:7–19.

c 1 Ne. 13:32, 39–40;

LV 9:2.

42a Moz. 1:1.

2 1a Moz. 1:30, 36.

b GS Hemel.

c Moz. 1:8.

d GS God, Godheid —

God de Vader.

e GS Eniggeborene.

f GS Scheppen,

schepping.

2a Gen. 1:2;

Abr. 4:2.

3a LV 88:6–13.

GS Licht, licht van

Christus.

4a Gen. 1:4;

Abr. 4:4.

5a Moz. 1:32.

b 2 Kor. 4:6.

c Gen. 1:5.

6a Gen. 1:6–8.

van het water, en het was alzo, ja, zoals Ik sprak; en Ik zei: Laat het de wateren van de wateren scheiden; en het werd gedaan;

7 en Ik, God, maakte het uitspansel en scheidde de "wateren, ja, de grote wateren onder het uitspansel van de wateren die boven het uitspansel waren, en het was alzo, ja, zoals Ik sprak.

8 En Ik, God, noemde het uitspansel "hemel; en de avond en de morgen waren de tweede dag.

9 En Ik, God, zei: Laten de wateren onder de hemel vergaderd worden op "één plaats, en het was alzo; en Ik, God, zei: Laat er droog land zijn; en het was alzo.

10 En Ik, God, noemde het droge land "aarde; en de vergadering van de wateren noemde Ik de zee; en Ik, God, zag dat alle dingen die Ik gemaakt had, goed waren.

11 En Ik, God, zei: Laat de aarde "gras voortbrengen, het gewas zaadgevend, de vruchtboom vruchtgevend, naar zijn aard, en de boom vruchtgevend, waarvan het zaad erin zal zijn op de aarde, en het was alzo, ja, zoals Ik sprak.

12 En de aarde bracht gras voort, ieder gewas zaadgevend naar zijn aard, en de boom vruchtgevend, met zaad erin, naar zijn aard; en Ik, God, zag dat alle dingen die Ik gemaakt had, goed waren;

13 en de avond en de morgen waren de derde dag.

14 En Ik, God, zei: Laten er lichten zijn in het uitspansel van de hemel, om de dag te scheiden van de nacht, en laat ze dienen als tekens, en als seizoenen en als dagen en als jaren;

15 en laat ze dienen als lichten in het uitspansel van de hemel om licht te geven op de aarde; en het was alzo.

16 En Ik, God, maakte twee grote lichten; het grotere "licht om te heersen over de dag, en het kleinere licht om te heersen over de nacht; en het grotere licht was de zon, en het kleinere licht was de maan; en ook de sterren werden gemaakt, ja, volgens mijn woord.

17 En Ik, God, stelde ze in het uitspansel van de hemel om licht te geven op de aarde,

18 en de zon om te heersen over de dag, en de maan om te heersen over de nacht, en om het licht te scheiden van de duisternis; en Ik, God, zag dat alle dingen die Ik gemaakt had, goed waren;

19 en de avond en de morgen waren de vierde dag.

20 En Ik, God, zei: Laat de wateren overvloedig het wemelende schepsel voortbrengen dat leven in zich heeft, en vogels die kunnen vliegen boven de aarde in het weidse uitspansel van de hemel.

21 En Ik, God, schiep grote

7a Abr. 4:9-10.

8a GS Hemel.

9a Gen. 1:9; Abr. 4:9.

10a GS Aarde.

11a Gen. 1:11-12;

Abr. 4:11-12.

16a Gen. 1:16.

“walvissen, en ieder levend schepsel dat zich beweegt, die de wateren overvloedig voortbrachten, naar hun aard, en iedere gevleugelde vogel naar zijn aard; en Ik, God, zag dat alle dingen die Ik geschapen had, goed waren.

22 En Ik, God, zegende hen en zei: Wees vruchtbaar en “vermenigvuldig u, en vervul de wateren in de zee; en laten de vogels zich vermenigvuldigen op de aarde;

23 en de avond en de morgen waren de vijfde dag.

24 En Ik, God, zei: Laat de aarde het levende schepsel voortbrengen naar zijn aard, vee, en kruipende wezens, en dieren van de aarde naar hun aard, en het was alzo;

25 en Ik, God, maakte de dieren van de aarde naar hun aard, en vee naar zijn aard, en alles wat kruipt op de aarde naar zijn aard; en Ik, God, zag dat al deze dingen goed waren.

26 En Ik, God, zei tot mijn “Eniggeborene, die bij Mij was vanaf het begin: Laat Ons de mens ^bmaken naar ons ^cbeeld, naar onze gelijkenis; en het was alzo. En Ik, God, zei: Laat hen ^dheerschappij hebben over de vissen van de zee en over de vogels van de lucht en over het vee en over de gehele aarde

en over ieder kruipend wezen dat op de aarde kruipt.

27 En Ik, “God, schiep de mens naar mijn eigen beeld, naar het beeld van mijn Eniggeborene schiep Ik hem; man en vrouw schiep Ik hen.

28 En Ik, God, zegende hen en zei tot hen: Wees vruchtbaar en “vermenigvuldig u, en vervul de aarde en onderwerp haar en heb heerschappij over de vissen van de zee en over de vogels van de lucht en over ieder levend wezen dat zich op de aarde beweegt.

29 En, Ik, God, zei tot de mens: Zie, Ik heb u ieder zaaddragend gewas gegeven dat op het oppervlak van de gehele aarde is, en iedere boom waarin de vrucht van een boom zal zijn die zaad geeft; het zal u tot “voedsel dienen.

30 En aan ieder dier van de aarde en aan iedere vogel van de lucht en aan alles wat op de aarde kruipt, waaraan Ik leven geef, zal ieder rein gewas tot voedsel worden gegeven; en het was zoals Ik sprak.

31 En Ik, God, zag alles wat Ik gemaakt had, en zie, alle dingen die Ik gemaakt had, waren zeer ^agoed; en de avond en de morgen waren de ^bzesde dag.

21 ^a Gen. 1:21;
Abr. 4:21.

22 ^a Gen. 1:22–25;
Abr. 4:22–25.

26 ^a GS Jezus Christus.
^b GS Scheppen,
schepping.

^c Gen. 1:26–27;
Moz. 6:8–10;
Abr. 4:26–27.

^d Gen. 1:28;
Moz. 5:1;
Abr. 4:28.

27 ^a GS God, Godheid.

28 ^a Moz. 5:2.

29 ^a Gen. 1:29–30;
Abr. 4:29–30.

31 ^a Gen. 1:31;
LV 59:16–20.

^b Ex. 20:11;
Abr. 4:31.

HOOFDSTUK 3
(Juni-oktober 1830)

God schiep alle dingen geestelijk alvorens zij in natuurlijke staat op aarde waren — Hij schiep de mens, het eerste vlees, op de aarde — De vrouw is een passende hulp voor de man.

Zo werden ^avoltooid de hemel en de aarde, en al hun ^bheer.

2 En op de zevende dag voltooide Ik, God, mijn werk, en alle dingen die Ik gemaakt had; en Ik ^arustte op de ^bzevende dag van al mijn werk, en alle dingen die Ik gemaakt had, waren gereed, en Ik, God, zag dat ze goed waren;

3 en Ik, God, ^azegende de zevende dag, en heiligde die; omdat Ik daarop gerust had van al mijn ^bwerk dat Ik, God, geschapen en gemaakt had.

4 En nu, zie, Ik zeg u dat dit de scheppingsfasen zijn van de hemel en de aarde, toen zij werden geschapen, ten dage dat Ik, de Here God, de hemel en de aarde maakte,

5 en iedere plant van het veld ^aeer deze op de aarde was, en ieder gewas van het veld voordat het groeide. Want Ik, de Here God, heb alle dingen waarvan

Ik heb gesproken, ^bgeestelijk ^cgeschapen, voordat ze in hun natuurlijke staat op het aardoppervlak waren. Want Ik, de Here God, had het niet doen regenen op het aardoppervlak. En Ik, de Here God, had alle mensenkinderen ^dgeschapen, en nog geen mens om de ^egrond te bebouwen; want in de ^fhemel had Ik hen ^ggeschapen; en er was nog geen vlees op de aarde, noch in het water, noch in de lucht;

6 maar Ik, de Here God, sprak, en er steeg een ^adamp op uit de aarde en bevochtigde het gehele oppervlak van de grond.

7 En Ik, de Here God, formeerde de mens uit het ^astof van de grond, en blies de levensadem in zijn neusgaten; en de ^bmens werd een levende ^cziel, het ^deerste vlees op de aarde, en ook de eerste mens; nochtans waren alle dingen voordien geschapen; maar geestelijk waren zij geschapen en gemaakt naar mijn woord.

8 En Ik, de Here God, plantte een hof in ^aEden, naar het oosten, en daar plaatste Ik de mens die Ik geformeerd had.

9 En uit de grond deed Ik, de Here God, elke boom groeien, op natuurlijke wijze, die aangenaam

3 1a GS Scheppen, schepping.

b Gen. 2:1; Abr. 5:1.

2a Gen. 2:2-3; Abr. 5:2-3.

GS Rust, rusten.

b GS Sabbatdag.

3a Mos. 13:19.

b Ex. 31:14-15.

5a Gen. 2:4-5;

Abr. 5:4-5.

b Moz. 6:51.

c LV 29:31-34;

Abr. 3:23.

GS Geestelijke

schepping.

d GS Geest.

e Gen. 2:5.

f GS Hemel.

g GS Mens — De mens, een geestkind van

onze hemelse Vader.

6a Gen. 2:6.

7a Gen. 2:7;

Moz. 4:25; 6:59;

Abr. 5:7.

b GS Adam.

c GS Ziel.

d Moz. 1:34.

8a GS Eden.

is voor de ogen van de mens; en de mens kon hem aanschouwen. En ook deze werd een levende ziel. Want hij was geestelijk ten dage dat Ik hem schiep; want hij verblijft in de sfeer waarin Ik, God, hem schiep, ja, alle dingen die Ik heb bereid voor het gebruik van de mens; en de mens zag dat het goed was als voedsel. En Ik, de Here God, plantte ook de ^aboom des levens in het midden van de hof, en ook de ^bboom der kennis van goed en kwaad.

10 En Ik, de Here God, deed een rivier in Eden ontspringen om de hof te bewateren; en vandaar werd deze gesplitst, en werd vier ^avertakkingen.

11 En Ik, de Here God, noemde de naam van de eerste de Pison, en deze omgeeft het gehele land Havila, waar Ik, de Here God, veel goud geschapen had;

12 en het goud van dat land was goed, en er was bdellium en de onyxsteen.

13 En de naam van de tweede rivier werd genoemd de Gihon; dezelfde die het gehele land Ethiopië omgeeft.

14 En de naam van de derde rivier was de Tigris; deze stroomt naar het oosten van Assur. En de vierde rivier was de Eufraat.

15 En Ik, de Here God, nam de mens en plaatste hem in de hof

van Eden om die te bewerken en die te bewaren.

16 En Ik, de Here God, gebod de mens en zei: Van elke boom in de hof mag u naar believen eten,

17 maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult u niet eten; nochtans mag u voor uzelf ^akiezen, want het is u gegeven; maar bedenk dat Ik het verbied, want ten ^bdage dat u daarvan eet, zult u voorzeker ^csterven.

18 En Ik, de Here God, zei tot mijn ^aEniggeborene dat het niet goed was dat de mens alleen zou zijn; daarom zal Ik een passende ^bhulp voor hem maken.

19 En uit de grond formeerde Ik, de Here God, ieder dier van het veld en iedere vogel van de lucht; en gebod dat zij tot Adam zouden komen om te zien hoe hij ze noemen zou; en ook zij waren levende zielen; want Ik, God, blies hun de levensadem in en gebod dat hoe Adam elk levend wezen ook noemen zou, dat zijn naam zou zijn.

20 En Adam gaf namen aan al het vee en aan de vogels van de lucht en aan ieder dier van het veld; maar wat Adam aangaat, voor hem werd er geen passende hulp gevonden.

21 En Ik, de Here God, deed een diepe slaap op Adam vallen; en hij sliep, en Ik nam een van zijn

9a GS Boom des levens.

b Gen. 2:9.

10a Gen. 2:10.

17a Moz. 7:32.

GS Keuzevrijheid.

b Abr. 5:13.

c Gen. 2:17.

GS Dood, tijdelijke;

Sterfelijk,

sterfelijkheid.

18a GS Eniggeborene.

b Gen. 2:18;

Abr. 5:14.

ribben en sloot het vlees op die plaats toe;

22 en van de rib die Ik, de Here God, van de man genomen had, maakte ik een ^avrouw en bracht haar bij de man.

23 En Adam zei: Deze, weet ik nu, is been van mijn gebeente, en ^avlees van mijn vlees; zij zal ‘mannin’ worden genoemd, omdat zij genomen is uit de man.

24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw ^aaankleven; en zij zullen ^béén vlees zijn.

25 En zij waren beiden naakt, de man en zijn vrouw, en schaamden zich niet.

HOOFDSTUK 4 (Juni–oktober 1830)

Hoe Satan de duivel werd — Hij verzoekt Eva — Adam en Eva vallen, en de dood komt in de wereld.

EN Ik, de Here God, sprak tot Mozes en zei: Die ^aSatan, wie u bevolen hebt in de naam van mijn Eniggeborene, is dezelfde die was vanaf het ^bbegin; en hij kwam voor mijn aangezicht en zei: Zie, hier ben ik, zend mij, ik zal uw zoon zijn en ik zal het gehele mensdom

verlossen, zodat niet één ziel verloren zal gaan, en voorzeker zal ^cik het doen; daarom, geef mij uw eer.

2 Maar zie, mijn geliefde ^aZoon, die mijn Geliefde en ^bUitverkorene is geweest vanaf het begin, zei tot Mij: ^cVader, uw ^dwil geschiede en de ^eheerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!

3 Welnu, omdat Satan tegen Mij ^aopstond en trachtte de ^bkeuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, en ook omdat Ik hem mijn eigen macht moest geven, liet Ik hem door de macht van mijn Eniggeborene ^cneerwerpen;

4 en hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle ^aleugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevatelijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die weigerden naar mijn stem te luisteren.

5 En de slang nu was ^alistiger dan enig dier van het veld dat Ik, de Here God, gemaakt had.

6 En Satan legde het in het hart van de slang (want hij had velen achter zich aan getrokken) en hij trachtte ook ^aEva te misleiden, want hij kende de zin van God

22a GS Eva;

Vrouw.

23a Gen. 2:23;

Abr. 5:17.

24a Gen. 2:24;

LV 42:22; 49:15–16;

Abr. 5:17–18.

b GS Huwelijk, huwen.

4 1a GS Duivel.

b LV 29:36–37.

c Jes. 14:12–15.

2a GS Jezus Christus.

b Moz. 7:39;

Abr. 3:27.

GS Voorsterfelijke ordening.

c GS God, Godheid — God de Vader.

d Luk. 22:42.

e GS Heerlijkheid.

3a GS Raadsvergadering in de hemel.

b GS Keuzevrijheid.

c LV 76:25–27.

4a 2 Ne. 2:18;

LV 10:25.

GS Liegen;

Misleiden, misleiding.

5a Gen. 3:1;

Mos. 16:3;

Alma 12:4.

6a GS Eva.

niet, om welke reden hij trachtte de wereld te vernietigen.

7 En hij zei tot de vrouw: Ja, heeft God gezegd: U zult niet eten van elke boom in de "hof? (En hij sprak bij monde van de slang.)

8 En de vrouw zei tot de slang: Wij mogen eten van de vrucht van de bomen van de hof;

9 maar van de vrucht van de boom die u ziet in het midden van de hof, heeft God gezegd: U zult daarvan niet eten, noch zult u die aanraken, opdat u niet sterft.

10 En de slang zei tot de vrouw: U zult geenszins sterven;

11 want God weet dat ten dage dat u daarvan eet, uw "ogen geopend zullen worden en u als goden zult zijn, ^bkennende goed en kwaad.

12 En toen de vrouw zag dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust werd voor het oog, en een boom die "begeerlijk was om haar wijs te maken, nam zij van zijn vrucht en ^bat en gaf ook aan haar man, die bij haar was, en hij at.

13 En de ogen van hen beiden werden geopend, en zij bemerkten dat zij "naakt waren geweest. En zij hechtten vijgenbladeren aaneen en maakten voor zichzelf voorschoten.

14 En zij hoorden de stem van de Here God, terwijl zij "wandelden

in de hof in de koelte van de dag; en Adam en zijn vrouw gingen zich verbergen voor de tegenwoordigheid van de Here God tussen de bomen van de hof.

15 En Ik, de Here God, riep Adam en zei tot hem: Waar "gaat u heen?

16 En hij zei: Ik hoorde uw stem in de hof, en ik was bevreesd, omdat ik zag dat ik naakt was, en ik verborg mij.

17 En Ik, de Here God, zei tot Adam: Wie heeft u verteld dat u naakt was? Hebt u gegeten van de boom waarvan Ik u geboden had dat u niet zou eten, daar u anders zeker zou "sterven?

18 En de man zei: De vrouw die U mij gegeven hebt en wie U geboden hebt dat zij bij mij moest blijven, die heeft mij van de vrucht van de boom gegeven, en ik heb gegeten.

19 En Ik, de Here God, zei tot de vrouw: Wat is dit dat u hebt gedaan? En de vrouw zei: De slang heeft mij "misleid, en ik heb gegeten.

20 En Ik, de Here God, zei tot de slang: Omdat u dit gedaan hebt, zult u "vervloekt zijn boven al het vee en boven ieder dier van het veld; op uw buik zult u gaan en stof zult u eten alle dagen van uw leven;

21 en Ik zal vijandschap zetten

7a GS Eden.
11a Gen. 3:3-6;
Moz. 5:10.
b Alma 12:31.
12a Gen. 3:6.

b GS Val van Adam
en Eva.
13a Gen. 2:25.
14a Gen. 3:8.
15a Gen. 3:9.

17a Moz. 3:17.
19a Gen. 3:13;
Mos. 16:3.
20a Gen. 3:13-15.

tussen u en de vrouw, tussen uw zaad en haar zaad; en het zal u de kop verbrijzelen, en u zult het de hiel verbrijzelen.

22 Tot de vrouw zei Ik, de Here God: Ik zal zeer vermeerderen uw smart en uw zwangerschap. Met ^asmart zult u kinderen baren en uw begeerte zal uitgaan naar uw man en hij zal over u heersen.

23 En tot Adam zei Ik, de Here God: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en gegeten hebt van de vrucht van de boom waarvan Ik u geboden had: U zult daarvan niet eten, vervloekt zal de grond zijn om u wentwil; in smart zult u ervan eten alle dagen van uw leven.

24 Ook dorens en distels zal hij voortbrengen voor u, en u zult het gewas van het veld eten.

25 In het ^azweet uws aanschijns zult u brood eten, totdat u tot de grond wederkeert — want u zult zeker sterven — want daaruit bent u genomen: want ^bstof was u en tot stof zult u wederkeren.

26 En Adam noemde de naam van zijn vrouw Eva, omdat zij de moeder was van alle levenden; want aldus heb Ik, de Here God, de eerste van alle vrouwen genoemd, die ^avelen zijn.

27 Voor Adam, en ook voor zijn vrouw, maakte Ik, de Here God, kleren van vellen en ^akleedde hen.

28 En Ik, de Here God, zei tot mijn Eniggeborene: Zie, de ^amens is geworden als een van Ons om goed en kwaad te ^bkennen; en nu, opdat hij niet zijn hand zal uitstrekken en ook ^cnemen van de ^aboom des levens, en eten en voor eeuwig leven,

29 daarom zal Ik, de Here God, hem wegzenden uit de hof van ^aEden om de grond te bebouwen waaruit hij genomen is;

30 want zowaar Ik, de Here God, leef, evenzo kunnen mijn ^awoorden niet ledig wederkeren, want zoals zij uitgaan uit mijn mond, moeten zij vervuld worden.

31 Dus verdreef Ik de mens, en Ik stelde aan de oostkant van de hof van Eden ^acherubs en een vlam-mend zwaard, dat zich naar alle kanten wendde om de weg tot de boom des levens te bewaken.

32 (En dit zijn de woorden die Ik sprak tot mijn dienstknecht Mozes, en ze zijn waar, ja, zoals Ik wil; en Ik heb ze tot u gesproken. Zie toe dat u ze niemand toont, totdat Ik u gebied, behalve aan hen die geloven. Amen.)

22a Gen. 3:16.

25a Gen. 3:17–19.
GS Val van Adam en Eva.

b Gen. 2:7;
Moz. 6:59;
Abr. 5:7.

26a Moz. 1:34; 6:9.

27a GS Ingetogenheid.

28a Gen. 3:22.

GS Mens — De mens, zijn potentieel om als zijn hemelse Vader te worden.

b GS Kennis.
c Alma 42:4–5.

d Gen. 2:9;
1 Ne. 11:25;

Moz. 3:9.

GS Boom des levens.

29a GS Eden.
30a 1 Kon. 8:56;
LV 1:38.

31a Alma 42:3.
GS Cherubs.

HOOFDSTUK 5
(Juni-oktober 1830)

Adam en Eva brengen kinderen voort — Adam brengt offers en dient God — Kain en Abel worden geboren — Kain rebelleert, heeft Satan meer lief dan God, en wordt Verderf — Moord en goddeloosheid breiden zich uit — Het evangelie wordt vanaf het begin gepredikt.

EN het geschiedde nadat Ik, de Here God, hen verdreven had, dat Adam de aardbodem begon te bebouwen, en ^aheerschappij te hebben over alle dieren van het veld, en zijn brood te eten in het zweet zijns aanschijns, zoals Ik, de Heer, hem had geboden. En ook Eva, zijn vrouw, arbeidde met hem.

2 En Adam bekende zijn vrouw, en zij ^abaarde hem zonen en ^bdochters, en zij begonnen zich te ^cvermenigvuldigen en de aarde te vervullen.

3 En van die tijd af begonnen de zonen en ^adochters van Adam zich twee aan twee over het land af te scheiden, en het land te bebouwen, en kudden te hoeden, en zij verwekten ook zonen en dochters.

4 En Adam en Eva, zijn vrouw, riepen de naam van de Heer aan, en vanaf de weg naar de hof van ^aEden hoorden zij de stem van de Heer tot hen spreken, en zij zagen Hem niet; want zij waren uit zijn ^btegenwoordigheid gesloten.

5 En Hij gaf hun geboden, dat zij de Heer, hun God, moesten ^aaanbidden, en de ^beerstelingen van hun kudden moesten offeren als offer aan de Heer. En Adam was ^cgehoorzaam aan de geboden van de Heer.

6 En na vele dagen verscheen er een ^aengel van de Heer aan Adam, die zei: Waarom offert u ^boffers aan de Heer? En Adam zei tot hem: Ik weet het niet, alleen dat de Heer mij heeft geboden.

7 En toen sprak de engel als volgt: Dit is een ^azinnebeeld van het ^boffer van de Eniggeborene van de Vader, die vol ^cgenade en waarheid is.

8 Daarom zult u alles wat u doet, in de ^anaam van de Zoon doen, en u zult zich ^bbekeren en God voor eeuwig ^caanroepen in de naam van de Zoon.

9 En te dien dage viel de ^aHeilige Geest, die getuigt van de Vader en de Zoon, op Adam, die

5 1a Moz. 2:26.

2a Gen. 5:4.

b LV 138:39.

c Gen. 1:28;

Moz. 2:28.

3a Moz. 5:28.

4a GS Eden.

b Alma 42:9.

5a GS Aanbidden,
aanbedding,

b Ex. 13:12-13;

Num. 18:17; Mos. 2:3.

GS Eerstgeborene.

c GS Gehoorzaam,
gehoorzaamheid,
gehoorzamen.

6a GS Engelen.

b GS Offer, offerande,
offeren.

7a GS Jezus Christus —
Zinnebeelden of
symbolen van

Christus.

b Alma 34:10-15.

GS Bloed.

c Moz. 1:6, 32.

GS Genade.

8a 2 Ne. 31:21.

b Moz. 6:57.

GS Bekeren (zich),
beking.

c GS Gebed.

9a GS Heilige Geest.

zei: Ik ben de ^bEniggeborene van de Vader, vanaf het begin, van nu af aan en voor eeuwig, opdat u, daar u ^cgefallen bent, ^dverlost kunt worden, en het gehele mensdom, ja, allen die willen.

10 En te dien dage prees Adam God en werd ^avervuld, en begon te ^bprofeteren aangaande alle geslachten van de aarde en te zeggen: Geprezen is de naam van God, want wegens mijn overtreding zijn mijn ogen opengegaan, en in dit leven zal ik ^cvreugde hebben, en wederom in het ^dvlees zal ik God zien.

11 En ^aEva, zijn vrouw, hoorde al deze dingen en was verheugd en zei: Als wij niet overtreden hadden, zouden wij nooit ^bnakomelingen gehad hebben en nooit goed en kwaad gekend hebben en de vreugde van onze verlossing en het eeuwige leven dat God geeft aan alle gehoorzamen.

12 En Adam en Eva prezen de naam van God, en zij maakten alle dingen ^abekend aan hun zonen en hun dochters.

13 En ^aSatan kwam onder hen en zei: Ik ben ook een zoon van God; en hij beval hun en zei: Geloof het

niet; en zij ^bgeloofden het niet, en zij hadden Satan meer ^clief dan God. En van die tijd af begonnen de mensen ^dvleselijk, zinnelijk en duivels te worden.

14 En overal sprak de Here God tot de mensen door de ^aHeilige Geest en gebod hun dat zij zich moesten bekeren;

15 en allen die ^ageloofden in de Zoon en zich bekeerden van hun zonden, zouden ^bgered worden; en allen die niet geloofden en zich niet bekeerden, zouden ^cverdoemd worden; en de woorden gingen uit van de mond van God als een onwrikbaar besluit; daarom moeten ze vervuld worden.

16 En Adam en Eva, zijn vrouw, hielden niet op God aan te roepen. En Adam bekende Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde ^aKaïn en zei: Ik heb een man van de Heer gekregen; daarom zal hij diens woorden niet verwerpen. Maar zie, Kaïn luisterde niet en zei: Wie is de Heer, dat ik Hem zou kennen?

17 En zij werd wederom zwanger en baarde zijn broer ^aAbel. En Abel ^bluisterde naar de stem van

9b GS Eniggeborene; Jezus Christus.
c GS Dood, geestelijke; Val van Adam en Eva.
d Mos. 27:24-26; LV 93:38; Art. 1:3.
GS Verlossen, verlossing, verlost; Verlossingsplan.
10a GS Wedergeboren, uit God geboren.

b LV 107:41-56.
GS Profeteren, profetie.
c GS Vreugde.
d Job 19:26; 2 Ne. 9:4.
11a GS Eva.
b 2 Ne. 2:22-23.
12a Deut. 4:9.
13a GS Duivel.
b GS Ongeloof.
c Moz. 6:15.

d GS Natuurlijke mens; Vleselijk.
14a Joh. 14:16-18, 26.
15a GS Geloof, geloven.
b GS Heil.
c LV 42:60.
GS Verdoemenis.
16a Gen. 4:1-2.
GS Kaïn.
17a GS Abel.
b Hebr. 11:4.

de Heer. En Abel was schaapherder, maar Kaïn was landbouwer.

18 En Kaïn had Satan meer ^alief dan God. En Satan gebod hem en zei: ^bBreng een offer aan de Heer.

19 En na verloop van tijd geschiedde het dat Kaïn van de vruchten van de aarde een offer bracht aan de Heer.

20 En Abel, ook hij bracht van de eerstelingen van zijn kudde en van hun vet. En de Heer sloeg acht op Abel en op zijn ^aoffer;

21 maar op Kaïn en op zijn ^aoffer sloeg Hij geen acht. Satan nu wist dat en het behaagde hem. En Kaïn was zeer verbolgen en zijn gelaat betrok.

22 En de Heer zei tot Kaïn: Waarom bent u verbolgen? Waarom is uw gelaat betrokken?

23 Indien u goed handelt, zult u ^aaangenomen worden. En indien u niet goed handelt, ligt de zonde aan de deur en verlangt Satan u te bezitten; en tenzij u zult luisteren naar mijn geboden, zal Ik u overgeven en zal het u vergaan naar zijn verlangen. En u zult over hem heersen;

24 want van nu aan zult u de vader van zijn leugens zijn; u zult ^aVerderf worden genoemd; want ook u was vóór de wereld.

25 En er zal in de toekomstige tijd gezegd worden dat deze

^agruwelen van Kaïn afkomstig zijn; want hij verwierp de betere raad, die afkomstig was van God; en dit is een vervloeking die Ik over u zal brengen, tenzij u zich bekeert.

26 En Kaïn was verbolgen en luisterde niet meer naar de stem van de Heer, noch naar Abel, zijn broer, die in heiligheid voor het aangezicht van de Heer wandelde.

27 En Adam en zijn vrouw treunden voor het aangezicht van de Heer, wegens Kaïn en zijn broeders.

28 En het geschiedde dat Kaïn een van de dochters van zijn broer tot vrouw nam, en zij hadden Satan meer ^alief dan God.

29 En Satan zei tot Kaïn: Zweer mij bij uw keel, en indien u het bekendmaakt, zult u sterven; en laat uw broeders zweren bij hun hoofd en bij de levende God, dat zij het niet bekend zullen maken, want indien zij het bekendmaken, zullen zij zeker sterven; en dit opdat uw vader het niet zal weten; en heden zal ik uw broer Abel in uw handen geven.

30 En Satan bezwoer Kaïn dat hij naar zijn bevelen zou handelen. En al deze dingen werden in het geheim gedaan.

31 En Kaïn zei: Waarlijk, ik ben Mahan, de meester van dit grote geheim, dat ik kan ^amoorden

18a LV 10:20–21.

b LV 132:8–11.

20a GS Offer, offerande, offeren.

21a Gen. 4:3–7.

23a Gen. 4:7;

LV 52:15; 97:8.

24a GS Zonen van het

verderf.

25a Hel. 6:26–28.

28a Moz. 5:13.

31a GS Moord.

en gewin behalen. Hierom werd Kaïn Meester ^bMahan genoemd, en hij roemde in zijn goddeloosheid.

32 En Kaïn ging het veld in, en Kaïn sprak met Abel, zijn broer. En het geschiedde terwijl zij op het veld waren, dat Kaïn tegen Abel, zijn broer, opstond en hem doodde.

33 En Kaïn "roemde in hetgeen hij had gedaan en zei: Ik ben vrij; zeker vallen de kudden van mijn broer in mijn handen.

34 En de Heer zei tot Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet het niet. Ben ik de "hoeder van mijn broer?

35 En de Heer zei: Wat hebt u gedaan? De stem van het bloed van uw broer roept tot Mij vanuit de grond.

36 En nu zult u vervloekt zijn wat de aardbodem betreft, die zijn mond heeft geopend om het bloed van uw broer te ontvangen uit uw hand.

37 Wanneer u de grond bebouwt, zal deze u voortaan niet zijn kracht geven. Een "vluchteling en een zwerver zult u zijn op de aarde.

38 En Kaïn zei tot de Heer: Satan heeft mij "verzocht wegens de kudden van mijn broer. Ook was

ik verbolgen; want zijn offer hebt U aangenomen en het mijne niet; mijn straf is groter dan ik dragen kan.

39 Zie, U hebt mij heden verdreven voor het aangezicht van de Heer, en voor uw aangezicht zal ik verborgen zijn; en ik zal een vluchteling en een zwerver op de aarde zijn; en het zal geschieden dat wie mij aantreft mij zal doden, wegens mijn ongerechtigheden, want deze dingen zijn niet verborgen voor de Heer.

40 En Ik, de Heer, zei tot hem: Wie u ook doodt, op hem zal zevenvoudig wraak genomen worden. En Ik, de Heer, stelde een "teken aan Kaïn, opdat niemand die hem aantroef hem zou doden.

41 En Kaïn werd uit de "tegenwoordigheid van de Heer gesloten, en woonde met zijn vrouw en velen van zijn broeders in het land Nod, ten oosten van Eden.

42 En Kaïn bekende zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoeh, en hij verwekte nog vele zonen en dochters. En hij bouwde een stad, en hij noemde de naam van de "stad naar de naam van zijn zoon, Henoeh.

43 En aan Henoeh werd Hirad

31 b I.E. 'Gemoed', 'verwoester', en 'de grote' zijn mogelijke betekenissen van de etymologie van 'Mahan'.
 33 a GS Hoogmoed; Werelds, wereldsgezindheid.
 34 a Gen. 4:9.

37 a Gen. 4:11-12.
 38 a GS Begeerte, begeren, begerig; Verzoeken, verzoeking.
 40 a Gen. 4:15.
 41 a Moz. 6:49.
 42 a I.E. Een man die Henoeh heette kwam voor in het geslacht

van Kaïn; tevens een stad met die naam. Deze moeten niet worden verward met de Henoeh uit het rechtvaardige geslacht van Seth en zijn stad, Zion, die ook wel 'de stad van Henoeh' wordt genoemd.

geboren, en andere zonen en dochters. En Hirad verwekte Mechujaël, en andere zonen en dochters. En Mechujaël verwekte Methusaël, en andere zonen en dochters. En Methusaël verwekte Lamech.

44 En Lamech nam zich twee vrouwen; de naam van de ene was Ada, en de naam van de andere, Zilla.

45 En Ada baarde Jabal; hij was de vader van hen die in tenten wonen, en zij waren hoeders van vee. En de naam van zijn broer was Jubal, die de vader was van allen die de citer en de fluit bespeelen.

46 En Zilla, zij baarde ook Tubal-Kaïn, een leermeester van alle bewerkers van koper en ijzer. En de zuster van Tubal-Kaïn heette Naamah.

47 En Lamech zei tot zijn vrouwen, Ada en Zilla: Hoor mijn stem, jullie, vrouwen van Lamech, luister naar mijn woorden; want ik heb een man gedood tot mijn verwonding, en een knaap tot mijn striem.

48 Indien Kaïn zevenvoudig gewroken zal worden, dan zal Lamech dat zeker "zevenenzeventig maal;

49 want Lamech had een "verbond gesloten met Satan, naar de wijze van Kaïn, waardoor hij Meester Mahan werd, meester van dat grote geheim dat aan

Kaïn was bediend door Satan; en Hirad, de zoon van Henoch, die hun geheim kende, begon het bekend te maken aan de zonen van Adam;

50 daarom sloeg Lamech hem in zijn toorn dood, niet zoals Kaïn zijn broer Abel, om gewin te behalen, maar hij doodde hem vanwege de eed.

51 Want sedert de dagen van Kaïn bestond er een "geheime vereniging, en hun werken waren in de duisternis, en ieder van hen kende zijn broeder.

52 Daarom vervloekte de Heer Lamech en zijn huis en allen die zich jegens Satan verbonden hadden; want zij onderhielden de geboden van God niet, en dat mishaaide God, en Hij diende hen niet, en hun werken waren gruwelen en begonnen zich onder alle "mensenzonen te verspreiden. En het bestond onder de mensenzonen.

53 En onder de mensendochters werden deze dingen niet besproken, omdat Lamech het geheim bekendgemaakt had aan zijn vrouwen, en zij stonden tegen hem op en verhaalden deze dingen alom en hadden geen medelijden;

54 daarom werd Lamech veracht en uitgeworpen, en hij kwam niet onder de mensenzonen, uit angst dat hij zou sterven.

55 En aldus begonnen de werken

48a I.E. Lamech pochte dat Satan meer voor hem zou doen dan hij voor Kaïn had gedaan.
De redenen voor

zijn veronderstelling worden in de verzen 49 en 50 gegeven.
Gen. 4:24.
49a GS Eed.

51a GS Geheime verenigingen.
52a Moz. 8:14–15.

van "duisternis de overhand te krijgen onder alle mensenzonen.

56 En God vervloekte de aarde met een zware vervloeking en was vertoornd op de goddelozen, op alle mensenzonen die Hij had gemaakt;

57 want zij wilden niet luisteren naar zijn stem, noch geloven in zijn "eniggeboren Zoon, ja, in Hem van wie Hij verkondigd had dat Hij in het midden des tijds komen zou, die van vóór de grondlegging van de wereld was bereid.

58 En aldus begon het "evangelie gepredikt te worden, vanaf het begin, verkondigd door heilige ^bengelen die gezonden werden uit de tegenwoordigheid van God en door zijn eigen stem en door de 'gave van de Heilige Geest.

59 En aldus werden alle dingen bevestigd op Adam, door een heilige verordening, en werd het evangelie gepredikt en een besluit uitgezonden dat het in de wereld zou zijn tot het einde daarvan; en het was aldus. Amen.

HOOFDSTUK 6

(November–december 1830)

Adams nageslacht houdt een gedenboek bij — Zijn rechtschapen

nakomelingen prediken bekering — God openbaart Zich aan Henoch — Henoch predikt het evangelie — Het heilsplan werd geopenbaard aan Adam — Hij ontving de doop en het priesterschap.

EN "Adam luisterde naar de stem van God en riep zijn zonen op zich te bekeren.

2 En Adam bekende wederom zijn vrouw, en zij baarde een zoon, en hij noemde zijn naam "Seth. En Adam verheerlijkte de naam van God; want hij zei: God heeft mij een ander zaad gegeven in de plaats van Abel, die door Kaïn is gedood.

3 En God openbaarde Zich aan Seth, en hij rebelleerde niet, maar bracht een aannemelijk "offer, zoals zijn broer Abel. En ook hem werd een zoon geboren, en hij noemde zijn naam Enos.

4 En toen begonnen deze mannen de naam van de Heer "aan te roepen, en de Heer zegende hen;

5 en er werd een "gedenboek bijgehouden, waarin geschreven werd in de taal van Adam, want het werd gegeven aan allen die God aanriepen om te schrijven door de geest van ^binspiratie;

6 en hun kinderen werd door hen geleerd te lezen en te schrijven,

55a GS Duisternis, geestelijke; Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.

57a GS Jezus Christus.

58a GS Evangelie.

b Alma 12:28–30;

Mro. 7:25, 29–31.

GS Engelen.

c GS Gave van de Heilige Geest.

6 1a GS Adam.

2a Gen. 4:25.

GS Seth.

3a GS Offer, offerande,

offeren.

4a Gen. 4:26.

GS Gebed.

5a Abr. 1:28, 31.

GS Gedenboek.

b GS Inspiratie, inspireren.

hebbende een taal die zuiver en onbezoedeld was.

7 Welnu, ditzelfde "priesterschap, dat er in het begin was, zal er ook aan het einde van de wereld zijn.

8 Welnu, Adam sprak deze profetie uit zoals hij gedreven werd door de "Heilige Geest, en er werd een ^bgeslachtsregister van de ^ckinderen van God bijgehouden. En dit was het ^dboek van de geslachten van Adam, dat vermeldde: Ten dage dat God de mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis van God;

9 naar het ^abeeld van zijn eigen lichaam, schiep Hij ^bhen, mannelijk en vrouwelijk, en zegende hen en noemde hun ^cnaam Adam ten dage dat zij werden geschapen en levende ^dzielen werden in het land op de ^evoetbank van God.

10 En "Adam leefde honderdertig jaar en verwekte een zoon naar zijn eigen gelijkenis, naar zijn eigen ^bbeeld, en noemde zijn naam Seth.

11 En de dagen van Adam, nadat hij Seth verwekt had, waren achthonderd jaar en hij verwekte vele zonen en dochters;

12 en al de dagen die Adam leefde, waren negenhonderddertig jaar, en hij stierf.

13 Seth leefde honderdvijf jaar en verwekte Enos en profeteerde

gedurende al zijn dagen en onderwees zijn zoon Enos in de wegen van God; daarom profeteerde Enos eveneens.

14 En Seth leefde, nadat hij Enos verwekt had, achthonderdzeven jaar en hij verwekte vele zonen en dochters.

15 En de mensenkinderen waren talrijk op het gehele oppervlak van het land. En in die dagen had Satan grote "heerschappij onder de mensen en woedde in hun hart; en van die tijd af kwamen er oorlogen en bloedvergieten; en de hand van de mens was tegen zijn eigen broeder om de dood toe te dienen, wegens ^bgeheime werken, strevende naar macht.

16 Al de dagen van Seth waren negenhonderdtwaalf jaar en hij stierf.

17 En Enos leefde negentig jaar en verwekte "Kenan. En Enos en het overblijfsel van het volk van God trokken uit het land dat Shulon werd genoemd en woonden in een land van belofte, dat hij noemde naar zijn eigen zoon, die hij Kenan genoemd had.

18 En Enos leefde, nadat hij Kenan verwekt had, achthonderdvijftien jaar en hij verwekte vele zonen en dochters. En al de dagen van Enos waren

7a GS Priesterschap.

8a 2 Petr. 1:21.

b GS Genealogie.

c GS Zonen en dochters van God.

d Gen. 5:1.

9a Gen. 1:26-28;

Moz. 2:26-29;

Abr. 4:26-31.

b GS Mens.

c Moz. 1:34; 4:26.

d GS Ziel.

e Abr. 2:7.

10a LV 107:41-56.

b Gen. 5:3;

LV 107:42-43; 138:40.

15a Moz. 5:13.

b GS Geheime verenigingen.

17a Gen. 5:10-14;

LV 107:45, 53.

negenhonderdvijf jaar en hij stierf.

19 En Kenan leefde zeventig jaar en verwekte Mahalaleël; en Kenan leefde, nadat hij Mahalaleël verwekt had, achthonderdveertig jaar en verwekte zonen en dochters. En al de dagen van Kenan waren negenhonderdtien jaar, en hij stierf.

20 En Mahalaleël leefde vijftienzestig jaar, en verwekte Jered; en Mahalaleël leefde, nadat hij Jered verwekt had, achthonderdertig jaar en verwekte zonen en dochters. En al de dagen van Mahalaleël waren achthonderdvijfennegentig jaar en hij stierf.

21 En Jered leefde honderdtweeënzestig jaar en verwekte ^aHenoch; en Jered leefde, nadat hij Henoch verwekt had, achthonderd jaar en verwekte zonen en dochters. En Jered onderwees Henoch in al de wegen van God.

22 En dit is het geslachtsregister van de zonen van Adam, die de ^azoon van God was, met wie God zelf sprak.

23 En zij waren ^apredikers van gerechtigheid en spraken en ^bprofeteerden en riepen alle mensen overal op tot ^cbekering; en de mensenkinderen werd ^dgeloof geleerd.

24 En het geschiedde dat al de dagen van Jered negenhonderdtweeënzestig jaar waren en hij stierf.

25 En Henoch leefde vijftienzestig jaar en verwekte ^aMethusalach.

26 En het geschiedde dat Henoch in het land rondreisde onder het volk; en terwijl hij reisde, daalde de Geest van God uit de hemel neer en verbleef op hem.

27 En hij hoorde een stem uit de hemel, die zei: Henoch, mijn zoon, profeteer tot dit volk en zeg tot hen: Bekeer u, want aldus zegt de Heer: Ik ben ^avertoorned op dit volk en mijn hevige toorn is tegen hen ontstoken; want hun hart is verstokt geworden en hun ^boren zijn hardhorig en hun ogen ^ckunnen niet ver zien;

28 en gedurende deze vele geslachten, al sinds de dag dat Ik hen geschapen heb, zijn ze ^aafgedwaald en hebben Mij verloochend en zijn bij zichzelf in het duister te rade gegaan; en in hun eigen gruwelen hebben zij moord beraamd en hebben de geboden niet onderhouden, die Ik gegeven heb aan hun vader, Adam.

29 Daardoor hebben zij valse eden gezworen, en door hun ^aeden hebben zij de dood over zich gebracht; en een ^bhel heb Ik

21 *a* Gen. 5:18–24;
Moz. 7:69; 8:1–2.
GS Henoch.

22 *a* Luk. 3:38.

23 *a* GS Profeet.
b GS Profeteren,
profetie.

c GS Bekeren (zich),
bekering.

d GS Geloof, geloven.

25 *a* GS Methusalach.

27 *a* LV 63:32.

b Matt. 13:15;
2 Ne. 9:31;

Mos. 26:28;
LV 1:2, 11, 14.

c Alma 10:25; 14:6.

28 *a* GS Opstand.

29 *a* GS Eed.

b GS Hel.

voor hen bereid, indien zij zich niet bekeren;

30 en dit is een besluit dat Ik heb doen uitgaan in het begin van de wereld, uit mijn eigen mond, sedert de grondlegging daarvan, en bij monde van mijn dienstknechten, uw vaderen, heb Ik het besloten, ja, evenals het zal worden uitgezonden in de wereld, tot aan de einden daarvan.

31 En toen Henoch deze woorden gehoord had, boog hij zich voor de Heer ter aarde neer en sprak voor het aangezicht van de Heer en zei: Hoe komt het dat ik genade gevonden heb in uw ogen, hoewel ik maar een knaap ben en alle mensen mij haten; want spreken valt mij zwaar; "waarom ben ik uw dienstknecht?

32 En de Heer zei tot Henoch: Ga heen en doe zoals Ik u geboden heb, en niemand zal u doorsteken. Doe uw "mond open, en hij zal gevuld worden en Ik zal u te spreken geven, want alle vlees is in mijn handen en Ik zal doen zoals het Mij goeddunkt.

33 Zeg tot dit volk: "Kies heden om te dienen de Here God, die u gemaakt heeft.

34 Zie, mijn Geest rust op u, daarom zal Ik al uw woorden rechtvaardigen; en de "bergen zullen vlieden voor uw aangezicht en de ^brivieren zullen hun loop veranderen; en u zult in Mij

verblijven en Ik in u; daarom, "wandel met Mij.

35 En de Heer sprak tot Henoch en zei tot hem: Zalf uw ogen met klei en was ze, en u zult zien. En hij deed also.

36 En hij zag de "geesten die God geschapen had; en hij zag ook dingen die niet zichtbaar waren voor het ^bnatuurlijke oog; en sindsdien ontstond alom het gezegde in het land: Een "ziener heeft de Heer verwekt voor zijn volk.

37 En het geschiedde dat Henoch uitging in het land, onder het volk, staande op de heuvels en de hoge plaatsen, en met luide stem riep, getuigende tegen hun werken; en alle mensen namen "aanstoot aan hem.

38 En zij kwamen om naar hem te luisteren op de hoge plaatsen en zeiden tot de tentwachters: Blijf hier en zorg voor de tenten, terwijl wij daarheen gaan om de ziener te zien, want hij profeteert, en er is iets vreemds in het land; een wilde man is onder ons gekomen.

39 En het geschiedde toen zij naar hem luisterden, dat niemand de hand aan hem sloeg; want vrees beving al diegenen die naar hem luisterden; want hij wandelde met God.

40 En er kwam een man bij hem, wiens naam Mahijah was, en zei tot hem: Zeg ons

31 *a* Ex. 4:10-16;
Jer. 1:6-9.

32 *a* LV 24:5-6; 60:2.

33 *a* GS Keuzevrijheid.

34 *a* Matt. 17:20.

b Moz. 7:13.

c Gen. 5:24;

Moz. 7:69.

GS Wandelen,

wandelen met God.

36 *a* GS Geestelijke
schepping.

b Moz. 1:11.

c GS Ziener.

37 *a* 1 Ne. 16:1-3.

duidelijk wie u bent en vanwaar u komt.

41 En hij zei tot hen: Ik ben gekomen uit het land Kenan, het land van mijn vaderen, een land van gerechtigheid tot op de huidige dag. En mijn vader heeft mij onderwezen in al de wegen van God.

42 En het geschiedde terwijl ik uit het land Kenan reisde, bij de oostelijke zee, dat ik een visioen zag; en zie, de hemelen zag ik, en de Heer sprak met mij en gaf mij een gebod; welnu, om deze reden, om het gebod na te komen, verkondig ik deze woorden.

43 En Henoch zette zijn rede voort en zei: De Heer die met mij sprak, Hij is de God van de hemel, en Hij is mijn God, en uw God, en u bent mijn broeders, en waarom gaat u bij uzelf te ^arade en verloochent u de God van de hemel?

44 De hemelen heeft Hij gemaakt; de ^aaarde is zijn ^bvoetbank; en het fundament daarvan is van Hem. Zie, Hij heeft het gelegd, een menigte mensen heeft Hij op het oppervlak daarvan gezet.

45 En de dood is over onze vaderen gekomen; niettemin kennen wij hen, en kunnen dat niet loochenen, en allen, zelfs de eerste van allen kennen wij, ja, Adam.

46 Want wij hebben een ^agedenboek geschreven onder ons, naar het voorbeeld gegeven door de vinger van God; en het is gegeven in onze eigen taal.

47 En terwijl Henoch de woorden van God verkondigde, beefde het volk en kon zijn tegenwoordigheid niet verdragen.

48 En hij zei tot hen: Omdat Adam is ^agevallen, zijn wij; en door zijn val kwam de ^bdood; en wij zijn deelgenoot gemaakt van ellende en wee.

49 Zie, Satan is onder de mensenkinderen gekomen en ^averleidt hen om hem te aanbidden; en de mensen zijn ^bvleselijk, ^czinnelijk en duivels geworden en zijn uit de tegenwoordigheid van God ^agesloten.

50 Maar God heeft onze vaderen bekendgemaakt dat alle mensen zich moeten bekeren.

51 En Hij heeft onze vader Adam aangeroepen met zijn eigen stem, en gezegd: Ik ben God; Ik heb de wereld gemaakt, en de ^amensen ^bvoordat zij in het vlees waren.

52 En Hij zei ook tot hem: Indien u zich tot Mij wilt keren en naar mijn stem luisteren en geloven en zich bekeren van al uw overtredingen en zich laten ^adopen, ja,

43a Spr. 1:24-33;
LV 56:14-15.

44a Deut. 10:14.
b Abr. 2:7.

46a GS Gedenboek.

48a 2 Ne. 2:25.
GS Val van Adam
en Eva.
b GS Dood, tijdelijke.

49a Moz. 1:12.
GS Verzoeken,
verzoeking.
b Mos. 16:3-4;
Moz. 5:13.
GS Vleselijk.
c GS Zinnelijk,
zinnelijkheid.
d GS Dood, geestelijke.

51a GS Mens — De mens,
een geestkind van
onze hemelse Vader.
b GS Geestelijke
schepping.
52a 3 Ne. 11:23-26.
GS Doop, dopen.

in water, in de naam van mijn eniggeboren Zoon, die vol ^bgenade en waarheid is, die ^cJezus Christus is, de enige ^anaam die onder de hemel zal worden gegeven waardoor het ^eheil tot de mensenkinderen zal komen, zult u de gave van de Heilige Geest ontvangen, en alle dingen vragen in zijn naam, en wat u ook vraagt, het zal u gegeven worden.

53 En onze vader Adam sprak tot de Heer en zei: Waarom is het zo dat de mensen zich moeten bekeren en worden gedoopt in water? En de Heer zei tot Adam: Zie, Ik heb u uw overtreding in de hof van Eden ^avergeven.

54 Hierdoor is het gezegde alom onder het volk gekomen dat de ^aZoon van God ^bverzoening heeft gedaan voor de oorspronkelijke schuld, waardoor de zonden van de ouders niet op het hoofd van de ^ckinderen kunnen neerkomen, want zij zijn rein vanaf de grondlegging van de wereld.

55 En de Heer sprak tot Adam en zei: Aangezien uw kinderen in zonde worden ontvangen, zo ook ontstaat er, wanneer zij beginnen op te groeien, ^azonde

in hun hart, en zij proeven het ^bbittere, opdat zij het goede zullen weten te waarderen.

56 En het is hun gegeven goed van kwaad te onderscheiden; daarom kunnen zij naar ^aeigen believe handelen, en Ik heb u nog een wet en gebod gegeven.

57 Welnu, leer dit uw kinderen: dat alle mensen overal zich moeten ^abekeren, anders kunnen zij geenszins het koninkrijk van God beërven, want niets wat ^bonrein is, kan daar wonen, of in zijn tegenwoordigheid ^cwonen; want ^dMens der Heiligheid is zijn naam, in de taal van Adam, en de naam van zijn Eniggeborene is de ^eZoon des Mensen, ja, Jezus Christus, een rechtvaardig ^frechter, die zal komen in het midden des tijds.

58 Welnu, Ik geef u een gebod uw ^akinderen deze dingen vrijelijk te leren, en te zeggen:

59 Dat ten gevolge van de overtreding de val komt, welke val de dood veroorzaakt, en zoals u in de wereld geboren bent door water en bloed en de ^ageest, die Ik heb gemaakt, en aldus van ^bstof tot een levende ziel geworden bent,

52 *b* GS Genade.

c GS Jezus Christus.

d Hand. 4:12;

2 Ne. 31:21.

e GS Heil.

53 *a* GS Vergeven.

54 *a* GS Jezus Christus.

b GS Verzoenen,

verzoening.

c Mos. 3:16.

55 *a* GS Zonde.

b LV 29:39.

GS Tegenspoed.

56 *a* 2 Ne. 2:26–27;

Hel. 14:29–30.

GS Keuzevrijheid.

57 *a* 1 Kor. 6:9–10.

GS Bekeren (zich),

bekering.

b 1 Ne. 10:21.

GS Rein en onrein.

c Ps. 24:3–4;

1 Ne. 15:33–36;

Mrm. 7:7;

LV 76:50–62.

d Moz. 7:35.

GS Mens der Heiligheid.

e GS Zoon des Mensen.

f GS Gerechtigheid;

Jezus Christus —

Rechter.

58 *a* GS Kind, kinderen.

59 *a* 1 Joh. 5:8.

b Gen. 2:7; Moz. 4:25;

Abr. 5:7.

zo moet u ook in het koninkrijk van de hemel ^awedergeboren worden uit ^dwater en uit de Geest en gereinigd worden door bloed, ja, het bloed van mijn Eniggeborene; opdat u geheiligd kunt worden van alle zonde, en de ^ewoorden van het eeuwige leven kunt ^fgenieten in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld, ja, onsterfelijke ^gheerlijkheid;

60 want door het ^awater onderhoudt u het gebod; door de Geest bent u ^bgerechtvaardigd, en door het ^cbloed bent u ^dgeheiligd;

61 daarom wordt het gegeven om in u te verblijven: de getuige van de hemel; de ^aTrooster; de vrede van de onsterfelijke heerlijkheid; de waarheid van alle dingen; datgene wat alle dingen bezielt, wat alle dingen levend maakt; datgene wat alle dingen weet en alle macht bezit volgens de wijsheid, de barmhartigheid, de waarheid, de gerechtigheid en het oordeel.

62 En nu, zie, Ik zeg u: Dit is het ^aheilsplan voor alle mensen, door het bloed van mijn ^bEniggeborene, die zal komen in het midden des tijds.

63 En zie, alle dingen hebben hun gelijkenis, en alle dingen worden geschapen en gemaakt om van Mij te ^agetuigen, zowel dingen die stoffelijk zijn, als dingen die geestelijk zijn; dingen die boven in de hemelen zijn en dingen die op de aarde zijn en dingen die in de aarde zijn en dingen die onder de aarde zijn, zowel boven als onder: alle dingen getuigen van Mij.

64 En het geschiedde toen de Heer gesproken had met Adam, onze vader, dat Adam de Heer aanriep, en hij werd weggevoerd door de ^aGeest van de Heer en in het water gedragen en onder het ^bwater gelegd en uit het water voortgebracht.

65 En aldus werd hij gedoopt, en de Geest van God daalde op hem neer, en aldus werd hij ^ageboren uit de Geest en levend gemaakt naar de ^binnerlijke mens.

66 En hij hoorde een stem uit de hemel, die zei: U bent ^agedoopt met vuur en met de Heilige Geest. Dit is het ^bgetuigenis van de Vader en de Zoon, van nu af aan en voor eeuwig;

67 en u bent naar de ^aorde van Hem die zonder begin van

59c GS Wedergeboren, uit God geboren.
 d GS Doop, dopen.
 e 2 Ne. 4:15–16; Alma 32:28.
 f Joh. 6:68.
 g GS Celestiale heerlijkheid.
 60a Mro. 8:25.
 b GS Rechtvaardigen, rechtvaardiging.

c GS Bloed.
 d GS Heiliging.
 61a GS Heilige Geest.
 62a GS Verlossingsplan.
 b GS Eniggeborene.
 63a Alma 30:44; LV 88:45–47.
 64a GS Heilige Geest.
 b GS Doop, dopen.
 65a GS Wedergeboren, uit God geboren.

b Mos. 27:25; Alma 5:12–15.
 66a LV 19:31.
 GS Gave van de Heilige Geest.
 b 2 Ne. 31:17–18; 3 Ne. 28:11.
 67a GS Melchizedeks priesterschap.

dagen was of einde van jaren, van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid.

68 Zie, u bent ^aéén in Mij, een zoon van God; en aldus kunnen allen mijn ^bzonen worden. Amen.

HOOFDSTUK 7 (December 1830)

Enoch onderwijst, leidt het volk en verzet bergen — De stad Zion wordt gesticht — Enoch voorziet de komst van de Zoon des Mensen, zijn zoen-offer en de opstanding van de heiligen — Hij voorziet de herstelling, de vergadering, de wederkomst en de terugkeer van Zion.

En het geschiedde dat Enoch zijn rede voortzette en zei: Zie, onze vader Adam heeft in deze dingen onderwezen, en velen hebben geloofd en zijn de ^azonen van God geworden; en velen hebben niet geloofd en zijn in hun zonden omgekomen, en zien met ^bvrees, onder kwelling, de vurige gram-schap van de verbolgenheid van God tegemoet die op hen zal worden uitgestort.

2 En vanaf die tijd begon Enoch te profeteren en te zeggen tot het volk: Terwijl ik reisde en op de plaats Mahujah stond en de Heer aanriep, kwam er een stem uit de hemel, die zei: Keer u om en beklim de berg Simeon.

3 En het geschiedde dat ik mij omkeerde en de berg beklom; en toen ik op de berg stond, zag ik de hemelen geopend, en ik was met ^aheerlijkheid bekleed;

4 en ik zag de Heer; en Hij stond voor mijn aangezicht en Hij sprak met mij, zoals de ene mens met de andere spreekt, van ^aaangezicht tot aangezicht; en Hij zei tot mij: ^bKijk, en Ik zal u de wereld tonen over een tijdspanne van vele geslachten.

5 En het geschiedde dat ik blikte in het dal Shum, en zie, een groot volk dat in tenten woonde, namelijk het volk van Shum.

6 En wederom zei de Heer tot mij: Kijk! En ik keek naar het noorden en ik zag het volk van Kanaän, dat in tenten woonde.

7 En de Heer zei tot mij: Profeteer! En ik profeteerde en zei: Zie, het volk van Kanaän, dat talrijk is, zal in slagorde tegen het volk van Shum optrekken en zal het doden, zodat het volslagen zal worden vernietigd; en het volk van Kanaän zal zich over het land verdelen, en het land zal woest en onvruchtbaar zijn, en er zal geen ander volk wonen dan het volk van Kanaän;

8 want zie, de Heer zal het land met veel hitte vervloeken en de onvruchtbaarheid ervan zal voor eeuwig blijven bestaan. En er

68a 1 Joh. 3:1–3;

LV 35:2.

b Joh. 1:12;

LV 34:3.

CS Zonen en dochters

van God.

7 1a GS Zonen en dochters

van God.

b Alma 40:11–14.

3a GS Gedaanteverande-

ring.

4a Gen. 32:30;

Deut. 5:4;

Moz. 1:2, 11, 31.

b Moz. 1:4.

was een "zwartheid die op alle kinderen van Kanaän kwam, zodat zij veracht werden onder alle volken.

9 En het geschiedde dat de Heer tot mij zei: Kijk! En ik keek en ik zag het land Saron en het land Henoch en het land Omner en het land Heni en het land Sem en het land Haner en het land Hanannah, en alle inwoners daarvan;

10 en de Heer zei tot mij: Ga naar deze volken, en zeg tot hen: "Bekeer u, opdat Ik niet verschijn en hen met een vervloeking sla, en zij sterven.

11 En Hij gaf mij een gebod dat ik moest "dopen in de naam van de Vader en van de Zoon, die vol^bgenade en waarheid is, en van de "Heilige Geest, die getuigt van de Vader en de Zoon.

12 En het geschiedde dat Henoch alle volken, behalve het volk van Kanaän, bleef oproepen tot bekering;

13 en zo groot was het "geloof van Henoch, dat hij het volk van God aanvoerde; en hun vijanden trokken tegen hen ten strijde; en hij sprak het woord van de Heer, en de aarde beefde en de ^bbergen vloden, ja, op zijn bevel; en de "rivieren met water veranderden hun loop; en uit de wildernis werd het gebrul van de

leeuwen gehoord; en alle natiën waren zeer bevreesd, zo "machtig was het woord van Henoch en zo groot was de kracht van de taal die God hem gegeven had.

14 Ook kwam er een land op uit de diepte van de zee, en zo groot was de vrees van de vijanden van het volk van God, dat zij vluchtten en op grote afstand stonden en zich op het land begaven dat opgekomen was uit de diepte van de zee.

15 En ook de "reuzen van het land stonden op grote afstand; en er kwam een vervloeking op allen die streden tegen God;

16 en vanaf die tijd waren er oorlogen en bloedvergieten onder hen; maar de Heer kwam en verbleef bij zijn volk, en zij leefden in rechtvaardigheid.

17 En de "vreze des Heren was op alle natiën, zo groot was de heerlijkheid van de Heer die op zijn volk rustte. En de Heer ^bzegende het land, en zij werden gezegend op de bergen en op de hoge plaatsen, en waren voorspoedig.

18 En de Heer noemde zijn volk "ZION, omdat zij ^béén van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen.

19 En Henoch zette zijn

8a 2 Ne. 26:33.

10a Moz. 6:57.

GS Bekeren (zich),
bekering.

11a GS Doop, dopen.

b GS Genade.

c GS Heilige Geest.

13a GS Geloof, geloven.

b Matt. 17:20.

c Moz. 6:34.

d GS Macht;

Priesterschap.

15a Gen. 6:4;

Moz. 8:18.

17a Ex. 23:27.

b 1 Kron. 28:7-8;

1 Ne. 17:35.

18a GS Zion.

b Hand. 4:32;

Filipp. 2:1-4.

GS Een, eenheid.

prediking tot het volk van God voort in rechtvaardigheid. En het geschiedde in zijn dagen dat hij een stad bouwde die genoemd werd: de stad van heiligheid, ja, ZION.

20 En het geschiedde dat Henoch met de Heer sprak; en hij zei tot de Heer: "Zion zal toch zeker voor altijd in veiligheid wonen. Maar de Heer zei tot Henoch: Zion heb Ik gezegend, maar de overigen van het volk heb ik vervloekt.

21 En het geschiedde dat de Heer aan Henoch alle bewoners van de aarde toonde; en hij aanschouwde, en zie, na verloop van tijd werd Zion ^aopgenomen in de hemel. En de Heer zei tot Henoch: Zie mijn woonplaats voor eeuwig.

22 En Henoch zag ook de overigen van het volk, die de zonen van Adam waren; en zij waren een mengsel van alle nakomelingen van Adam, op de nakomelingen van Kaïn na, want de nakomelingen van Kaïn waren ^azwart en hadden geen plaats onder hen.

23 En nadat Zion in de ^ahemel opgenomen was, ^baanschouwde Henoch, en zie, ^calle natiën van de aarde waren voor zijn aangezicht;

24 en geslacht na geslacht kwam; en Henoch was hoog en ^averheven,

ja, aan de boezem van de Vader en van de Zoon des Mensen; en zie, de macht van Satan rustte op het gehele aardoppervlak.

25 En hij zag engelen uit de hemel neerdalen; en hij hoorde een luide stem, die zei: Wee, wee de bewoners van de aarde.

26 En hij zag Satan; en hij had een grote ^aketen in zijn hand en deze hulde het gehele aardoppervlak in ^bduisternis; en hij keek op en lachte en zijn ^cengelen juichten.

27 En Henoch zag ^aengelen uit de hemel neerdalen die ^bgetuigden van de Vader en de Zoon; en de Heilige Geest viel op velen, en zij werden door de machten van de hemel in Zion opgenomen.

28 En het geschiedde dat de God van de hemel de overigen van het volk aanschouwde, en Hij weende; en Henoch getuigde ervan en zei: Hoe komt het dat de hemelen wenen en hun tranen storten zoals de regen op de bergen?

29 En Henoch zei tot de Heer: Hoe komt het dat U kunt ^awenen daar U heilig bent en van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid?

30 En indien het mogelijk was dat de mens de stofdeeltjes van de aarde kon tellen, ja, van miljoenen ^aaarden zoals deze, dan zou het nog geen begin zijn van

20a Moz. 7:62–63.

GS Nieuw-Jeruzalem.

21a Moz. 7:69.

22a 2 Ne. 26:33.

23a GS Hemel.

b GS Visioen.

c LV 88:47;

Moz. 1:27–29.

24a 2 Kor. 12:1–4.

26a Alma 12:10–11.

b Jes. 60:1–2.

c Judas 1:6;

LV 29:36–37.

27a GS Engelen.

b GS Getuigenis.

29a Jes. 63:7–10.

30a LV 76:24;

Moz. 1:33.

het aantal van uw ^bscheppingen; en uw voorhang is nog steeds uitgespannen; en toch bent U daar en uw boezem is daar; en ook bent U rechtvaardig; U bent barmhartig en liefderijk, voor eeuwig;

31 en U hebt Zion aan uw eigen boezem genomen, uit al uw scheppingen, van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid; en niets dan ^avrede, ^bgerechtigheid en ^cwaarheid is de woonplaats van uw troon; en barmhartigheid zal voor uw aangezicht uitgaan en geen einde hebben; hoe komt het dan dat U kunt wenen?

32 En de Heer zei tot Henoch: Zie dezen, uw broeders; zij zijn het maaksel van mijn eigen ^ahanden, en hun ^bkennis heb Ik hun gegeven ten dage dat Ik hen schiep; en in de hof van Eden heb Ik de mens zijn ^ckeuzevrijheid gegeven;

33 en tot uw broeders heb Ik gezegd, en hun ook het gebod gegeven, dat zij elkaar moeten ^aliefhebben en dat zij voor Mij, hun Vader, moeten kiezen; maar zie, zij zijn liefdeloos en zij haten hun eigen bloed;

34 en het ^avuur van mijn gramschap is tegen hen ontstoken; en in mijn brandende misnoegen zal ik de ^bwatervloeden over hen

zenden, want mijn hevige toorn is tegen hen ontstoken.

35 Zie, Ik ben God; ^aMens der Heiligheid is mijn naam; Raadsman is mijn naam; en Eindeloos en Eeuwig is ook mijn ^bnaam.

36 Daarom, Ik kan mijn handen uitstrekken en alle scheppingen omvatten die Ik heb gemaakt; en ook kan mijn ^aoog ze doordringen, en onder al het maaksel van mijn handen is er niet zulk een grote ^bgoddeloosheid geweest als onder uw broeders.

37 Maar zie, hun zonden zullen op het hoofd van hun vaders rusten; Satan zal hun vader zijn en ellende zal hun lot zijn; en alle hemelen zullen hen bewenen, ja, al het maaksel van mijn handen; moeten dan de hemelen niet wenen, aangezien dezen zullen lijden?

38 Maar zie, diegenen op wie uw ogen rusten, zullen in de watervloeden omkomen; en zie, Ik zal hen opsluiten; een ^agevangenis heb Ik voor hen bereid.

39 En Hij die Ik heb uitverkoren, heeft voor mijn aangezicht gepleit. Daarom lijdt Hij voor hun zonden, voor zover zij zich willen bekeren ten dage dat mijn ^aUitverkorene naar Mij terugkeert; en tot die dag zullen zij ^bkwelling ondergaan;

40 hierom nu zullen de hemelen

30 b CS Scheppen, schepping.

31 a CS Vrede.

b CS Gerechtigheid.

c CS Waarheid.

32 a Moz. 1:4.

b CS Kennis.

c CS Keuzevrijheid.

33 a CS Liefde.

34 a Jes. 30:27;

Nahum 1:6;

LV 35:14.

b Gen. 7:4, 10;

Moz. 8:17, 24.

CS Watervloed in de dagen van Noach.

35 a Moz. 6:57.

b Moz. 1:3.

36 a LV 38:2; 88:41;

Moz. 1:35-37.

b Gen. 6:5-6;

Moz. 8:22, 28-30.

38 a 1 Petr. 3:18-20.

CS Hel.

39 a Moz. 4:2; Abr. 3:27.

CS Jezus Christus.

b CS Verdoemenis.

wenen, ja, en al het maaksel van mijn handen.

41 En het geschiedde dat de Heer tot Henoch sprak en Henoch al het doen en laten van de mensenkinderen vertelde; daarom kende en aanschouwde Henoch hun goddeloosheid en hun ellende, en hij weende en strekte zijn armen uit en zijn ^ahart zwol op, zo wijd als de eeuwigheid, en zijn binnenste smachtte; en de gehele eeuwigheid beefde.

42 En Henoch zag ook ^aNoach en zijn ^bhuisgezin; dat de nakomelingen van alle zonen van Noach zouden worden gered met een stoffelijke behoudenis;

43 welnu, Henoch zag dat Noach een ^aark bouwde; en dat de Heer er behagen in schiep en haar in zijn eigen hand hield; maar over de overigen van de goddelozen kwamen de watervloeden en slokten hen op.

44 En toen Henoch dat zag, werd het hem bitter te moede en weende hij over zijn broeders en zei tot de hemelen: Ik ^aweiger mij te laten troosten; maar de Heer zei tot Henoch: Verhef uw hart en wees verblijd, en kijk!

45 En het geschiedde dat Henoch keek; en van Noach af zag hij alle geslachten van de aarde; en hij riep de Heer aan en zei: Wanneer zal de dag van de Heer komen? Wanneer zal

het bloed van de Rechtvaardige worden vergoten, opdat allen die treuren, ^ageheiligd kunnen worden en het eeuwige leven kunnen hebben?

46 En de Heer zei: Het zal in het ^amidden des tijds zijn, in de dagen van goddeloosheid en wraak.

47 En zie, Henoch zag de dag van de komst van de Zoon des Mensen, ja, in het vlees; en zijn ziel verheugde zich en zei: De Rechtvaardige is opgeheven, en het ^aLam is geslacht sedert de grondlegging van de wereld; en door geloof ben ik aan de boezem van de Vader, en zie, ^bZion is bij mij.

48 En het geschiedde dat Henoch de ^aaarde aanschouwde; en hij hoorde een stem uit haar binnenste zeggen: Wee, wee mij, de moeder van de mensen; ik ben ontzet, ik ben vermoeid wegens de goddeloosheid van mijn kinderen. Wanneer zal ik ^brusten en gezuiverd worden van het ^cvuil dat uit mij is voortgekomen? Wanneer zal mijn Schepper mij heiligen, opdat ik kan rusten en er enige tijd gerechtigheid op mijn oppervlak zal verblijven?

49 En toen Henoch de aarde hoorde treuren, weende hij en riep de Heer aan en zei: O Heer, wilt U geen medelijden hebben met

41 *a* Mos. 28:3.
GS Medelijden.

42 *a* GS Noach, aartsvader uit de Bijbel.

b Moz. 8:12.

43 *a* Gen. 6:14-16;

Ether 6:7.

44 *a* Ps. 77:2;

Ether 15:3.

45 *a* GS Heiliging.

46 *a* Moz. 5:57.

47 *a* GS Lam van God.

b Moz. 7:21.

48 *a* GS Aarde — Reiniging van de aarde.

b Moz. 7:54, 58, 64.

c GS Vuil, vuiligheid.

de aarde? Wilt U de kinderen van Noach niet zegenen?

50 En het geschiedde dat Henoch de Heer bleef aanroepen en zeggen: Ik vraag u, o Heer, in de naam van uw Eniggeborene, ja, Jezus Christus, dat U Noach en zijn nageslacht genadig wilt zijn, zodat de aarde nimmermeer door de watervloeden zal worden bedekt.

51 En de Heer kon Zich niet weerhouden; en Hij verbond Zich jegens Henoch, en bezwoer hem met een eed, dat Hij de ^awatervloeden zou tegenhouden; dat Hij Zich tot de kinderen van Noach zou richten;

52 en Hij zond een onherroepelijk besluit uit, dat er altijd een ^aoverblijfsel van zijn nageslacht te vinden zou zijn onder alle natiën, zolang de aarde zou bestaan;

53 en de Heer zei: Gezegend is hij door wiens zaad de Messias komen zal; want Hij zegt: Ik ben de ^aMessias, de ^bKoning van Zion, de ^cRots van de hemel, die zo uitgestrekt is als de eeuwigheid; wie ook door de poort binnenkomt en door Mij ^dopklimt, zal nimmer vallen; welnu, gezegend zijn zij van wie Ik heb gesproken, want zij zullen komen met ^egezangen van eeuwigdurende vreugde.

54 En het geschiedde dat Henoch de Heer aanriep en zei: Wanneer de Zoon des Mensen komt in het vlees, zal de aarde dan rusten? Ik bid U, toon mij die dingen.

55 En de Heer zei tot Henoch: Kijk! En hij keek en zag de ^aZoon des Mensen verhoogd aan het ^bkruis, naar de wijze van de mensen;

56 en hij hoorde een luide stem; en de hemelen werden versluiserd; en alle scheppingen van God treurden; en de aarde ^akreunde; en de rotsen scheurden; en de heiligen ^bstonden op en werden aan de ^crechterhand van de Zoon des Mensen ^dgekroond met een kroon van heerlijkheid;

57 en alle ^ageesten die in de ^bgevangenis waren, kwamen tevoorschijn en stonden aan de rechterhand van God; en de overigen werden in ketenen van duisternis achtergehouden tot het oordeel van de grote dag.

58 En wederom weende Henoch en riep de Heer aan en zei: Wanneer zal de aarde rusten?

59 En Henoch zag de Zoon des Mensen opvaren tot de Vader; en hij riep de Heer aan en zei: Zult U niet op aarde terugkeren? Aangezien U God bent, en ik U ken, en U mij gezworen hebt en mij geboden hebt dat ik moet

51 *a* Ps. 104:6–9.

52 *a* Moz. 8:2.

53 *a* GS Messias.

b Matt. 2:2;

2 Ne. 10:14;

Alma 5:50;

LV 128:22.

c Ps. 71:3; 78:35;

Hel. 5:12.

GS Rots.

d 2 Ne. 31:19–20.

e GS Muziek.

55 *a* GS Zoon des Mensen.

b 3 Ne. 27:14.

GS Kruisiging.

56 *a* Matt. 27:45, 50–51.

b GS Opstanding.

c GS Kroon;

Verhoging.

d Matt. 25:34.

57 *a* GS Geest.

b LV 76:71–74; 88:99.

vragen in de naam van uw Eniggeborene; U hebt mij gemaakt en mij recht op uw troon gegeven, niet vanwege mijzelf, maar door uw eigen genade; daarom vraag ik U of U niet op aarde zult terugkeren.

60 En de Heer zei tot Henoch: Zo waar Ik leef, zo zal Ik komen in de ^alaatste dagen, in de dagen van goddeloosheid en wraak, om de eed gestand te doen die Ik u gezworen heb aangaande de kinderen van Noach;

61 en de dag zal komen dat de aarde zal ^arusten, maar vóór die dag zullen de hemelen ^bverduisterd worden en een ^csluier van duisternis zal de aarde bedekken; en de hemelen zullen beven, als ook de aarde; en er zullen grote verdrukkingen onder de mensenkinderen zijn, maar mijn volk zal Ik ^abewaren;

62 en ^agerechtigheid zal Ik uit de hemel neerzenden; en ^bwaarheid zal Ik uit de ^caarde voortzenden om te ^agetuigen van mijn Eniggeborene, van zijn ^copstanding uit de doden; ja, en ook van de opstanding van alle mensen; en gerechtigheid en waarheid zal Ik als een watervloed over de aarde doen stromen, om mijn uitverkorenen vanuit de vier hoeken

van de aarde te ^fvergaderen naar een plaats die Ik zal bereiden, een heilige stad, opdat mijn volk zijn lendenen kan omgorden en kan uitzien naar de tijd van mijn komst; want daar zal mijn tabernakel zijn en het zal Zion worden genoemd, een ^snieuw Jeruzalem.

63 En de Heer zei tot Henoch: Dan zullen u en uw gehele ^astad hen daar ontmoeten en wij zullen hen ontvangen aan onze boezem en zij zullen ons zien; en wij zullen hen om de hals vallen en zij zullen ons om de hals vallen en wij zullen elkaar kussen;

64 en daar zal mijn woonplaats zijn en het zal Zion zijn, dat afgescheiden zal worden van alle scheppingen die Ik heb gemaakt; en voor een tijdspanne van ^aduizend jaar zal de aarde ^brusten.

65 En het geschiedde dat Henoch de dag van de ^akomst van de Zoon des Mensen zag, in de laatste dagen, om in gerechtigheid op aarde te wonen voor een tijdspanne van duizend jaar;

66 maar vóór die dag zag hij grote verdrukkingen onder de goddelozen; en hij zag ook de zee, dat die in beroering was, en dat het hart van de mensen ^abezweek,

60a GS Laatste dagen.

61a GS Aarde —
Uiteindelijke staat van de aarde.

b LV 38:11–12; 112:23.

c GS Sluier.

d 1 Ne. 22:15–22;
2 Ne. 30:10.

62a Ps. 85:12.
GS Herstelling van het

evangelie.

b GS Boek van Mormon.

c Jes. 29:4.

d GS Getuigenis.

e GS Opstanding.

f GS Israël — De vergadering van Israël.

g GS Nieuw-Jeruzalem.

63a Openb. 21:9–11;

LV 45:11–12;

Moz. 7:19–21.

64a GS Millennium.

b Moz. 7:48.

65a Judas 1:14.
GS Wederkomst van Jezus Christus.

66a Jes. 13:6–7.

daar zij met vrees de ^boordelen van de almachtige God tegemoet zagen, die over de goddelozen zouden komen.

67 En de Heer toonde Henoeh alle dingen, ja, tot aan het einde van de wereld; en hij zag de dag van de rechtvaardigen, het uur van hun verlossing, en ontving een volheid van ^avreugde;

68 en al de dagen van ^aZion, in de dagen van Henoeh, waren driehonderdvijfenzestig jaar.

69 En Henoeh en zijn gehele volk ^awandelden met God, en Hij verbleef te midden van Zion; en het geschiedde dat Zion niet meer was, want God had het aan zijn eigen boezem ontvangen; en sindsdien deed het gezegde de ronde: ZION IS GEVLODEN.

HOOFDSTUK 8 (Februari 1831)

Methusalach profeteert — Noach en zijn zonen prediken het evangelie — Er heerst grote goddeloosheid — Aan de oproep tot bekering wordt geen gehoor gegeven — God besluit tot de vernietiging van alle vlees door de waterloed.

EN al de dagen van Henoeh waren vierhonderddertig jaar.

2 En het geschiedde dat ^aMethusalach, de zoon van Henoeh, niet werd opgenomen, opdat de verbonden van de Heer vervuld

woulden worden die Hij met Henoeh gesloten had; want Hij had Zich waarlijk jegens Henoeh verbonden dat Noach de vrucht van zijn lendenen zou zijn.

3 En het geschiedde dat Methusalach profeteerde dat uit zijn lendenen alle koninkrijken van de aarde zouden voortkomen (door Noach), en hij rekende het zichzelf tot eer.

4 En er kwam een grote hongersnood in het land, en de Heer vervloekte de aarde met een zware vervloeking, en veel van haar bewoners stierven.

5 En het geschiedde dat Methusalach honderdzevenentachtig jaar leefde en Lamech verwekte;

6 en Methusalach leefde, nadat hij Lamech verwekt had, zevenhonderdtweëntachtig jaar en hij verwekte zonen en dochters;

7 en al de dagen van Methusalach waren negenhonderdneugenenzestig jaar en hij stierf.

8 En Lamech leefde honderdtweëntachtig jaar en verwekte een zoon,

9 en noemde zijn naam ^aNoach en zei: Deze zoon zal ons troosten over ons werk en de arbeid van onze handen, vanwege de grond die de Heer ^bvervloekt heeft.

10 En Lamech leefde, nadat hij Noach verwekt had, vijfhonderdvijfenenentig jaar en hij verwekte zonen en dochters;

66 *b* GS Oordeel, het laatste.

67 *a* GS Vreugde.

68 *a* Gen. 5:23;
Moz. 8:1.

69 *a* Gen. 5:24;
Moz. 6:34.
GS Wandelen,
wandelen met God.

8 2*a* GS Methusalach.

9 *a* GS Noach, aartsvader uit de Bijbel.
b Moz. 4:23.

11 en al de dagen van Lamech waren zevenhonderdzevenenzeventig jaar en hij stierf.

12 En Noach was vierhonderdvijftig jaar oud en ^averwekte Jafeth; en tweeënveertig jaar daarna verwekte hij ^bSem bij haar die de moeder van Jafeth was, en toen hij vijfhonderd jaar oud was, verwekte hij ^cCham.

13 En ^aNoach en zijn zonen ^bluisterden naar de Heer en gaven gehoor, en zij werden de ^czonen van God genoemd.

14 En toen deze mensen zich begonnen te vermenigvuldigen op het aardoppervlak en er hun dochters werden geboren, zagen de ^amensenzonen dat die dochters mooi waren, en zij namen zich vrouwen, ja, zoals zij verkozen.

15 En de Heer zei tot Noach: De dochters van uw zonen hebben zich ^averkocht; want zie, mijn toorn is ontstoken tegen de mensenzonen, want zij willen niet naar mijn stem luisteren.

16 En het geschiedde dat Noach profeteerde en de dingen van God leerde, zoals het was in het begin.

17 En de Heer zei tot Noach: Mijn

Geest zal niet altijd ^ainwerken op de mens, want hij zal weten dat alle ^bvlees zal sterven; niettemin zullen zijn dagen honderdtwintig jaar tellen; en indien de mensen zich niet bekeren, zal Ik de ^cwaterfloeden over hen zenden.

18 En in die dagen waren er ^areuzen op de aarde en zij stonden Noach naar het leven; maar de Heer was met Noach en de ^bmacht van de Heer rustte op hem.

19 En de Heer ^aordende ^bNoach naar zijn eigen ^corde en gebod hem uit te gaan en zijn evangelie te ^dverkondigen aan de mensenkinderen, ja, zoals het gegeven was aan Henoch.

20 En het geschiedde dat Noach de mensenkinderen opriep zich te ^abekeren; maar zij luisterden niet naar zijn woorden;

21 en bovendien, nadat zij hem hadden aangehoord, kwamen zij bij hem en zeiden: Zie, wij zijn de zonen van God; hebben wij niet de mensendochters tot ons genomen? En ^aeten en drinken wij niet en huwen wij niet en geven ten huwelijk? En onze vrouwen baren ons kinderen, en deze zijn de geweldigen, zoals de mannen van weleer, mannen van grote

12a Gen. 5:32.

GS Jafeth.

b GS Sem.

c GS Cham.

13a LV 138:41.

GS Gabriël.

b GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.

c GS Zonen en dochters van God.

14a Moz. 5:52.

15a GS Huwelijk,

huwen — Gemengd

huwelijk.

17a Gen. 6:3;

2 Ne. 26:11;

Ether 2:15;

LV 1:33.

b 2 Ne. 9:4.

GS Vlees.

c Gen. 7:4, 10;

Moz. 7:34.

18a Gen. 6:4;

Num. 13:33;

Joz. 17:15.

b GS Macht.

19a LV 107:52.

GS Ordenen, ordening.

b Abr. 1:19.

c GS Melchizedeks priesterschap.

d GS Zendingswerk.

20a GS Bekeren (zich),

bekering.

21a Matt. 24:38-39;

MJS 1:41.

naam. En zij luisterden niet naar de woorden van Noach.

22 En God zag dat de ^agoddeloosheid van de mensen groot was geworden op de aarde; en eenieder verhief zich in de verbeelding van de ^boverleggingen van zijn hart, die voortdurend slechts boos waren.

23 En het geschiedde dat Noach zijn ^aprediking tot het volk voortzette en zei: Luister, en sla acht op mijn woorden;

24 ^ageloof en bekeer u van uw zonden en laat u ^bdopen in de naam van Jezus Christus, de Zoon van God, evenals onze vaders, en u zult de Heilige Geest ontvangen, opdat alle dingen u ^cgeopenbaard kunnen worden; en indien u dat niet doet, zullen de watervloeden over u komen; niettemin luisterden zij niet.

25 En het berouwde Noach en het deed zijn hart pijn dat de Heer de mens op aarde gemaakt had, en het smartte hem in zijn hart.

26 En de Heer zei: Ik zal de

mens die Ik geschapen heb van het aardoppervlak ^auitroeien, zowel mens als dier en de kruipende wezens en de vogels van de lucht; want het berouwt Noach dat Ik ze geschapen heb en dat Ik ze gemaakt heb, en hij heeft Mij aangeroepen; want zij hebben hem naar het leven gestaan.

27 En aldus vond Noach ^agenade in de ogen van de Heer; want Noach was een rechtvaardig man en ^bonberispelijk onder zijn geslacht; en hij ^cwandelde met God, zoals ook zijn drie zonen, Sem, Cham en Jafeth.

28 De aarde was ^averdorven voor Gods aangezicht en zij was vol geweld.

29 En God aanschouwde de aarde, en zie, zij was verdorven, want alle vlees had zijn weg op de aarde verdorven.

30 En God zei tot Noach: Het einde van alle vlees is voor mijn aangezicht gekomen, want de aarde is vol geweld, en zie, Ik zal alle vlees van de aarde ^awegvagen.

22a Gen. 6:5;
Moz. 7:36–37.
b Mos. 4:30; Alma 12:14.
GS Gedachten.
23a GS Prediken.
24a GS Geloof, geloven.

b GS Doop, dopen —
Vereisten voor de
doop.
c 2 Ne. 32:2–5.
26a GS Aarde — Reiniging
van de aarde.

27a GS Genade.
b Gen. 6:9.
c GS Wandelen,
wandelen met God.
28a Gen. 6:11–13.
30a LV 56:3.

HET BOEK ABRAHAM

VERTAALD VAN DE PAPYRUS DOOR JOSEPH SMITH

Een vertaling van enkele zeer oude kronieken die in onze handen zijn gevallen, afkomstig uit de catacomben van Egypte. De geschriften van Abraham tijdens zijn verblijf in Egypte, het boek Abraham geheten, door hem eigenhandig op papyrus geschreven.

HOOFDSTUK 1

Abraham streeft naar de zegeningen van de patriarchale orde — Hij wordt vervolgd door valse priesters in Chaldea — Jehova redt hem — De oorsprong en het bestuur van Egypte worden toegelicht.

IN het land van de "Chaldeeën, in de woonplaats van mijn vaderen, zag ik, ^bAbraham, dat het voor mij nodig was een andere "woonplaats te verkrijgen;

2 en daar ik bemerkte dat er groter "geluk en meer vrede en ^brust voor mij weggelegd was, streefde ik naar de zegeningen van de vaderen en het recht waartoe ik moest worden geordend om die te bedienen; en daar ik zelf een navolger van ^cgerechtigheid was geweest, en ook verlangde iemand te zijn die grote ^dkennis bezat, en een nog grotere navolger van gerechtigheid te zijn, en nog grotere kennis te bezitten, en vader van vele natiën te zijn, een vredevorst, en verlangde onderricht

te ontvangen en de geboden van God te onderhouden, werd ik rechtmatig erfgenaam, ^ehogepriester, met het ^frecht dat de vaderen toebehoorde.

3 Het werd van de vaderen op mij "bevestigd; het stamde af van de vaderen, vanaf het begin van de tijd, ja, vanaf het begin, of vóór de grondlegging van de aarde, tot op de huidige tijd, ja, het recht van de ^beerstgeborene, of de eerste mens, die ^cAdam is, of eerste vader, door de vaderen tot mij toe.

4 Ik streefde naar mijn "aanstelling tot het priesterschap volgens het voorschrift van God aan de vaderen aangaande de nakomelingschap.

5 Omdat mijn "vaderen zich hadden afgekeerd van hun rechtshapenheid en van de heilige geboden die de Heer, hun God, hun had gegeven, om de goden van de heidenen te ^baanbidden, weigerden zij volstrekt naar mijn stem te luisteren;

1 1a GS Ur.
b GS Abraham.
c Hand. 7:2-4.
2a GS Vreugde.
b GS Rust, rusten.
c GS Rechtvaardig, rechtvaardigen,

rechtvaardigheid.
d LV 42:61.
GS Kennis.
e GS Hogepriester.
f GS Melchizedeks priesterschap.
3a LV 84:14.

b LV 68:17.
GS Eerstgeborene.
c Moz. 1:34.
GS Adam.
4a GS Eerstgeboorterecht.
5a Gen. 12:1.
b GS Afgoderij.

EEN FACSIMILE UIT HET BOEK ABRAHAM

nr. 1

VERKLARING

Afb. 1: De engel van de Heer.

Afb. 2: Abraham vastgebonden op een altaar.

Afb. 3: De afgodische priester van Elkenah die tracht Abraham ten offer te brengen.

Afb. 4: Het offeraltaar voor de afgodische priesters, opgesteld voor de goden van Elkenah, Libnah, Mamakrah, Korash en de farao.

Afb. 5: De afgod van Elkenah.

Afb. 6: De afgod van Libnah.

Afb. 7: De afgod van Mamakrah.

Afb. 8: De afgod van Korash.

Afb. 9: De afgod van de farao.

Afb. 10: Abraham in Egypte.

Afb. 11: Bedoeld om de zuilen van de hemel voor te stellen, volgens de opvatting van de Egyptenaren.

Afb. 12: Rakiang, dat ruimte betekent, ofwel het uitspansel boven ons hoofd; maar in dit geval, in verband met dit onderwerp, bedoelden de Egyptenaren er Sjama mee, hoog zijn, ofwel de hemelen, wat overeenkomt met het Hebreeuwse woord Sjamajim.

6 want hun hart was erop gezet om kwaad te doen, en was ten volle tot de ^agod van Elkenah gekeerd en de god van Libnah en de god van Mamakrah en de god van Korash en de god van de farao, de koning van Egypte;

7 daarom keerden zij hun hart tot het offer van de heidenen die hun kinderen offerden aan deze stomme afgoden en luisterden zij niet naar mijn stem, maar trachtten mijn leven weg te nemen door de hand van de priester van Elkenah. De priester van Elkenah was ook de priester van de farao.

8 Welnu, in die tijd was het de gewoonte van de priester van de farao, de koning van Egypte, om op het altaar dat in het land Chaldea gebouwd was, als offer aan die vreemde goden mannen, vrouwen en kinderen te offeren.

9 En het geschiedde dat de priester een offer bracht aan de god van de farao en ook aan de god van Shagreël, ja, op de wijze van de Egyptenaren. Nu was de god van Shagreël de zon.

10 Ja, het dankoffer van een kind bracht de priester van de farao op het altaar dat stond bij de heuvel die Potifars Heuvel genoemd wordt, aan het begin van de vlakte van Olishem.

11 Deze priester nu had op dit altaar drie maagden tegelijk geofferd, die de dochters van Onitah waren, iemand van koninklijke

afstamming, rechtstreeks uit de lendenen van ^aCham. Deze maagden werden wegens hun deugd geofferd; zij wilden zich niet ^bneerbuigen om goden van hout of steen te aanbidden; daarom werden zij op dit altaar gedood, en het werd gedaan op de wijze van de Egyptenaren.

12 En het geschiedde dat de priesters mij met geweld grepen, teneinde ook mij te doden, zoals zij met die maagden op dat altaar hadden gedaan; en opdat u kennis van dat altaar kunt hebben, verwijs ik u naar de afbeelding aan het begin van deze kroniek.

13 Het was gemaakt in de vorm van een bed, zoals die onder de Chaldeeën bestonden, en het stond voor de goden van Elkenah, Libnah, Mamakrah, Korash, en ook een god zoals die van de farao, de koning van Egypte.

14 Opdat u een begrip van die goden zult hebben, heb ik de afbeelding daarvan voor u weergegeven in de figuren aan het begin, welke soort figuren door de Chaldeeën Ralinos worden genoemd, hetgeen hiërogliefen betekent.

15 En toen zij hun hand tegen mij ophieven teneinde mij te kunnen offeren en mijn leven weg te nemen, zie, verhief ik mijn stem tot de Heer, mijn God, en de Heer ^aluisterde en hoorde, en Hij vervulde mij met het visioen van de Almachtige, en de engel uit zijn

6a I.E. de afgoden, zoals afgebeeld in Abr.,

facs. 1.
11a GS Cham.

b Dan. 3:13-18.
15a Mos. 9:17-18.

tegenwoordigheid stond naast mij en ^bmaakte onmiddellijk mijn banden los;

16 en zijn stem was tot mij gericht: Abraham, Abraham, zie, mijn naam is ^aJehova, en Ik heb u gehoord, en ben neergedaald om u te bevrijden en u weg te voeren uit uw vaders huis en bij al uw verwanten vandaan, naar een vreemd ^bland waarvan u geen weet hebt;

17 en wel omdat zij hun hart van Mij hebben afgekeerd om de god van Elkenah en de god van Libnah en de god van Mamakrah en de god van Korash en de god van de farao, de koning van Egypte, te aanbidden; daarom ben Ik neergedaald om hen te bezoeken, en om hem te verdelgen die zijn hand heeft opgeheven tegen u, Abraham, mijn zoon, om uw leven weg te nemen.

18 Zie, Ik zal u aan mijn hand leiden en Ik zal u aannemen om mijn naam op u te leggen, ja, het ^apriesterschap van uw vader, en mijn macht zal op u rusten.

19 Zoals het met Noach was, zo zal het zijn met u; maar door uw bediening zal mijn ^anaam voor eeuwig op de aarde bekend zijn, want Ik ben uw God.

20 Zie, Potifars Heuvel lag in het land van het Chaldeeuwse ^aUr. En de Heer brak het altaar van Elkenah af, en van de goden van het land, en vernietigde hen volkomen, en Hij sloeg de priester,

zodat hij stierf; en er was grote rouw in Chaldea en ook aan het hof van de farao; dit woord farao betekent vorst van koninklijken bloede.

21 Welnu, deze koning van Egypte was een afstammeling uit de lendenen van ^aCham en was door zijn geboorte deelgenoot van het bloed van de ^bKanaänieten.

22 Uit deze lijn stamden alle Egyptenaren, en aldus werd het bloed van de Kanaänieten in het land bewaard.

23 Het land ^aEgypte werd voor het eerst ontdekt door een vrouw, die de dochter was van Cham en de dochter van Egyptus, hetgeen in het Chaldeeuwse Egypte betekent, wat betekent datgene wat verboden is;

24 toen deze vrouw, die later haar zonen erin vestigde, het land ontdekte, stond het onder water; en aldus ontsprong uit Cham het ras dat de vervloeking in het land deed voortduren.

25 Welnu, de eerste regering van Egypte werd gevestigd door Farao, de oudste zoon van Egyptus, de dochter van Cham, en deze was volgens de wijze van regeren van Cham, die patriarchaal was.

26 Farao, die een rechtvaardig man was, vestigde zijn koninkrijk en regeerde zijn volk al zijn dagen wijs en rechtvaardig, ernstig ernaar strevend die orde na

15^b Abr. 2:13.

16^a GS Jehova.

^b GS Beloofd land.

18^a GS Priesterschap.

19^a Gen. 12:1–3.

20^a Gen. 11:28;

Abr. 2:4.

21^a Gen. 10:6; Ps. 78:51;

Moz. 8:12.

^b Moz. 7:6–8.

GS Kanaän, Kanaäniet.

23^a GS Egypte.

te volgen die door de vaderen in de eerste geslachten was gevestigd, ten dage van de eerste patriarchale regering, ja, de regering van Adam en ook van Noach, zijn vader, die hem zegende met de ^azegeningen van de aarde en met de zegeningen van wijsheid, maar hem vervloekte inzake het priesterschap.

27 Welnu, omdat Farao van die afkomst was waardoor hij geen recht op het ^apriesterschap kon hebben, ondanks dat de farao's er graag aanspraak op wilden maken als komend van Noach door Cham, daarom werd mijn vader door hun afgoderij misleid;

28 maar ik zal trachten hierna de chronologie te schetsen die van mijzelf teruggaat tot het begin van de schepping, want de ^akronieken, die ik bezit tot op deze huidige tijd, zijn mij in handen gekomen.

29 Welnu, nadat de priester van Elkenah was geslagen, zodat hij stierf, kwam er een vervulling van die dingen die mij waren gezegd over het land Chaldea, namelijk dat er hongersnood in het land zou zijn.

30 Dienovereenkomstig heerste er hongersnood in het gehele land Chaldea, en mijn vader werd hevig gekweld wegens de hongersnood, en hij bekeerde zich van het kwaad dat hij tegen mij

had beraamd, ja, om mijn ^aleven weg te nemen.

31 Maar de kronieken van de vaderen, ja, de patriarchen, aangaande het recht op het priesterschap, bewaarde de Heer, mijn God, in mijn handen; daarom bezit ik tot op deze dag de kennis van het begin van de schepping en ook van de ^aplaneten en van de sterren, zoals ze de vaderen bekendgemaakt zijn, en ik zal trachten enkele van die dingen in deze kroniek te schrijven tot nut van mijn nageslacht dat na mij zal komen.

HOOFDSTUK 2

Abraham verlaat Ur om naar Kanaän te gaan — Jehova verschijnt aan hem in Haran — Alle zegeningen van het evangelie worden beloofd aan zijn nageslacht en door middel van zijn nageslacht aan allen — Hij gaat naar Kanaän en vervolgens naar Egypte.

Nu deed de Here God de hongersnood in het land Ur hevig worden, zodat ^aHaran, mijn broer, stierf; maar ^bTerah, mijn vader, woonde nog in het land Ur van de Chaldeeën.

2 En het geschiedde dat ik, Abraham, ^aSarai tot vrouw nam, en ^bNahor, mijn broer, nam Milka tot vrouw, die de dochter was van Haran.

26a GS Zegen, zegenen, zegening.

27a OV 2.
GS Priesterschap.

28a Moz. 6:5.

GS Gedenkbok.

30a Abr. 1:7.

31a Abr. 3:1–18.

2 1a Gen. 11:28.

b Gen. 11:24–26;

1 Kron. 1:26.

2a Gen. 11:29.

GS Sara.

b Gen. 11:27; 22:20–24.

3 De Heer nu had tot mij ^agezegd: Abraham, ga weg uit uw land en weg van uw verwanten en uit uw vaders huis, naar een land dat Ik u wijzen zal.

4 Daarom verliet ik het land ^aUr van de Chaldeeën om het land Kanaän binnen te gaan; en ik nam Lot, de zoon van mijn broer, en zijn vrouw, en mijn vrouw Sarai mee; en ook mijn ^bvader volgde mij na naar het land dat wij Haran noemden.

5 En de hongersnood nam af; en mijn vader bleef in Haran en woonde daar, omdat er vele kudde in Haran waren; en mijn vader keerde terug tot zijn ^aafgoderij; daarom bleef hij in Haran.

6 Maar ik, Abraham, en ^aLot, de zoon van mijn broer, baden tot de Heer, en de Heer ^bverscheen aan mij en zei tot mij: Sta op en neem Lot met u mee; want Ik heb Mij voorgenomen u uit Haran weg te voeren en van u een dienaar te maken om mijn ^cnaam te dragen in een vreemd ^dland, dat Ik aan uw nakomelingen na u als eeuwigdurend bezit zal geven, mits zij luisteren naar mijn stem.

7 Want Ik ben de Heer, uw God; Ik woon in de hemel; de aarde is mijn ^avoetbank; Ik strek mijn hand uit over de zee en ze gehoorzaamt mijn stem; Ik maak de wind en het vuur tot mijn ^bwagen; Ik zeg tot de bergen: Ga heen; en zie, ze worden weggenomen door een wervelwind, in een oogwenk, plotseling.

8 Mijn naam is ^aJehova en Ik ^bken het einde vanaf het begin; daarom zal mijn hand over u zijn.

9 En Ik zal van u een grote natie maken en Ik zal u bovenmatig ^azegenen en uw naam grootmaken onder alle natiën en u zult een zegen zijn voor uw nakomelingen na u, zodat zij deze bediening en dit ^bpriesterschap in hun handen naar alle natiën zullen brengen;

10 en Ik zal hen zegenen door uw naam; want allen die dit ^aevangelie aanvaarden, zullen naar uw naam worden genoemd en zullen tot uw ^bnakomelingen worden gerekend en zullen zich verheffen en u als hun ^cvader prijzen;

11 en Ik zal hen ^azegenen die u zegenen, en hen vervloeken die u vervloeken; en in u (dat wil

3a Gen. 12:1;

Hand. 7:1–3.

4a Neh. 9:7.

b Gen. 11:31–32.

5a Joz. 24:2.

6a GS Lot.

b Gen. 17:1.

GS Jezus Christus — Voorsterfelijk bestaan van Christus.

c Gen. 12:2–3;

Abr. 1:19.

d Gen. 13:14–15; 17:8;

Ex. 33:1.

GS Beloofd land.

7a 1 Ne. 17:39;

LV 38:17.

b Jes. 66:15–16.

8a GS Jehova.

b GS Alwetend.

9a 1 Ne. 17:40;

2 Ne. 29:14;

3 Ne. 20:27;

Mrm. 5:20.

GS Abraham — Het nageslacht van

Abraham.

b LV 84:17–19;

Moz. 6:7.

GS Melchizedeks

priesterschap.

10a Gal. 3:7–9.

b Gen. 13:16;

Gal. 3:29;

2 Ne. 30:2.

c GS Patriarch, patriarchaal.

11a GS Abraham, verbond van.

zeggen: in uw priesterschap) en in uw ^bnakomelingen (dat wil zeggen: uw priesterschap) — want Ik geef u de belofte dat dit ^crecht zal voortduren in u, en in uw nakomelingen na u (dat wil zeggen: het letterlijke zaad of het zaad van het lichaam) — zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend, ja, met de zegeningen van het evangelie, die de zegeningen van het heil zijn, ja, van het eeuwige leven.

12 Welnu, nadat de Heer opgehouden had tot mij te spreken en zijn aangezicht aan mij ontrokken had, zei ik in mijn hart: Uw dienstknecht heeft U ernstig ^agezocht, thans heb ik U gevonden;

13 U hebt uw engel gezonden om mij te ^averlossen van de goden van Elkenah, en ik zal er goed aan doen naar uw stem te luisteren, laat daarom uw dienstknecht opstaan en in vrede vertrekken.

14 Aldus vertrok ik, Abraham, zoals de Heer tot mij had gezegd, en Lot met mij; en ik, Abraham, was ^atweeënzestig jaar oud toen ik uit Haran vertrok.

15 En ik nam ^aSarai, die ik tot vrouw genomen had toen ik in ^bUr, in Chaldea, was, en Lot, de zoon van mijn broer, en al onze

bezittingen die wij verworven hadden en de zielen die wij in Haran ^cgewonnen hadden, en begaf mij op weg naar het land ^aKanaän; en onderweg woonden wij in tenten;

16 daarom was de eeuwigheid onze bedekking en onze ^arots en ons heil, terwijl wij van Haran over Jershon naar het land Kanaän trokken.

17 Nu bouwde ik, Abraham, een ^aaltaar in het land Jershon en bracht de Heer een offer en bad dat de ^bhongersnood van het huis van mijn vader mocht worden afgewend, opdat zij niet zouden omkomen.

18 En toen trokken wij uit Jershon weg, het land door naar de plaats Sichem; deze was gelegen in de vlakten van More; en wij waren reeds in de grensstreken van het land van de ^aKanaänieten; en ik bracht een ^boffer op de vlakten van More en riep vol overgave de Heer aan, omdat wij reeds in het land van deze afgodische natie waren gekomen.

19 En de Heer verscheen aan mij in antwoord op mijn gebeden en zei tot mij: Aan uw nakomelingen zal Ik dit ^aland geven.

20 En ik, Abraham, stond op van de plek waar ik voor de Heer

11 *b* Jes. 61:9.

c GS Eerstgeboorterecht; Israël; Priesterschap.

12 *a* LV 88:63.

13 *a* Abr. 1:15-17.

14 *a* Gen. 12:4-5.

15 *a* GS Sara.

b GS Ur.

c GS Bekeren (zich), bekering.

d GS Kanaän, Kanaäniet.

16 *a* GS Rots.

17 *a* GS Altaar.

b Abr. 1:29.

18 *a* Gen. 12:6.

b GS Offer, offerande, offeren.

19 *a* Gen. 13:12-15; 17:8;

Ex. 3:1-10;

Num. 34:2.

GS Beloofd land.

het altaar had gebouwd, en ging vandaar naar een berg ten oosten van ^aBethel en sloeg daar mijn tent op, Bethel ten westen en ^bAi ten oosten; en daar bouwde ik nog een altaar voor de Heer en ^criep weer de naam van de Heer aan.

21 En ik, Abraham, reisde steeds verder naar het zuiden, en de hongersnood duurde voort in het land; en ik, Abraham, besloot naar Egypte te trekken om daar te verblijven, want de hongersnood werd zeer nijpend.

22 En het geschiedde toen ik op het punt stond Egypte binnen te trekken, dat de Heer tot mij zei: Zie, uw vrouw ^aSarai is een zeer mooie vrouw om te zien;

23 daarom zal het gebeuren wanneer de Egyptenaren haar zien, dat zij zullen zeggen: Ze is zijn vrouw; en zij zullen u doden, maar haar in leven laten. Zorg er dus voor dat u aldus handelt:

24 Laat haar tot de Egyptenaren zeggen dat zij uw zuster is, en uw ziel zal leven.

25 En het geschiedde dat ik, Abraham, mijn vrouw, Sarai, alles vertelde wat de Heer tot mij had gezegd — zeg daarom tot hen, vraag ik je, dat je mijn zuster bent, opdat het mij goed zal gaan omwille van jou, en mijn ziel zal leven door jouw toedoen.

HOOFDSTUK 3

Abraham verkrijgt kennis van de zon, de maan en de sterren door middel van de Urim en Tummim — De Heer openbaart hem de eeuwige aard van de geesten — Hij verkrijgt kennis van het vooraardse leven, de voorsterfelijke ordening, de schepping, de verkiezing van een Verlosser, en de tweede staat van de mens.

EN ik, Abraham, had de ^aUrim en Tummim, die de Heer, mijn God, mij gegeven had in Ur van de Chaldeeën;

2 en ik zag de ^asterren, dat zij zeer groot waren, en dat een daarvan het dichtst bij de troon van God was; en er waren vele grote die er dichtbij waren;

3 en de Heer zei tot mij: Dit zijn de besturende sterren; en de naam van de grote is ^aKolob, omdat ze dicht bij Mij is, want Ik ben de Heer, uw God; deze heb Ik gesteld om alle te besturen die tot dezelfde orde behoren als die waarop u staat.

4 En de Heer zei tot mij, door de Urim en Tummim, dat Kolob volgens de wijze van de Heer was, wat de tijden en seizoenen in haar omwentelingen betreft; dat één omwenteling voor de Heer één ^adag was, volgens zijn wijze van berekenen, hetgeen duizend ^bjaar is volgens de tijd

20a GS Bethel.
b Gen. 13:3–4.
c Gen. 12:8.
22a Gen. 12:11–13.
3 1a Ex. 28:30;

Mos. 8:13; 28:13–16;
GJS 1:35.
GS Urim en Tummim.
2a Abr. 1:31.
3a Zie Abr., facs. 2,

afb. 1–5.
GS Kolob.
4a Abr. 5:13.
b Ps. 90:4;
2 Petr. 3:8.

toegewezen aan die waarop u staat. Dit is de berekening van de tijd van de Heer, volgens de rekenwijze van Kolob.

5 En de Heer zei tot mij: De planeet die het kleinere licht is, kleiner dan die welke moet heersen over de dag, ja, over de nacht, is boven of groter dan die waarop u staat wat de tijdrekening betreft, want ze beweegt zich in de orde langzamer; dit is volgens plan, omdat zij boven de aarde staat waarop u staat; daarom is haar tijdrekening niet zo groot in aantal dagen en maanden en jaren.

6 En de Heer zei tot mij: Welnu, Abraham, deze "twee feiten bestaan, zie, uw ogen zien het; het wordt u gegeven de tijdrekeningen te kennen, en de gezette tijd, ja, de gezette tijd van de aarde waarop u staat, en de gezette tijd van het grotere licht dat gesteld is tot heerschappij over de dag, en de gezette tijd van het kleinere licht dat gesteld is tot heerschappij over de nacht.

7 Welnu, de gezette tijd van het kleinere licht is een langere tijd volgens zijn berekening dan de tijdrekening van de aarde waarop u staat.

8 En waar deze twee feiten bestaan, zal er daarboven nog een feit zijn, namelijk, er zal nog een planeet bestaan waarvan de tijdrekening nog langer zal zijn;

9 en aldus zal er de tijdrekening zijn van de ene planeet boven de andere, totdat u dicht bij Kolob komt, welke Kolob volgens de berekening van de tijd van de Heer is; welke Kolob dicht bij de troon van God is gesteld om al die planeten te besturen die behoren tot dezelfde "orde als die waarop u staat.

10 En het wordt u gegeven de gezette tijd te kennen van alle sterren die gesteld zijn om licht te geven, totdat u dicht bij de troon van God komt.

11 Aldus "sprak ik, Abraham, met de Heer, van aangezicht tot aangezicht, zoals de ene mens met de andere spreekt; en Hij vertelde mij van de werken die zijn handen gemaakt hadden;

12 en Hij zei tot mij: Mijn zoon, mijn zoon (en zijn hand was uitgestrekt), zie, Ik zal u al deze laten zien. En Hij legde zijn hand op mijn ogen en ik zag die dingen die zijn handen hadden gemaakt, die vele waren; en ze vermenigvuldigden zich voor mijn ogen en ik kon het einde ervan niet zien.

13 En Hij zei tot mij: Dit is Shinehah, wat de zon is. En Hij zei tot mij: Kokob, wat ster is. En Hij zei tot mij: Olea, wat de maan is. En Hij zei tot mij: Kokabim, wat sterren betekent, ofwel alle grote lichten die in het uitspansel van de hemel waren.

6a Abr. 3:16-19.

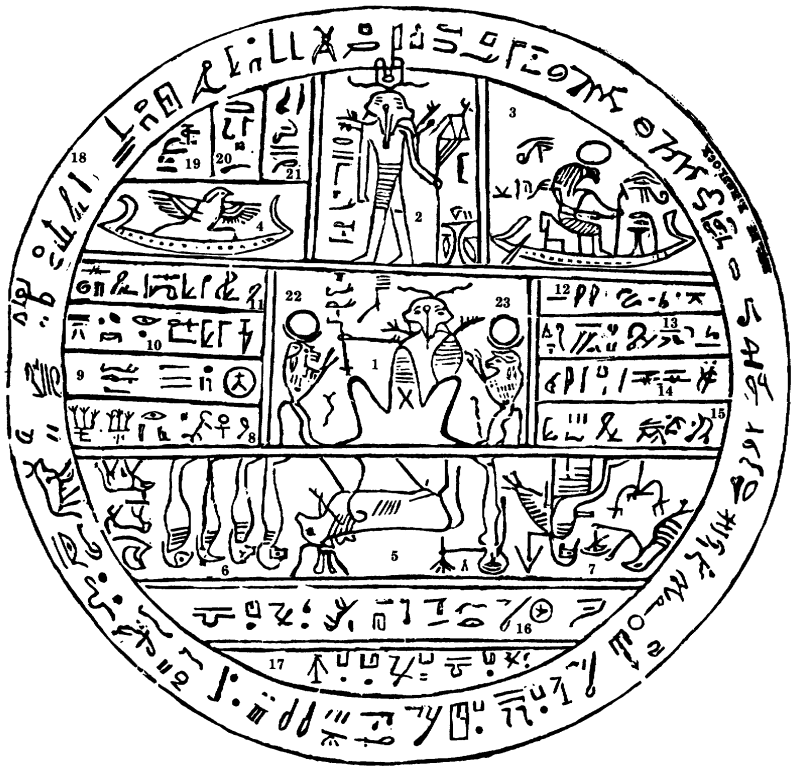
9a LV 88:37-44.

11a Gen. 17:1;

Num. 12:5-8.

EEN FACSIMILE UIT HET BOEK ABRAHAM

nr. 2

VERKLARING

Afb. 1: Kolob, wat de eerste schepping betekent, het dichtst bij de celestiale, ofwel de woonplaats van God. De eerste in de bestuurlijke orde, de laatste wat de tijdmaat betreft. De maat volgens celestiale tijd, welke celestiale tijd één dag op een el inhoudt. Eén dag op Kolob is gelijk aan duizend jaar volgens de tijdmaat van deze aarde, die door de Egyptenaren Dzja-o-eh wordt genoemd.

Afb. 2: Bevindt zich naast Kolob en wordt door de Egyptenaren Oliblish genoemd, die de volgende grote besturende schepping is nabij de celestiale, ofwel de plaats waar God woont; die ook de sleutel van macht bezit met betrekking tot andere planeten; zoals door God aan Abraham geopenbaard, toen hij een offer bracht op een altaar dat hij voor de Heer gebouwd had.

Afb. 3: Is gemaakt om God voor te stellen, gezeten op zijn troon, bekleed met macht en gezag, met een kroon van eeuwig licht op zijn hoofd; stelt tevens de grote wachtwoorden van het heilig priesterschap voor, zoals die aan Adam in de hof van Eden geopenbaard werden, alsmede aan Seth, Noach, Melchizedek, Abraham en allen aan wie het priesterschap geopenbaard werd.

Afb. 4: Komt overeen met het Hebreeuwse woord Rakiang, dat uitspannel of firmament van de hemelen betekent; tevens een getalsaanduiding die in het Egyptisch duizend weergeeft; dit komt overeen met de tijdmaat van Oliblish, die gelijk is aan Kolob in zijn omwenteling en in zijn tijdmaat.

Afb. 5: Heet in het Egyptisch Enish-go-on-dosh; dit is ook een van de besturende planeten, die volgens de Egyptenaren de zon is, die haar licht ontleent aan Kolob door middel van Ke-i-vanrash, die de grote sleutel is, ofwel, met andere woorden, de bestuursmacht, die vijftien andere vaste planeten of sterren bestuurt, evenals Floisi ofwel de maan, de aarde en de zon in hun jaarlijkse omwentelingen. Deze planeet ontvangt haar macht door middel van Kli-flos-is-es, ofwel Ha-ko-ka-bim, de sterren die door de nummers 22 en 23 worden voorgesteld, en die licht ontvangen van de omwentelingen van Kolob.

Afb. 6: Stelt deze aarde voor met haar vier hoeken.

Afb. 7: Stelt God voor, gezeten op zijn troon, die door de hemelen heen de grote wachtwoorden van het priesterschap openbaart; evenals het teken van de Heilige Geest aan Abraham, in de gedaante van een duif.

Afb. 8: Bevat geschriften die niet aan de wereld geopenbaard kunnen worden; maar in de heilige tempel van God te verkrijgen zijn.

Afb. 9: Dient thans niet geopenbaard te worden.

Afb. 10: Evenmin.

Afb. 11: Evenmin. Indien de wereld deze getallen kan ontcijferen, zo zij het. Amen.

Afb. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 en 21 zullen in de door de Heer bestemde tijd gegeven worden.

De bovenstaande vertaling is gegeven voor zover wij daar op dit moment enig recht toe hebben.

14 En het was in de nacht toen de Heer deze woorden tot mij sprak: Ik zal u ^atalrijk maken, en uw ^bzaad na u, gelijk deze; en indien u het ^caantal zandkorrels kunt tellen, zo zal het aantal van uw nakomelingen zijn.

15 En de Heer zei tot mij: Abraham, Ik toon u deze dingen alvorens u Egypte binnentrekt, opdat u al deze woorden kunt verkondigen.

16 Als er twee dingen bestaan en het ene boven het andere is, zullen er daarboven nog grotere dingen zijn; welnu, ^aKolob is de grootste van alle Kokabim die u hebt gezien, omdat die het dichtst bij Mij is.

17 Welnu, als er twee dingen zijn, het ene boven het andere, en de maan boven de aarde is, dan kan het zijn dat er een planeet of een ster daarboven bestaat; en er is niets wat de Heer, uw God, in zijn hart zal voornemen om te doen, of Hij zal het ^adoen.

18 Hoe het ook zij, Hij heeft de grotere ster gemaakt; zo ook, als er twee geesten zijn, en de ene intelligenter is dan de andere, hebben deze twee geesten, niet-tegenstaande de ene intelligenter is dan de andere, toch geen begin; zij bestonden voorheen, zij zullen geen einde hebben, zij zullen

daarna bestaan, want ze zijn ^agnolam, ofwel eeuwig.

19 En de Heer zei tot mij: Deze twee feiten bestaan, dat waar er twee geesten zijn, de ene intelligenter dan de andere, er dan een andere zal zijn, nog intelligenter dan zij; Ik ben de Heer, uw God, Ik ben ^aintelligenter dan zij allen.

20 De Heer, uw God, zond zijn engel om u te ^abevrijden uit de handen van de priester van Elkenah.

21 Ik woon te midden van hen allen; welnu, daarom ben Ik tot u afgedaald om u de ^awerken te verkondigen die mijn handen hebben gemaakt, waarin mijn ^bwijsheid hen allen overtreft, want ik heers boven in de hemelen en beneden op de aarde, in alle wijsheid en overleg, over alle intelligenties die uw ogen vanaf het begin hebben gezien; Ik ben in het begin afgedaald te midden van alle intelligenties die u hebt gezien.

22 De Heer nu had mij, Abraham, de ^aintelligenties getoond die waren georganiseerd ^beer de wereld was; en onder al dezen waren er velen van de ^cedelen en groten;

23 en God zag deze zielen, dat zij goed waren; en Hij stond te midden van hen en Hij zei: Dezen zal Ik tot mijn heersers

14a Abr. 2:9.

b Gen. 13:16;
LV 132:30.

c Gen. 22:17;
Hos. 1:10.

16a Abr. 3:3.

17a Job 9:4–12.

18a *Gnolam* is een

transliteratie van een Hebreeuws woord dat eeuwig betekent.

19a Jes. 55:8–9.

GS Alwetend.

20a Abr. 1:15.

21a LV 88:45–47;

Moz. 1:27–29.

b GS Wijsheid.

22a GS Intelligentie,
intelligenties.

b GS Raadsvergadering
in de hemel;

Voorsterfelijk leven.

c LV 138:55.

maken; want Hij stond te midden van hen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zei tot mij: Abraham, u bent een van hen; u was ^agekozen voordat u geboren was.

24 En er stond ^aEen in hun midden die gelijk God was, en Hij zei tot hen die bij Hem waren: Wij zullen naar beneden gaan, want er is ruimte daar, en wij zullen van deze stoffen nemen en ^bwij zullen een ^caarde maken waarop dezen kunnen wonen;

25 en wij zullen hen hiermee ^abeproeven om te zien of zij alles zullen ^bdoen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden;

26 en aan hen die hun ^aeerste staat behouden, zal worden toegevoegd; en zij die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid hebben in hetzelfde koninkrijk met hen die hun eerste staat behouden; en zij die hun ^btweede staat behouden, op hun hoofd zal ^cheerlijkheid worden toegevoegd voor eeuwig en altijd.

27 En de ^aHeer zei: Wie zal Ik zenden? En Een, gelijk de ^bZoon des Mensen, antwoordde: Hier ben Ik, zend Mij. En een ^cander

antwoordde en zei: Hier ben ik, zend mij. En de Heer zei: Ik zal de eerste zenden.

28 En de ^atweede was vertoornd en behield zijn eerste staat niet; en te dien dage volgden ^bvelen hem na.

HOOFDSTUK 4

De Goden maken een plan voor de schepping van de aarde en alle leven daarop — Hun plannen voor de zes scheppingsdagen worden uiteengezet.

EN toen zei de Heer: Laten Wij naar beneden gaan. En Zij gingen in het ^abegin naar beneden en Zij, dat wil zeggen de Goden, ^borganiseerden en vormden de hemelen en de aarde.

2 En de aarde was, nadat zij was gevormd, ledig en woest, omdat Zij niets anders gevormd hadden dan de aarde; en duisternis heerste over het oppervlak van het diep en de Geest van de Goden ^abroedde op het oppervlak van de wateren.

3 En Zij (de Goden) zeiden: Laat er licht zijn; en er was licht.

4 En Zij (de Goden) doorgrondden het licht, want het was

23a Jes. 49:1–5; Jer. 1:5.

GS Kiezen, koos, gekozen; Voorsterfelijke ordening.

24a GS Eerstgeborene.

b GS Scheppen, schepping.

c GS Aarde — Geschapen voor de mens.

25a LV 98:12–14; 124:55.

GS Keuzevrijheid; Verlossingsplan.

b GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.

26a Judas 1:6.

b GS Sterfelijk, sterfelijkheid.

c Tit. 1:2.

GS Heerlijkheid.

27a GS God, Godheid — God de Vader.

b GS Jezus Christus; Zoon des Mensen.

c Moz. 4:1–2.

28a GS Duivel.

b GS Zonen van het verderf.

4 1a Gen. 1:1;

Moz. 2:1.

b GS Scheppen, schepping.

2a Gen. 1:2;

Moz. 2:2.

helder; en Zij scheidden het licht, of deden het van de duisternis gescheiden worden.

5 En de Goden noemden het licht dag en de duisternis noemden Zij nacht. En het geschiedde dat Zij van de avond tot de morgen nacht noemden; en van de morgen tot de avond noemden Zij dag; en dat was het eerste, of het begin, van hetgeen Zij dag en nacht noemden.

6 En de Goden zeiden ook: Laat er een ^aruimte te midden van de wateren zijn en die zal de wateren van de wateren scheiden.

7 En de Goden gaven de ruimte bevel, zodat zij de wateren die onder de ruimte waren, scheidde van de wateren die boven de ruimte waren; en het was zoals Zij bevolen hadden.

8 En de Goden noemden de ruimte ^ahemel. En het geschiedde dat het van de avond tot de morgen was dat Zij nacht noemden; en het geschiedde dat het van de morgen tot de avond was dat Zij dag noemden; en dit was de tweede ^bperiode die Zij nacht en dag noemden.

9 En de Goden gaven bevel en zeiden: Laten de ^awateren onder de hemel in ^béén plaats samengebracht worden en laat de aarde droog tevoorschijn komen; en het was zoals Zij bevolen hadden;

10 en de Goden noemden het droge land Aarde; en het

samenbrengen van de wateren noemden Zij ^aGrote Wateren. En de Goden zagen dat Zij werden gehoorzaamd.

11 En de Goden zeiden: Laten Wij de aarde gereedmaken om ^agras voort te brengen; het gewas zaadgevend; de vruchtboom vruchtgevend naar zijn aard, waarvan het zaad vanuit zichzelf zijn eigen gelijkenis op de aarde voortbrengt; en het was zoals Zij bevolen hadden.

12 En de Goden organiseerden de aarde om gras voort te brengen uit zijn eigen zaad; en het gewas om gewas voort te brengen uit zijn eigen zaad, zaadgevend naar zijn aard; en de aarde om de boom voort te brengen uit zijn eigen zaad, vruchtgevend, waarvan het zaad vanuit zichzelf alleen hetzelfde kon voortbrengen naar zijn aard; en de Goden zagen dat Zij werden gehoorzaamd.

13 En het geschiedde dat Zij de dagen telden; van de avond tot de morgen noemden Zij nacht; en het geschiedde dat Zij van de morgen tot de avond dag noemden; en het was de derde periode.

14 En de Goden organiseerden de ^alichten in de ruimte van de hemel en deden ze de dag van de nacht scheiden; en organiseerden ze als tekens en als seizoenen en als dagen en als jaren;

15 en organiseerden ze als lichten in de ruimte van de hemel om

6a Gen. 1:4–6; Moz. 2:4.

8a GS Hemel.

b Gen. 1:8.

9a Amos 9:6; Moz. 2:7.

b Gen. 1:9.

10a Gen. 1:10; Abr. 4:22.

11a Gen. 1:11–12;

Moz. 2:11–12.

14a LV 88:7–11.

licht te geven op de aarde; en het was alzo.

16 En de Goden organiseerden de twee grote lichten, het ^agrotere licht om te heersen over de dag, en het kleinere licht om te heersen over de nacht; met het kleinere licht stelden Zij ook de sterren;

17 en de Goden stelden ze in de ruimte van de hemelen om licht te geven op de aarde en om te heersen over de dag en over de nacht en om het licht van de duisternis te doen scheiden.

18 En de Goden sloegen de dingen die Zij bevolen hadden gade, totdat zij gehoorzaamden.

19 En het geschiedde dat het van de avond tot de morgen nacht was; en het geschiedde dat het van de morgen tot de avond dag was; en het was de vierde periode.

20 En de Goden zeiden: Laten Wij de wateren gereedmaken om overvloedig de wemelende schepselen voort te brengen die leven hebben; en de vogels, opdat ze boven de aarde zullen vliegen in de weidse ruimte van de hemel.

21 En de Goden maakten de wateren gereed, opdat zij grote ^awalvissen zouden voortbrengen en elk levend schepsel dat beweegt, die de wateren overvloedig zouden voortbrengen naar hun aard; en iedere gevleugelde vogel naar zijn aard. En de Goden zagen dat Zij gehoorzaamd

zouden worden en dat hun plan goed was.

22 En de Goden zeiden: Wij zullen hen zegenen en hen vruchtbaar en talrijk doen zijn en hen de wateren in de zeeën of ^agrote wateren doen vullen, en het gevolgde zich doen vermenigvuldigen op de aarde.

23 En het geschiedde dat het van de avond tot de morgen was dat Zij nacht noemden; en het geschiedde dat het van de morgen tot de avond was dat Zij dag noemden; en het was de vijfde periode.

24 En de ^aGoden maakten de aarde gereed om het levende schepsel voort te brengen naar zijn aard, vee en kruipende beesten en dieren van de aarde, naar hun aard; en het was zoals Zij gezegd hadden.

25 En de Goden organiseerden de aarde om de dieren voort te brengen naar hun aard en vee naar hun aard en alles wat op de aarde kruipt naar zijn aard. En de Goden zagen dat zij zouden gehoorzamen.

26 En de Goden ^aberaadslaagden met elkaar en zeiden: Laten Wij naar beneden gaan en de ^bmens vormen naar ons ^cbeeld, naar onze gelijkenis; en Wij zullen hun heerschappij geven over de vissen van de zee en over de vogels van de lucht en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipende dat op de aarde kruipt.

16a Gen. 1:16.

21a Gen. 1:21;
Moz. 2:21.

22a Abr. 4:10.

24a GS God, Godheid.
26a GS Raad.

b GS Mens.

c Moz. 6:8–10.

27 Aldus gingen de “Goden naar beneden om de mens naar hun eigen beeld te organiseren, om hem naar het beeld van de Goden te vormen, om hen mannelijk en vrouwelijk te vormen.

28 En de Goden zeiden: Wij zullen hen zegenen. En de Goden zeiden: Wij zullen hen vruchtbaar doen zijn en zich doen vermenigvuldigen en de aarde doen vervullen en haar doen onderwerpen en hen heerschappij doen hebben over de vissen van de zee en over de vogels van de lucht en over al het levende dat zich op de aarde beweegt.

29 En de Goden zeiden: Zie, Wij zullen hun al het zaaddragend gewas geven dat op de gehele aardbodem komen zal en iedere boom die daarop vrucht dragen zal, ja, de vruchten van de zaadgevende boom zullen Wij hun geven; het zal hun tot “voedsel zijn.

30 En zie, aan alle dieren van de aarde en aan alle vogels van de lucht en aan alles wat op de aarde kruipt, zie, Wij zullen leven aan hen geven; en ook zullen Wij hun al het groene gewas tot voedsel geven; en al deze dingen zullen aldus worden georganiseerd.

31 En de Goden zeiden: Wij zullen alles doen wat Wij hebben gezegd en ze organiseren; en zie, zij zullen zeer gehoorzaam zijn. En het geschiedde dat het van de avond tot de morgen was

dat Zij nacht noemden; en het geschiedde dat het van de morgen tot de avond was dat Zij dag noemden; en Zij telden de “zesde periode.

HOOFDSTUK 5

De Goden voltooiën hun plan voor de schepping van alle dingen — Zij voeren de schepping uit volgens hun plannen — Adam geeft elk levend schepsel een naam.

EN aldus zullen Wij de hemelen en de aarde voltooiën, en al hun heer.

2 En de Goden zeiden onder elkaar: In de “zevende periode zullen Wij ons werk waarover Wij hebben beraadslaagd, beëindigen; en in de zevende periode zullen Wij uitrusten van al ons werk waarover Wij hebben beraadslaagd.

3 En de Goden beëindigden het in de zevende periode, omdat Zij in de zevende periode zouden “rusten van al hun werken, over de vorming waarvan Zij (de Goden) hadden beraadslaagd; en Zij ^bheiligden die. En aldus waren hun besluiten ten tijde dat Zij met elkaar beraadslaagden over de vorming van de hemelen en de aarde.

4 En de Goden kwamen naar beneden en vormden deze, de fasen van de hemelen en de aarde, toen ze werden gevormd ten dage dat de Goden de hemelen en de aarde vormden,

27a Gen. 1:26–27;
Abr. 5:7.
29a Gen. 1:29–30.

31a Ex. 31:17.
5 2a GS Sabbatdag.
3a Ex. 20:8–11;

Mos. 13:16–19.
b LV 77:12.

EEN FACSIMILE UIT HET BOEK ABRAHAM

nr. 3

VERKLARING

Afb. 1: Abraham gezeten op de troon van de farao, dankzij de hoffelijkheid van de koning, met een kroon op zijn hoofd, voorstellend het priesterschap, het grote presidium in de hemel symboliserend, met de scepter van gerechtigheid en oordeel in zijn hand.

Afb. 2: Koning farao, wiens naam wordt vermeld in de schrifttekens boven zijn hoofd.

Afb. 3: Betekent Abraham in Egypte, zoals ook in afb. 10 van facsimile nr. 1 is weergegeven.

Afb. 4: Prins van de farao, koning van Egypte, zoals boven de hand geschreven staat.

Afb. 5: Shulem, een van de voornaamste dienaren van de koning, zoals voorgesteld door de schrifttekens boven zijn hand.

Afb. 6: Olimlah, een slaaf die de prins toebehoort.

Abraham redenerend over de beginselen van de astronomie aan het hof van de koning.

5 overeenkomstig alles wat Zij hadden gezegd over iedere plant van het veld, ^avoordat deze in de aarde was, en ieder gewas van het veld, voordat het uitsproot; want de Goden hadden het niet doen regenen op de aarde, toen Zij erover beraadslaagden ze te maken, en hadden geen mens gevormd om de grond te bebouwen.

6 Maar er steeg een mist op uit de aarde en die bevochtigde het gehele oppervlak van de grond.

7 En de ^aGoden vormden de mens uit het ^bstof van de aarde en namen zijn ^cgeest (dat wil zeggen, de geest van de mens) en brachten die in hem; en Zij bliezen de levensadem in zijn neusgaten en de mens werd een levende ^dziel.

8 En de Goden plantten een hof in ^aEden, naar het oosten, en daarin plaatsten Zij de mens wiens geest Zij in het lichaam hadden gebracht dat Zij hadden gevormd.

9 En uit de grond deden de Goden iedere boom groeien die aangenaam is voor het oog en goed om van te eten; alsmede de ^aboom des levens in het midden van de hof en de boom der kennis van goed en kwaad.

10 Er was een rivier die uit Eden stroomde om de hof te bevloeien en vandaar splitste zij zich en vormde vier vertakkingen.

11 En de Goden namen de mens en plaatsten hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.

12 En de Goden geboden de mens en zeiden: Van iedere boom in de hof mag u naar believen eten,

13 maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult u niet eten; want ten tijde dat u daarvan eet, zult u zeker sterfen. Nu bemerkte ik, Abraham, dat het volgens de ^atijd van de Heer was, wat volgens de tijd van ^bKolob was; want de Goden hadden Adam nog niet zijn tijdrekening gegeven.

14 En de Goden zeiden: Laten Wij een passende hulp maken voor de man, want het is niet goed dat de man alleen is; daarom zullen Wij een passende hulp voor hem vormen.

15 En de Goden lieten een diepe slaap op ^aAdam vallen; en hij sliep, en Zij namen een van zijn ribben en sloten het vlees op die plaats toe;

16 en van de rib die de Goden uit de man hadden genomen, vormden Zij een ^avrouw en Zij brachten haar bij de man.

17 En Adam zei: Dit was been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; nu zal zij 'mannin' worden genoemd, omdat zij uit de man genomen werd;

5a GS Geestelijke
schepping.

7a Abr. 4:26-31.

b Moz. 4:25; 6:59.

c Gen. 2:7; LV 93:33.

GS Geest;
Voorsterfelijk leven.

d GS Ziel.

8a GS Eden.

9a GS Boom des levens.

13a 2 Petr. 3:8.

b Abr. 3:2-4.

GS Kolob.

15a GS Adam.

16a GS Eva.

18 daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw ^aaanhangen; en zij zullen ^béén vlees zijn.

19 En zij waren beiden naakt, de man en zijn vrouw, en schaamden zich niet.

20 En uit de grond vormden de Goden ieder dier van het veld en iedere vogel van de lucht en

brachten ze bij Adam om te zien hoe hij ze zou noemen; en zoals Adam ieder levend schepsel noemde, zo zou de naam daarvan zijn.

21 En Adam gaf een naam aan al het vee, aan de vogels van de lucht, aan ieder dier van het veld; en voor Adam werd een passende hulp gevonden.

18^a LV 42:22; 49:15–16.

18^b GS Huwelijk, huwen.

MATTHEÛS NAAR JOSEPH SMITH

Een extract uit de bijbelvertaling die in 1831 aan de profeet Joseph Smith werd geopenbaard: Mattheüs 23:39 en hoofdstuk 24.

Jezus voorspelt de op handen zijnde verwoesting van Jeruzalem — Hij spreekt ook over de wederkomst van de Zoon des Mensen en de vernietiging van de goddelozen.

WANT Ik zeg u, dat u Mij van nu aan niet meer zult zien en niet zult weten dat Ik het ben over wie de profeten geschreven hebben, totdat u zult zeggen: Gezegd is Hij die ^akomt in de naam van de Heer, op de wolken van de hemel, en al de heilige engelen met Hem. Toen begrepen zijn discipelen dat Hij wederom op aarde komen zou, nadat Hij was verheerlijkt en gekroond aan de rechterhand van ^bGod.

2 En Jezus ging heen en vertrok uit de tempel; en zijn discipelen kwamen tot Hem om naar Hem te luisteren en zeiden: Meester, verklaar ons aangaande de gebouwen van de tempel, zoals U hebt gezegd: Ze zullen afgebroken en u woest gelaten worden.

3 En Jezus zei tot hen: Ziet u al deze dingen niet, en verstaat u ze niet? Voorwaar, Ik zeg u: Er zal hier, aan deze tempel, geen ^asteen

op de andere gelaten worden, die niet zal worden afgebroken.

4 En Jezus verliet hen en ging de ^aOlijfberg op. En toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen de discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen die dingen geschieden die U gezegd hebt aangaande de verwoesting van de tempel, en de Joden; en wat is het ^bteken van uw ^ckomst en van het ^deinde van de wereld, ofwel de vernietiging van de ^egoddelozen, hetgeen het einde van de wereld is?

5 En Jezus antwoordde en zei tot hen: Zie toe dat niemand u misleidt!

6 Want velen zullen komen in mijn naam en zeggen: Ik ben Christus, en zullen velen misleiden.

7 Dan zullen zij u overleveren om ^averdrukt te worden en zij zullen u doden en u zult door alle volken ^bgehaat worden omwille van mijn naam.

8 En dan zullen velen ten val komen en elkaar verraden en elkaar haten.

9 En vele valse profeten zullen opstaan en zullen velen misleiden.

1 1^a Matt. 26:64;

Hand. 1:11.

^b GS God, Godheid.

3^a Luk. 19:44.

4^a GS Olijfberg.

^b Luk. 21:7–36;

LV 45:16–75.

GS Laatste dagen;

Tekenen van de tijden.

^c GS Wederkomst van Jezus Christus.

^d GS Wereld — Einde van de wereld.

^e Mal. 4:1;

LV 133:64–74.

GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.

7^a 1 Petr. 4:12–14.

^b GS Vervolgen, vervolging.

10 En omdat ongerechtigheid overvloedig zal zijn, zal de ^aliefde van velen verkillen.

11 Maar wie standvastig blijft en niet overwonnen wordt, die zal behouden worden.

12 Wanneer u dan de ^agruwel van de verwoesting ziet, waarvan door de profeet ^bDaniël in verband met de vernietiging van ^cJeruzalem gesproken is, dan moet u staan op de ^dheilige plaats; wie leest, laat hij begrijpen.

13 Laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de ^abergen.

14 Laat wie op het dak is, vluchten en niet terugkeren om iets uit zijn huis te halen,

15 laat evenmin wie in het veld is, terugkeren om zijn kleren te halen;

16 en wee hun die in die dagen ^azwanger zijn en hun die zogende zijn.

17 Daarom, bid de Heer dat uw vlucht niet in de winter zal zijn, noch op de sabbatdag.

18 Want dan, in die dagen, zal er een grote verdrukking van de ^aJoden zijn en van de inwoners van ^bJeruzalem, zoals er door God niet eerder op Israël gezonden is sinds het begin van hun koninkrijk tot nu toe; nee, noch ooit weer op Israël gezonden zal worden.

19 Alle dingen die hun zijn overkomen, zijn nog maar het begin van de smarten die over hen zullen komen.

20 En als die dagen niet ingekort werden, zou niemand van hun vlees behouden worden; maar omwille van de uitverkorenen, volgens het verbond, zullen die dagen ingekort worden.

21 Zie, deze dingen heb Ik tot u gesproken aangaande de Joden; en voorts, indien na de verdrukking van die dagen die over Jeruzalem komen zal, iemand tot u zegt: Zie, hier is Christus, of daar, geloof hem niet.

22 Want in die dagen zullen er ook valse christussen en valse profeten opstaan, en grote tekenen en wonderen tentoonspreiden, zodat zij zo mogelijk zelfs de uitverkorenen zullen misleiden, die volgens het verbond de uitverkorenen zijn.

23 Zie, Ik zeg u deze dingen omwille van de ^auitverkorenen; en u zult ook horen van ^boorlogen en van geruchten van oorlogen; zie toe dat u niet verontrust bent, want alles wat Ik u heb gezegd, moet geschieden; maar het einde is het nog niet.

24 Zie, Ik heb het u reeds gezegd;

25 daarom, indien zij tot u zeggen: Zie, Hij is in de woestijn, ga er niet heen; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet;

26 want zoals het morgenlicht uit het ^aoosten komt en schijnt tot het westen en de gehele aarde

10^a LV 45:27.
12^a Dan. 12:11.
^b GS Daniël.
^c GS Jeruzalem.

^d LV 101:22–25.
13^a LV 133:13.
16^a Luk. 23:29–30.
18^a GS Joden.

^b Zach. 12; 14:1–5.
23^a GS Uitverkorenen.
^b LV 45:26.
26^a Ezech. 43:2.

omgeeft, zo zal ook de komst van de Zoon des Mensen zijn.

27 En nu toon Ik u een gelijkenis. Zie, waar het kadaver is, daar zullen de arenden verzameld zijn; zo zullen ook mijn uitverkorenen uit de vier hoeken van de aarde “vergaderd worden.

28 En zij zullen horen van oorlogen en geruchten van oorlogen.

29 Zie, Ik spreek omwille van mijn uitverkorenen; want volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk; er zullen op verschillende plaatsen “hongersnoden en pestilentiën en aardbevingen zijn.

30 En voorts, omdat de ongerechtigheid overvloedig zal zijn, zal de liefde van de mensen verkillen; maar wie niet overwonnen wordt, die zal behouden worden.

31 En voorts, dit evangelie van het koninkrijk zal in de gehele “wereld gepredikt worden als een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde komen, ofwel de vernietiging van de goddelozen.

32 En wederom zal de gruwel van de verwoesting waarvan gesproken is door de profeet Daniël, worden vervuld.

33 En terstond na de verdrukking van die dagen, zal de “zon

verduisterd worden en de maan zal haar licht niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten van de hemelen zullen wankelen.

34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht, waarin deze dingen zullen worden getoond, zal niet voorbijgaan totdat alles wat Ik u heb gezegd, vervuld is.

35 Hoewel de dagen zullen komen dat de hemel en de aarde voorbijgaan, zullen mijn “woorden geenszins voorbijgaan, maar zullen alle worden vervuld.

36 En, zoals Ik reeds gezegd heb, na de “verdrukking van die dagen, en wanneer de machten van de hemelen zullen wankelen, dan zal het teken van de Zoon des Mensen ^bverschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen van de aarde weklagen; en zij zullen de Zoon des Mensen zien komen te midden van de wolken van de hemel, met macht en grote heerlijkheid;

37 en wie mijn “woord als een schat verzamelt, zal niet worden misleid, want de Zoon des Mensen zal komen en Hij zal zijn ^bengelen voor Zich uit zenden met luid bazuingeschal, en zij zullen de overigen van zijn uitverkorenen ^cbijbrengen uit de vier windstreken, van het ene einde van de hemel tot het andere.

27a GS Israël — De vergadering van Israël.

29a LV 43:24–25.

31a Matt. 28:19–20.

33a Joël 2:10;

LV 29:14.

35a LV 1:38.

36a MJS 1:18.

^b GS Wederkomst van Jezus Christus.

37a GS Schriften,

Schriftuur.

^b LV 29:11–15.

^c GS Israël — De vergadering van Israël.

38 Welnu, leer van de "vijgenboom deze les: Wanneer zijn takken nog teer zijn en hij bladeren begint te krijgen, weet u dat de zomer nabij is.

39 Zo zullen ook mijn uitverkorenen, wanneer zij al deze dingen zien, weten dat Hij nabij is, ja, voor de deur.

40 Maar van die dag en van dat uur "weet niemand; neen, zelfs niet de engelen van God in de hemel, maar mijn Vader alleen.

41 Want zoals het was in de dagen van "Noach, zo zal het ook zijn bij de komst van de Zoon des Mensen.

42 Want het zal met hen zijn zoals het was in de dagen vóór de "watervloed; want tot de dag dat Noach de ark binnenging, waren zij bezig met eten en drinken, trouwen en ten huwelijk geven;

43 en zij bemerkten niets, totdat de watervloed kwam en hen allen wegnam; zo zal ook de komst van de Zoon des Mensen zijn.

44 Dan zal vervuld worden wat geschreven staat, dat er in de "laatste dagen twee in het veld zullen zijn, de ene zal weggenomen worden en de andere ^bachtergelaten;

45 twee zullen aan het malen zijn bij de molen, de ene zal weggenomen worden en de andere achtergelaten.

46 En wat Ik tot één zeg, zeg Ik

tot alle mensen; "waak daarom, want u weet het uur niet waarop uw Heer komt.

47 Maar weet dit: Als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief zou komen, zou hij gewaakt hebben en in zijn huis niet hebben laten inbreken, maar bereid geweest zijn.

48 Daarom, wees ook u bereid, want op een uur dat u het niet verwacht, komt de Zoon des Mensen.

49 Wie is dan een "trouwe en verstandige slaaf, die zijn heer tot heerser heeft gesteld over zijn huishouden, om hun op de juiste tijd het voedsel te geven?

50 Gezegend die slaaf die zijn heer bij zijn komst zo bezig zal vinden; en voorwaar, Ik zeg u, hij zal hem tot heerser stellen over al zijn bezit.

51 Maar als een slechte slaaf in zijn hart zegt: Mijn heer "stelt zijn komst uit,

52 en hij begint zijn medeslaven te slaan en te eten en te drinken met de dronkaards,

53 dan zal de heer van die slaaf komen op een dag dat hij hem niet verwacht en op een uur waarvan hij zich niet bewust is,

54 en hij zal hem afsnijden en hem zijn deel toewijzen onder de huichelaars; daar zal geweest zijn en "tandengeknars.

55 En zo komt het "einde van de

38a LV 35:16.

40a LV 39:20–21; 49:7.

41a Gen. 6:5.

42a GS Watervloed in de dagen van Noach.

44a GS Laatste dagen.

b Zach. 13:8.

46a GS Waken, wachters.

49a GS Vertrouwen.

51a LV 45:26.

54a Matt. 8:12.

55a 2 Ne. 30:10;

LV 1:9–10; 29:17.

GS Wereld — Einde van de wereld.

goddelozen, volgens de profetie van Mozes die luidt: Zij zullen uit het midden van het volk worden	afgesneden; maar het einde van de aarde is nog niet daar, maar komt spoedig.
--	--

DE GESCHIEDENIS VAN JOSEPH SMITH

GEDEELTEN UIT DE GESCHIEDENIS VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

Joseph Smith vertelt over zijn voorouders, de leden van zijn familie, en waar zij vroeger woonden — Er heerst een ongebruikelijke godsdienstige opwinding in het westen van de staat New York — Hij besluit wijsheid te zoeken volgens de aanwijzingen van Jakobus — De Vader en de Zoon verschijnen en Joseph wordt geroepen tot zijn profetische bediening. (Verzen 1–20.)

TEN gevolge van de vele geruchten die door boosaardige en arglistige mensen in omloop zijn gebracht in verband met het ^aontstaan en de ontwikkeling van ^bDe Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en die alle door hun verspreiders zijn bedoeld om aan haar karakter als kerk en aan haar vooruitgang in de wereld afbreuk te doen — ben ik ertoe gebracht deze geschiedenis te schrijven, teneinde de publieke opinie recht te zetten en allen die waarheid zoeken de feiten voor te leggen, zoals die plaats hebben gevonden, zowel met betrekking tot mijzelf als tot de kerk, voor zover ik over zulke feiten beschik.

2 In deze geschiedenis zal ik de verschillende gebeurtenissen die verband houden met deze kerk in alle waarheid en rechtschapenheid voorleggen zoals zij hebben plaatsgevonden, of zoals die nu [1838], en wel in het achtste jaar na de ^aorganisatie van de genoemde kerk, bestaan.

3 ^aIk ben geboren in het jaar des Heren duizend achthonderdenvijf, op de drieëntwintigste dag van december, in de plaats Sharon, gelegen in Windsor County, in de staat Vermont. [. . .] Mijn vader, ^bJoseph Smith sr., verliet de staat Vermont en verhuisde naar Palmyra in Ontario County (nu Wayne County) in de staat New York toen ik in mijn tiende jaar was, of daaromtrent. Omstreeks vier jaar na mijn vaders aankomst in Palmyra, verhuisde hij met zijn gezin naar Manchester, eveneens in Ontario County —

4 Zijn gezin bestond uit elf zielen, namelijk mijn vader, ^aJoseph Smith; mijn ^bmoeder, Lucy Smith (voor haar huwelijk heette zij Mack, zij is een dochter van Solomon Mack); mijn broers, ^cAlvin (die gestorven is op 19 november 1823 in zijn

1 ^{1a} GS Herstelling van het evangelie.

^b GS Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen, De.

^{2a} LV 20:1.

^{3a} GS Smith jr., Joseph.

^b 2 Ne. 3:15.

^{4a} GS Smith sr., Joseph.

^b GS Smith, Lucy Mack.

^c LV 137:5–6.

zesentwintigste levensjaar), "Hyrum, mijzelf, "Samuel Harrison, William, Don Carlos; en mijn zusters, Sophronia, Catherine en Lucy.

5 In de loop van het tweede jaar na onze verhuizing naar Manchester ontstond er in de plaats waar wij woonden een ongebruikelijke opwinding over godsdienst. Het begon onder de methodisten, maar verspreidde zich al snel onder alle sekten in die landstreek. Het hele gebied leek er wel door aangetast en grote menigten sloten zich aan bij de verschillende godsdienstige groeperingen, wat onder de mensen de nodige opschudding en verdeeldheid veroorzaakte, want sommigen riepen: "Zie hier!" en anderen: "Zie daar!" Sommigen streden voor het methodistische, anderen voor het presbyteriaanse, en weer anderen voor het baptistische geloof.

6 Want ondanks de grote liefde die de bekeerlingen tot deze verschillende geloven ten tijde van hun bekering hadden geuit en de grote ijver die aan de dag werd gelegd door de respectievelijke geestelijken, die zich inspanden om deze opmerkelijke vertoning van godsdienstige gevoelens aan te wakkeren en te bevorderen, opdat allen bekeerd zouden worden, zoals zij het liefden te noemen, ongeacht bij welke sekte zij zich wilden aansluiten;

echter toen de bekeerlingen zich begonnen op te splitsen, sommigen naar de ene groepering en anderen naar een andere, bleek dat de schijnbare sympathie van zowel de priesters als de bekeerlingen eerder voorgewend dan echt was; want er volgde een toneel van grote verwarring en antipathie, waarbij priester tegen priester streed en bekeerling tegen bekeerling, zodat al hun sympathie voor elkaar, zo zij die ooit hadden bezeten, volledig verloren ging in "woordenstrijd en meningsverschillen.

7 Ik was destijds in mijn vijftiende levensjaar. Het gezin van mijn vader werd tot het presbyteriaanse geloof bekeerd en vier gezinsleden sloten zich bij die kerk aan, namelijk mijn moeder, Lucy, mijn broers Hyrum en Samuel Harrison, en mijn zuster Sophronia.

8 In deze tijd van grote opwinding werd mijn gemoed tot ernstige bezinning en grote onrust aangezet; maar hoewel mijn gevoelens diep en dikwijls aangrijpend waren, hield ik mij toch afzijdig van al die groeperingen, hoewel ik hun verschillende bijeenkomsten bijwoonde zo dikwijls de omstandigheden het toelieten. Na verloop van tijd begon ik iets te voelen voor de methodistische sekte en kreeg ik een zeker verlangen mij daar bij aan te sluiten; maar zo groot waren de verwarring

4d GS Smith, Hyrum.
e GS Smith, Samuel H.

5a Matt. 24:23.
6a GS Twist.

en de twist tussen de verschillende gezindten dat het onmogelijk was voor iemand van mijn jeugdige leeftijd, en zo weinig bekend met mensen en zaken, om met enige zekerheid uit te maken wie er gelijk had en wie ongelijk.

9 Mijn gemoed was soms zeer opgewonden, zo hevig en onophoudelijk waren het geschreeuw en de opschudding. De presbyterianen waren zeer uitgesproken tegen de baptisten en methodisten, en bedienden zich van alle mogelijke logica en spitsvondigheid om hun dwalingen te bewijzen, of althans het volk te laten geloven dat ze dwaalden. Aan de andere kant waren de baptisten en methodisten op hun beurt even ijverig in hun pogingen om hun eigen dogma's te onderbouwen en alle andere te weerleggen.

10 Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen vroeg ik me vaak af: Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft 'gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten?

11 In de tijd dat de buitengewone moeilijkheden die veroorzaakt werden door de twisten tussen deze groeperingen godsdienstijveraars, op mij drukten, las ik op zekere dag de brief van Jakobus, hoofdstuk 1 vers 5, dat luidt: *En als iemand van u in wijsheid tekortschiet,*

laat hij die dan vragen aan God, die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.

12 Nooit heeft enige passage uit de Schrift een mensenhart sterker getroffen dan deze op dat moment het mijne. Zij leek met grote kracht in iedere vezel van mijn hart door te dringen. Ik dacht er keer op keer over na, in het besef dat als iemand wijsheid van God nodig had, ik dat was; ik wist immers niet wat ik moest doen, en tenzij ik méér wijsheid kon krijgen dan ik toen bezat, zou ik het nooit weten, want de godsdienstleraars van de verschillende sekten 'vatten dezelfde passages uit de Schrift zo verschillend op, dat alle vertrouwen om het probleem te kunnen oplossen aan de hand van de ^bBijbel de bodem werd ingeslagen.

13 Uiteindelijk kwam ik tot de slotsom dat ik óf in het duister en in verwarring moest blijven, óf de aanwijzing van Jakobus moest opvolgen, dat wil zeggen, God erom vragen. Ik kwam ten slotte tot het besluit om inderdaad 'God erom te vragen', redenerend dat als Hij wijsheid gaf aan hen die in wijsheid tekortschoten en overvloedig zou geven en geen verwijten zou maken, ik het kon proberen.

14 Aldus, in overeenstemming hiermee, namelijk mijn besluit om het aan God te vragen, trok ik

10a GS Waarheid.
12a 1 Kor. 2:10–16.

b GS Bijbel.
13a GS Gebed.

mij terug in het bos om de poging te wagen. Het was op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig. Het was de eerste maal van mijn leven dat ik een dergelijke poging deed, want ondanks mijn bezorgdheid had ik nog nooit eerder een poging gedaan om hardop te “bidden.

15 Toen ik mij had begeven naar de plek die ik eerder had gekozen en om mij heen had gekeken en had vastgesteld dat ik alleen was, knielde ik neer en begon de verlangens van mijn hart tot God op te zenden. Nauwelijks had ik dat gedaan, of ik werd aangegrepen door een of andere kracht die mij geheel overmande en zo’n verbazingwekkende invloed op mij had, dat mijn tong gebonden werd, zodat ik niet kon spreken. Dikke duisternis omhulde mij en enige tijd had ik het gevoel dat ik tot plotselinge verdelging was gedoemd.

16 Maar, al mijn krachten awendend om God aan te “roepen om mij te bevrijden uit de macht van deze vijand die mij had aangegrepen, en op het moment dat ik op het punt stond in wanhoop te verzinken en mij aan verdelging over te geven — niet aan een denkbeeldige ondergang, maar aan de macht van een bestaand wezen uit

de onzichtbare wereld dat zo’n verbazingwekkende kracht bezat als ik nog nooit in enig wezen had gevoeld — precies op dat moment van grote ontsteltenis zag ik recht boven mijn hoofd een ^blichtkolom, de helderheid van de ^czon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

17 Zodra die verscheen, voelde ik mij bevrijd van de vijand die mij gebonden hield. Toen het licht op mij rustte, “zag ik ^btwee Personen, wier glans en ^cheerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn ^dgeliefde ^eZoon. Hoor Hem!*

18 Mijn bedoeling toen ik “navraag ging doen bij de Heer, was om te weten te komen welke van alle sekten gelijk had, zodat ik zou weten bij welke ik mij moest aansluiten. Zodra ik dus mijzelf weer in de hand had, zodat ik kon spreken, vroeg ik de Personen die boven mij in het licht stonden, welke van alle sekten gelijk had (want op dat moment was het nog nooit bij mij opgekomen dat ze alle ongelijk hadden) — en bij welke ik mij moest aansluiten.

19 Ik kreeg het antwoord dat ik mij bij geen daarvan moest aansluiten, want ze hadden alle

14a GS Gebed.

16a Moz. 1:20.

b Hand. 26:13.

c Openb. 1:16.

17a GS Visioen.

b Hand. 7:55–56;

Kol. 3:1.

GS God, Godheid.

c GS Heerlijkheid.

d Matt. 3:17; 17:5;

3 Ne. 11:7.

e GS Jezus Christus.

18a LV 6:11; 46:7.

“ongelijk; en de Persoon die mij aansprak, zei dat al hun geloofsbelijdenissen een gruwel in zijn ogen waren; dat die belijders allen verdorven waren: ‘Zij ^bnaderen Mij met hun lippen, maar hun ^chart is ver van Mij; zij verkondigen als leerstellingen ^dgeboden van mensen en hebben een ^eschijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht daarvan.’

20 Hij verbood mij andermaal mij bij welke dan ook aan te sluiten; en vele andere dingen zei Hij mij, die ik nu niet kan opschrijven. Toen ik weer tot mijzelf kwam, bemerkte ik dat ik op mijn rug lag en naar de hemel keek. Toen het licht was heengegaan, had ik geen kracht meer; maar aangezien ik spoedig enigermate herstelde, ging ik naar huis. Toen ik tegen de schoorsteenmantel aangeleund stond, vroeg moeder wat eraan scheelde. Ik antwoordde: ‘Maak u maar niet ongerust, alles is in orde — het gaat mij redelijk goed.’ Vervolgens zei ik tegen mijn moeder: ‘Ik ben nu zelf te weten gekomen dat het presbyteriaanse geloof niet waar is.’ Het was alsof de ^ategenstander al in een zeer vroeg stadium van mijn leven beseftte dat ik voor zijn rijk een verstoorder en een bron van ergernis zou blijken te zijn; waarom zouden de machten van duisternis

anders tegen mij samenspannen? Waarom de ^btegenkating en vervolging die tegen mij ontstonden, toen ik nagenoeg in mijn kindertjaren was?

Sommige predikanten en andere geloofsbelijders verwerpen het relaas van het eerste visioen — Joseph Smith wordt met vervolging overladen — Hij getuigt van de echtheid van het visioen. (Verzen 21–26.)

21 Enkele dagen nadat ik dit ^avisioen had ontvangen, bevond ik mij toevallig in het gezelschap van een van de methodistische predikanten, die zeer actief was bij de eerder genoemde godsdienstige opwinding; al sprekend met hem over het onderwerp godsdienst, nam ik de gelegenheid te baat om hem te vertellen van het visioen dat ik had ontvangen. Ik was zeer verbaasd over zijn optreden; hij nam hetgeen ik vertelde niet alleen lichtvaardig op, maar zelfs met grote minachting, en zei dat het allemaal van de duivel kwam, dat zaken als ^bvisioenen of ^copenbaringen tegenwoordig niet bestonden; dat al dergelijke dingen met de apostelen waren opgehouden en dat die er nooit meer zouden zijn.

22 Ik bemerkte echter spoedig dat het vertellen van mijn

19a Ps. 14.
GS Afval — Afval van de vroegchristelijke kerk.
b Jes. 29:13–14;
Ezech. 33:30–31.

c GS Afval — Algemene afval.
d Tit. 1:14;
LV 45:29.
e 2 Tim. 3:5.
20a GS Duivel.

b 2 Ne. 2:11;
LV 58:2–4.
GS Tegenspoed.
21a GS Eerste visioen.
b GS Visioen.
c GS Openbaring.

verhaal onder geloofsbelijders veel vooroordeel tegen mij had opgewekt en de oorzaak was van hevige ^avervolging, die steeds toenam; en hoewel ik een onbekende jongen was, nog maar veertien à vijftien jaar oud, en mijn levensomstandigheden van dien aard waren dat ze mij tot een ^bonbetekenende jongeman in deze wereld maakten, sloegen vooraanstaande mannen toch voldoende acht op mij om de openbare mening tegen mij te doen keren en een bittere vervolging te ontketenen; en dat was het geval onder alle sekten — alle verenigden zich om mij te vervolgen.

23 Het heeft mij in die tijd, en sindsdien nog vaak, tot ernstig nadenken gestemd — hoe uitermate vreemd het was dat een onbekende jongen van amper veertien jaar, en bovendien een die noodgedwongen in een karig bestaan moest voorzien door zijn dagelijkse arbeid, als figuur belangrijk genoeg werd geacht om de aandacht te trekken van de voormannen van de belangrijkste sekten van die tijd, en wel op zo'n manier dat dit bij hen een geest van de bitterste vervolging en beschimping deed ontstaan. Maar, vreemd of niet, het was zo, en het bezorgde mij dikwijls groot verdriet.

24 Hoe dan ook, het was toch een feit dat ik een visioen had gezien. Ik heb sindsdien gedacht

dat ik mij ongeveer zoals ^aPaulus voelde toen hij zich voor koning Agrippa ^bverdedigde en zijn verhaal deed van het visioen dat hij had gehad, toen hij een licht zag en een stem hoorde; maar toch waren er slechts weinigen die hem geloofden; sommigen zeiden dat hij een leugenaar was, anderen zeiden dat hij waanzinnig was; en hij werd bespot en beschimpt. Maar dat alles deed aan de werkelijkheid van zijn visioen niets af. Hij had een visioen gezien, en hij wist het, en alle vervolging onder de hemel kon dat niet veranderen; en al vervolgden zij hem tot de dood toe, toch wist hij, en zou dat weten tot zijn laatste ademtocht, dat hij zowel een licht had gezien als een stem tot zich had horen spreken, en de gehele wereld kon hem niet anders doen denken of geloven.

25 Zo was het ook met mij. Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee ^aPersonen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; en terwijl zij mij vervolgden, smaadden en liegende allerlei kwaad van mij spraken omdat ik dat zei, werd ik ertoe gebracht mijzelf af te vragen: Waarom mij vervolgen voor het spreken van de waarheid? Ik heb echt een visioen gezien, en wie ben ik, dat ik God kan weerstaan,

22a Jak. 5:10–11.
GS Vervolgen,
vervolging.

b 1 Sam. 16:7;
Alma 37:35.
24a GS Paulus.

b Hand. 26.
25a GJS 1:17.

of waarom denkt de wereld mij te kunnen doen loochenen wat ik werkelijk heb gezien? Want ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet ^bloochenen, noch durfde ik dat; in ieder geval wist ik dat ik God daarmee aanstoot zou geven en onder veroordeling zou komen.

26 Ik was nu tevredengesteld met betrekking tot de sektarische wereld — dat het niet mijn plicht was mij bij welke dan ook aan te sluiten, maar om op dezelfde manier door te gaan totdat ik verdere aanwijzingen kreeg. Ik had bevonden dat het “getuigenis van Jakobus waar was — dat wie in wijsheid tekortschoot, God mocht vragen en die zou verkrijgen, zonder dat het hem werd verweten.

Moroni verschijnt aan Joseph Smith — Josephs naam zal onder alle volken zowel ten goede als ten kwade bekend zijn — Moroni vertelt hem over het Boek van Mormon en over de komende oordelen van de Heer en citeert vele Schriftuurplaatsen — De plek waar de gouden platen verborgen liggen, wordt getoond — Moroni vervolgt zijn instructies aan de profeet. (Verzen 27–54.)

27 Ik zette mijn normale werkzaamheden voort tot de eenentwintigste september duizend achthonderddrieëntwintig,

hoewel ik al die tijd hevige vervolging ondervond onder de handen van allerlei soorten mensen, zowel godsdienstige als ongodsdienstige, omdat ik bleef volhouden dat ik een visioen had gezien.

28 In de periode tussen het tijdstip waarop ik het visioen had ontvangen en het jaar achttienhonderddrieëntwintig — waarin het mij verboden was mij bij enige godsdienstige sekte van die tijd aan te sluiten, en waarin ik nog zeer jong was en vervolgd werd door hen die mijn vrienden hadden moeten zijn en mij vriendelijk hadden moeten behandelen, en die mij, indien zij dachten dat ik misleid was, op een behoorlijke en liefdevolle wijze hadden moeten proberen terug te winnen — stond ik aan allerlei “verleidingen bloot; en daar ik omging met gezelschap van allerlei aard, verviel ik vaak in vele domme fouten, en vertoonde ik jeugdige zwakheid en de gebreken van de menselijke natuur, hetgeen mij, het spijt mij het te moeten zeggen, in allerlei verzoeken bracht, die aanstootgevend in Gods ogen waren. Bij het afleggen van deze bekentenis hoeft niemand mij schuldig te achten aan enige grote of verderfelijke zonden. De neiging tot het bedrijven daarvan heeft nooit in mijn aard gelegen. Maar

25b GS Moed, moedig;
Onkreukbaarheid.

26a Jak. 1:5–7.
28a GS Verzoeken,

verzoeking.

ik had mij schuldig gemaakt aan lichtzinnigheid en ging soms om met joviaal gezelschap enzovoort, hetgeen niet verenigbaar was met de reputatie die in stand moet worden gehouden door iemand die door God ^bgeroepen was, zoals ik. Maar dat zal niemand erg vreemd voorkomen die zich mijn jeugd herinnert en bekend is met mijn van nature opgeruimde aard.

29 Dientengevolge voelde ik mij dikwijls afgewezen wegens mijn zwakheid en onvolmaakt-heden; daarom, op de avond van de voornoemde eenentwintigste september, nadat ik mij voor de nacht ter ruste had begeven, richtte ik mijn ^asmeekgebed tot de almachtige God om vergeving voor al mijn zonden en dwaashe-den, en tevens om een teken aan mij, opdat ik zou mogen weten wat mijn status en positie was voor zijn aangezicht, want ik had het volste vertrouwen in het verkrijgen van een goddelijke manifestatie, omdat ik er al eerder een had ontvangen.

30 Terwijl ik aldus bezig was God aan te roepen, bemerkte ik een licht dat in mijn kamer verscheen en steeds helderder werd, totdat de kamer lichter was dan op het middaguur, waarna er onmiddellijk een ^apersoon naast mijn bed verscheen, staande in

de lucht, want zijn voeten raakten de vloer niet.

31 Hij droeg een los kleed van een weergaloze ^awitheid. Het was een witheid die al het aardse dat ik ooit had gezien, overtrof; ook geloof ik niet dat men iets op aarde een zo buitengewoon wit en stralend voorkomen kan geven. Zijn handen waren bloot, evenals zijn armen tot iets boven de pols; ook zijn voeten waren bloot, evenals zijn benen tot iets boven de enkel. Zijn hoofd en hals waren ook onbedekt. Ik kon merken dat hij geen andere kle-ding droeg dan dit kleed, want het stond open, zodat ik zijn borst kon zien.

32 Niet alleen zijn kleed was buitengewoon wit, maar zijn gehele gestalte was onbeschrijfelijk ^aheerlijk en zijn gelaat was waarlijk als de ^bbliksem. De kamer was buitengewoon licht, maar niet zo intens helder als onmiddellijk om zijn gestalte heen. Toen ik voor het eerst naar hem keek, was ik ^cbevreesd, maar weldra verliet de vrees mij.

33 Hij noemde mij bij de ^anaam en zei tot mij dat hij een boodschapper was, uit Gods tegenwoordigheid tot mij gezonden, en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij te doen had en dat mijn naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel

28 ^b GS Roepen, roeping, door God geroepen.

29 ^a GS Gebed.

30 ^a GS Engelen; Moroni, zoon van Mormon.

31 ^a Hand. 10:30;

1 Ne. 8:5;

3 Ne. 11:8.

32 ^a 3 Ne. 19:25.

GS Heerlijkheid.

^b Ex. 34:29–35;

Hel. 5:36;

LV 110:3.

^c Ex. 3:6;

Ether 3:6–8, 19.

33 ^a Ex. 33:12, 17;

Jes. 45:3–4.

ten goede als ten kwade bekend zou zijn, ofwel dat er onder alle volken zowel goed als kwaad over zou worden gesproken.

34 Hij zei dat er een ^aboek was verborgen, op ^bgouden platen geschreven, dat een verslag gaf van de vroegere bewoners van dit werelddeel en van hun herkomst. Hij zei ook dat het de ^cvolheid van het eeuwigdurend evangelie bevatte, zoals die door de Heiland aan de vroegere bewoners was gebracht;

35 tevens dat er twee in zilveren bogen gevatte stenen waren — en dat die stenen, aan een ^aborstplaat bevestigd, de zogenaamde ^bUrim en Tummim vormden — die samen met de platen waren verborgen; en dat het bezit en gebruik van die stenen bepalend was voor ^c'zieners' in oude of vroegere tijden; en dat God ze had voorbereid met het doel het boek te vertalen.

36 Toen hij mij die dingen verteld had, begon hij de profetieën uit het ^aOude Testament te citeren. Eerst citeerde hij een gedeelte uit het ^bderde hoofdstuk van Maleachi; en hij citeerde ook het vierde of laatste hoofdstuk van dezelfde profetie, echter met een kleine

afwijking van de manier waarop het in onze Bijbel staat. In plaats van het eerste vers te citeren zoals het in ons boek staat, haalde hij het als volgt aan:

37 *Want zie, de ^adag komt die zal ^bbranden als een oven, en alle hoogmoedigen, ja, en allen die goddeloosheid bedrijven, zullen als ^cstoppels verbranden; want zij die komen, zullen hen verbranden, zegt de Heer der heerscharen, zodat het hun wortel noch tak zal overlaten.*

38 En voorts citeerde hij het vijfde vers als volgt: *Zie, Ik zal u het ^apriesterschap openbaren, door de hand van de profeet ^bElia, voordat de grote en geduchte dag van de Heer komt.*

39 Hij citeerde ook het volgende vers anders: *En hij zal in het hart van de kinderen de aan de vaders gedane ^abeloften planten, en het hart van de kinderen zal zich tot hun vaders ^bwenden. Als dat niet zo was, zou de gehele aarde bij zijn komst volkomen worden verwoest.*

40 Bovendien citeerde hij het elfde hoofdstuk van Jesaja en zei dat het op het punt stond in vervulling te gaan. Hij citeerde ook het derde hoofdstuk van Handelingen, het tweeëntwintigste en drieëntwintigste vers,

34a GS Boek van Mormon.

b GS Gouden platen.

c GS Herstelling van het evangelie.

35a Lev. 8:8.

GS Borstplaten.

b Ex. 28:30.

GS Urim en Tummim.

c GS Zieners.

36a GS Oude Testament.

b GS Maleachi.

37a GS Wederkomst van

Jezus Christus.

b 3 Ne. 25;

LV 64:23–24.

GS Aarde — Reiniging

van de aarde;

Wereld — Einde van

de wereld.

c Nahum 1:8–10;

1 Ne. 22:15, 23;

2 Ne. 26:4–6;

LV 29:9.

38a GS Priesterschap;

Sleutels van het

priesterschap.

b LV 27:9; 110:13–16.

GS Elia.

39a Gal. 3:8, 19.

b GS Genealogie;

Heil voor de doden.

precies zoals die in ons Nieuwe Testament staan. Hij zei dat die “profeet Christus was, maar dat de dag nog niet gekomen was ‘waarop zij die niet naar zijn stem wilden luisteren, uit het volk ^bafgesneden zouden worden’, maar spoedig zou komen.

41 Hij citeerde ook het “tweede hoofdstuk van Joël, van het achtentwintigste vers tot het laatste. Hij zei ook dat dit nog niet was vervuld, maar spoedig zou worden vervuld. En hij verklaarde verder dat de volheid van de ^bandere volken weldra zou ingaan. Hij citeerde vele andere Schriftuurplaatsen en gaf vele uitleggingen die hier niet vermeld kunnen worden.

42 Voorts zei hij mij dat ik, wanneer ik die platen waarover hij had gesproken, zou verkrijgen — want de tijd om ze te verkrijgen was nog niet vervuld — ze aan niemand mocht tonen; evenmin de borstplaat met de Urim en Tummim, behalve aan hen wie ik zou worden geboden ze te tonen; indien ik het toch deed, zou ik vernietigd worden. Terwijl hij met mij sprak over de platen, werd het visioen aan mijn “geest geopend, zodat ik de plek kon zien waar de platen waren verborgen, en wel zo helder en duidelijk dat ik de plek herkende toen ik die bezocht.

43 Na deze mededeling zag ik dat het licht in de kamer zich

onmiddellijk rondom de gestalte van de persoon die tot mij had gesproken, begon samen te trekken, en dat duurde voort totdat de kamer weer donker bleef, behalve vlak om hem heen; en op dat moment zag ik hoe er zich als het ware een doorgang opende rechtstreeks naar de hemel, en hij steeg op totdat hij geheel verdwenen was en de kamer achterbleef zoals zij was geweest voordat dit hemelse licht was verschenen.

44 Terwijl ik lag na te denken over de uitzonderlijkheid van het toneel en mij zeer verwonderde over hetgeen mij was verteld door deze buitengewone boodschapper, bemerkte ik plotseling, te midden van mijn “overpeinzing, dat het in mijn kamer opnieuw licht begon te worden, en als het ware in een oogwenk stond dezelfde hemelse boodschapper weer aan mijn bed.

45 Hij ving aan en vertelde mij weer precies dezelfde dingen als bij zijn eerste bezoek, zonder de geringste afwijking, waarna hij mij inlichtte over de grote oordelen die over de aarde zouden komen, met grote verwoestingen door hongersnood, het zwaard en pestilentie; en dat deze zware oordelen in dit geslacht over de aarde zouden komen. Toen hij deze dingen had verteld, steeg hij weer op zoals hij daarvoor had gedaan.

40a Deut. 18:15–19.
b 3 Ne. 20:23; 21:20.
41a Hand. 2:16–21.

b Rom. 11:11–25;
LV 88:84.
GS Andere volken.

42a GS Verstand.
44a GS Overwegen.

46 Zo diep was intussen de indruk die op mijn gemoed was gemaakt, dat de slaap van mijn ogen geweken was en ik daar lag, overweldigd door verbazing over hetgeen ik zowel had gezien als gehoord. Hoe groot was echter mijn verrassing toen ik dezelfde boodschapper weer aan mijn bed zag staan en hem weer precies dezelfde dingen als daarvoor tegen mij hoorde verhalen of herhalen; en hij voegde er voor mij een waarschuwing aan toe en zei dat “Satan zou trachten mij ertoe te ^bverleiden (gezien de armelijke omstandigheden van het gezin van mijn vader) om de platen te verkrijgen met het doel rijk te worden. Dat verbood hij mij, en hij zei dat ik bij het verkrijgen van de platen geen ander doel voor ogen moest hebben dan God te verheerlijken en niet mocht worden beïnvloed door enige andere ^cbewegreden dan de opbouw van zijn koninkrijk; anders zou ik ze niet kunnen verkrijgen.

47 Na dit derde bezoek voer hij weer op naar de hemel, net als daarvoor, en weer werd ik aan mijzelf overgelaten om na te denken over het vreemde van hetgeen ik zojuist had ervaren; toen, bijna onmiddellijk nadat de hemelse boodschapper voor de derde keer bij mij vandaan was opgevaren, kraaide de haan en merkte ik dat het dag werd, zodat onze gesprekken klaarbij-

kelijk die gehele nacht in beslag hadden genomen.

48 Kort daarna stond ik op en ging zoals gewoonlijk aan de noodzakelijke dagelijkse arbeid; toen ik echter probeerde net zoals anders te werken, bleek ik dermate uitgeput te zijn dat ik er volstrekt niet toe in staat was. Mijn vader, die naast mij werkte, merkte dat mij iets scheelde en stuurde mij naar huis. Ik begaf mij op weg met de bedoeling inderdaad naar huis te gaan, maar bij mijn poging over de omheining te klimmen van de akker waarop wij ons bevonden, begaven mijn krachten mij geheel en ik viel hulpeloos op de grond en was mij enige tijd van niets bewust.

49 Het eerste wat ik mij kan herinneren is een stem die tot mij sprak en mij bij de naam noemde. Ik keek omhoog en zag dezelfde boodschapper boven mijn hoofd staan, evenals tevoren door licht omgeven. Vervolgens vertelde hij mij weer alles wat hij mij de afgelopen nacht had verteld en gebod mij naar mijn “vader te gaan en hem te vertellen van het visioen en de geboden die ik had ontvangen.

50 Ik gehoorzaamde; ik keerde terug naar mijn vader op de akker en zette de gehele zaak voor hem uiteen. Hij antwoordde mij dat het van God was en zei mij heen te gaan en te doen wat de boodschapper had geboden. Ik verliet de akker en begaf mij

46 a GS Duivel.
b GS Verzoeken,

verzoeking.
c LV 121:37.

49 a GS Smith sr., Joseph.

naar de plek waar de platen volgens de boodschapper waren verborgen; en dankzij de duidelijkheid van het visioen dat ik daarover had ontvangen, herkende ik de plek zodra ik die bereikte.

51 Niet ver van het dorp Manchester (Ontario County) in de staat New York, ligt een "heuvel van aanzienlijke grootte, de hoogste in de omgeving. Op de westelijke helling van die heuvel, niet ver van de top, onder een steen van aanzienlijke grootte, lagen de platen verborgen in een stenen kist. Deze steen was aan de bovenkant in het midden dik en enigszins bol en aan de rand dunner, zodat het middengedeelte boven de grond zichtbaar was, maar de rand was rondom met aarde bedekt.

52 Toen ik de aarde had verwijderd, nam ik een hefboom, die ik onder de rand van de steen zette, en met een kleine inspanning lichtte ik die op. Ik keek erin en daar zag ik inderdaad de "platen, de ^bUrim en Tummim en de "borstplaat, zoals de boodschapper had gezegd. De kist waarin zij lagen, was gevormd door stenen tegen elkaar te leggen in een soort cement. Op de bodem van de kist lagen twee stenen overdwars, en op die stenen lagen de platen en daarbij de andere voorwerpen.

53 Ik deed een poging ze eruit

te nemen, maar de boodschapper verbood het mij en weer kreeg ik te horen dat de tijd om ze tevoorschijn te halen nog niet aangebroken was, en ook niet zou komen totdat er vanaf dat tijdstip vier jaar verstreken was. Hij zei mij echter dat ik over precies een jaar vanaf dat tijdstip naar die plek terug moest komen en dat hij mij daar zou ontmoeten, en dat ik dat moest blijven doen totdat de tijd was gekomen om de platen te verkrijgen.

54 Dienovereenkomstig ging ik er, zoals mij was geboden, steeds na een jaar heen, en telkens trof ik daar dezelfde boodschapper aan en tijdens elk van onze gesprekken ontving ik van hem aanwijzingen en kennis over hetgeen de Heer ging doen, en hoe en op welke wijze zijn "koninkrijk in de laatste dagen moest worden bestuurd.

Joseph Smith huwt Emma Hale — Hij ontvangt de gouden platen van Moroni en vertaalt enige schrifttekens — Martin Harris laat de schrifttekens en de vertaling aan professor Anthon zien, die zegt: 'Een verzegeld boek kan ik niet lezen.' (Verzen 55–65.)

55 Daar de aardse omstandigheden van mijn vader zeer beperkt waren, waren wij genoodzaakt met onze handen te werken door onszelf als dagloner of anderszins te verhuren, naargelang

51a GS Cumorah, de heuvel.
52a Mrm. 6:6.

GS Gouden platen.
b GS Urim en Tummim.
c GS Borstplaten.

54a GS Koninkrijk van God of koninkrijk van de hemel.

de gelegenheid zich voordeed. Soms waren wij thuis en soms elders, en door voortdurend te werken, waren wij in staat in een behoorlijk levensonderhoud te voorzien.

56 In het jaar 1823 werd het gezin van mijn vader door groot verdriet getroffen wegens de dood van mijn oudste broer, "Alvin. In de maand oktober 1825 werd ik ingehuurd door een bejaarde heer, Josiah Staal, die in Chenango County (New York) woonde. Hij had iets gehoord over een zilverbijn, die door de Spanjaarden in Harmony, Susquehanna County (Pennsylvania) in exploitatie zou zijn gebracht en was, voordat ik mij aan hem had verhuurd, aan het graven geslagen om die mijn zo mogelijk te ontdekken. Nadat ik bij hem was gaan wonen, liet hij mij samen met zijn andere werkrachten naar de zilverbijn graven, hetgeen ik bijna een maand lang vruchteloos deed, en ten slotte gelukte het mij de bejaarde heer ertoe te bewegen het graven ernaar te staken. Hierdoor ontstond het algemeen verbreide verhaal dat ik schatgraver zou zijn geweest.

57 In de tijd dat ik aldus werkzaam was, werd ik in de kost gedaan bij ene Isaac Hale uit diezelfde plaats. Daar zag ik voor het eerst mijn vrouw (zijn dochter), "Emma Hale. Wij zijn

op 18 januari 1827 gehuwd, toen ik nog in dienst was van de heer Staal.

58 Omdat ik bleef beweren dat ik een visioen had gezien, duurde de "vervolgning voort en was de familie van de vader van mijn vrouw zeer sterk tegen ons huwelijk gekant. Daardoor was ik genoodzaakt haar ergens anders heen te brengen; aldus vertrokken wij en huwden ten huize van vrederechter Tarbill te South Bainbridge in Chenango County (New York). Onmiddellijk na mijn huwelijk nam ik ontslag bij de heer Staal en keerde terug naar mijn vader om dat seizoen samen met hem op het land te werken.

59 Ten slotte brak de tijd aan om de platen, de Urim en Tumim en de borstplaat te verkrijgen. Op de tweeëntwintigste dag van september duizend achthonderdzevenentwintig, nadat ik mij, zoals gewoonlijk aan het einde van weer een jaar, naar de plek had begeven waar ze verborgen lagen, droeg dezelfde hemelse boodschapper ze aan mij over met deze vermaning: dat ik ervoor verantwoordelijk zou zijn; dat als ik ze door achtereendoosheid of door enige "nalatigheid mijnerzijds kwijtraakte, ik zou worden afgesneden; maar dat als ik alles in het werk stelde om ze ^bveilig te bewaren totdat hij, de boodschapper, ze kwam

56a LV 137:5–8.

57a GS Smith, Emma Hale.

58a GS Vervolgen,

vervolgning.

59a GJS 1:42.

b GS Schriften,

Schriftuur — De
Schriften moeten
worden bewaard.

ophalen, ze beschermd zouden worden.

60 Ik ontdekte weldra waarom ik zulke strenge vermaningen had ontvangen om ze veilig te bewaren en waarom de boodschapper had gezegd dat hij ze zou ophalen wanneer ik had gedaan wat er van mijn hand was verlangd. Want nauwelijks was het bekend dat ik ze had, of er werden uiterste pogingen gedaan om ze mij te ontnemen. Iedere list die maar kon worden bedacht, werd voor dat doel aangewend. De vervolging werd bitterder en heviger dan ooit tevoren en tallozen lagen voortdurend op de loer om ze mij zo mogelijk te ontnemen. Maar dankzij Gods wijsheid bleven ze veilig in mijn handen, totdat ik ermee had volbracht wat er van mijn hand was verlangd. Toen de boodschapper ze volgens afspraak kwam ophalen, droeg ik ze aan hem over; en hij heeft ze tot op heden, de tweede dag van mei duizend achthonderdachtendertig, onder zijn hoede.

61 De opwinding bleef echter voortduren en van het gerucht met zijn duizend tongen werd voortdurend gebruik gemaakt om leugens over het gezin van mijn vader en over mijzelf te verspreiden. Als ik een duizendste deel daarvan zou verhalen, zou het boekdelen vullen. De vervolging werd echter zo ondraaglijk,

dat ik genoodzaakt was Manchester te verlaten en met mijn vrouw naar Susquehanna County in de staat Pennsylvania te gaan. Terwijl wij ons voor het vertrek gereedmaakten (arm als wij waren en onder een zo hevige vervolging, dat er geen kans was dat het ooit anders zou worden), vonden wij, te midden van onze nood, een vriend in de heer "Martin Harris, die naar ons toe kwam en mij vijftig dollar gaf als bijdrage aan onze reis. De heer Harris was een ingezetene van de plaats Palmyra in Wayne County, in de staat New York, en was een boer van aanzien.

62 Met deze hulp, die op het juiste tijdstip kwam, was ik in staat de plaats van mijn bestemming in Pennsylvania te bereiken; en onmiddellijk na mijn aankomst daar begon ik de schrifttekens van de platen over te nemen. Ik nam een behoorlijk aantal over en door middel van de "Urim en Tummim vertaalde ik enige daarvan, hetgeen ik deed tussen de tijd dat ik ten huize van de vader van mijn vrouw aankwam, in de maand december, en februari van het jaar daarop.

63 In de loop van die maand februari kwam de voornoemde heer Martin Harris naar onze woning, nam de schrifttekens die ik van de platen had overgenomen in ontvangst, en begaf zich daarmee naar de stad New York. Voor hetgeen hem en de

schrifttekens overkwam, citeer ik uit zijn eigen relaas, dat hij mij na zijn terugkeer gaf en dat luidt als volgt:

64 'Ik ging naar de stad New York en legde de schrifttekens die vertaald waren, samen met de vertaling, voor aan professor Charles Anthon, een man die bekendstond om zijn literaire prestaties. Professor Anthon verklaarde dat de vertaling juist was, juister zelfs dan enige vertaling uit het Egyptisch die hij ooit gezien had. Ik liet hem vervolgens de schrifttekens zien die nog niet vertaald waren en hij zei dat het Egyptische, Chaldeeuwse, Assyrische en Arabische schrifttekens waren, en hij zei dat ze echt waren. Hij gaf mij een schriftelijke verklaring waarin hij tot de inwoners van Palmyra getuigde dat het echte schrifttekens waren en dat de vertaling van die schrifttekens die vertaald waren, ook juist was. Ik nam de verklaring in ontvangst, stak ze in mijn zak, en stond op punt het huis te verlaten, toen de heer Anthon mij terugriep en vroeg hoe de jongeman te weten was gekomen dat er gouden platen waren op de plek waar hij ze had gevonden. Ik antwoordde dat een engel van God het aan hem had geopenbaard.

65 'Daarop zei hij tegen mij: "Laat mij die verklaring zien." Ik haalde deze dus uit mijn zak

en gaf ze aan hem, waarop hij ze aanpakte, in stukken scheurde, en zei dat zoiets als bediening van "engelen tegenwoordig niet bestond, en dat als ik hem de platen bracht, hij ze zou vertalen. Ik deelde hem mee dat een gedeelte van de platen ^bverzegeld was en dat het mij verboden was ze mee te brengen. Hij antwoordde: "Een verzegeld boek kan ik niet lezen." Ik ging bij hem weg en zocht dr. Mitchell op, die bevestigde wat professor Anthon over de schrifttekens en de vertaling gezegd had.'

.....

Oliver Cowdery fungeert als schrijver bij de vertaling van het Boek van Mormon — Joseph en Oliver ontvangen het Aäronisch priesterschap van Johannes de Doper — Zij worden gedoopt, geordend en ontvangen de geest van profetie. (Verzen 66–75.)

66 Op de vijfde dag van april 1829 kwam "Oliver Cowdery naar mijn huis. Ik had hem nog nooit eerder gezien. Hij vertelde mij dat hij, aangezien hij les had gegeven aan een school in de omgeving waar mijn vader woonde en mijn vader een van de mensen was die zijn kinderen naar die school stuurde, enige tijd bij hem thuis in de kost was geweest; terwijl hij daar was, vertelde de familie hem de bijzonderheden van mijn ontvangst van de platen, en zodoende was

65a GS Engelen.
b Jes. 29:11–12;

2 Ne. 27:10;
Ether 4:4–7.

66a GS Cowdery, Oliver.

hij gekomen om bij mij navraag te doen.

67 Twee dagen na de aankomst van de heer Cowdery (dat was 7 april) begon ik het Boek van Mormon te vertalen en begon hij voor mij te schrijven.

.....

68 Wij waren nog steeds bezig met het vertaalwerk, toen wij in de volgende maand (mei 1829) op zekere dag het bos ingingen om te bidden en bij de Heer navraag te doen over de ^adoop tot ^bvergeving van zonden, die wij bij het vertalen van de platen vermeld vonden. Toen wij in gebed verzonken waren en de Heer aanriepen, kwam er in een ^cwolk van licht een ^dboodschapper uit de hemel naar beneden, die ons, nadat hij ons zijn ^ehanden had opgelegd, ^fordende met de woorden:

69 *Aan u, mijn mededienstknachten, verleen ik in de naam van de Messias het ^apriesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van*

de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nooit meer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van ^bLevi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid.

70 Hij zei dat dit Aäronisch priesterschap niet het gezag omvatte van de handoplegging voor de ^agave van de Heilige Geest, maar dat dit later op ons zou worden bevestigd. Hij gebod ons om ons te laten dopen en gaf de aanwijzing dat ik Oliver Cowdery moest dopen en dat hij daarna mij moest dopen.

71 Dienovereenkomstig gingen wij heen en lieten ons dopen. Ik doopte hem eerst en daarna doopte hij mij — waarna ik mijn handen op zijn hoofd legde en hem ordende tot het Aäronisch priesterschap, en daarna legde hij mij de handen op en ordende mij tot hetzelfde priesterschap, want zo was het ons geboden.*

*Oliver Cowdery beschrijft deze gebeurtenissen als volgt: 'Dit waren dagen om nooit te vergeten — te zitten onder het geluid van een stem die door inspiratie uit de hemel werd bevolen te spreken, wekte de allergrootste dankbaarheid op van dit hart! Dag in dag uit ging ik zonder onderbreking verder om de woorden uit zijn mond op te schrijven, terwijl hij met de Urim en Tummim of, zoals de Nephieten zouden hebben gezegd, de "uitleggers", de geschiedenis of kroniek vertaalde die het "Boek van Mormon" heet.

'Een vermelding, zelfs met enkele woorden, van het interessante verslag, gegeven door Mormon en zijn trouwe zoon Moroni, van een volk dat eens door de hemel werd bemind en begunstigd, zou voorbijgaan aan mijn huidige bedoeling; ik zal dat dus

68a GS Doop, dopen.
 b GS Vergeving van zonden.
 c GS Johannes de Doper.
 d Num. 11:25;
 Ether 2:4-5, 14;
 LV 34:7.

e Art. 1:5.
 GS Handoplegging.
 f GS Gezag;
 Ordenen, ordening.
 69a GS Aäronisch priesterschap.
 b Deut. 10:8;

LV 13; 124:39.
 GS Levi — De stam Levi.
 70a GS Gave van de Heilige Geest.

72 De boodschapper die ons bij deze gelegenheid bezocht en dit priesterschap aan ons verleende, zei dat zijn naam Johannes was, dezelfde die in het Nieuwe Testament "Johannes de Doper wordt genoemd, en dat hij handelde in opdracht van ^bPetrus, ^cJakobus en ^dJohannes, die de ^esleutels droegen van het priesterschap van ^fMelchizedek, welk priesterschap, zei hij, te zijner tijd aan ons zou worden verleend, en dat ik de eerste ^gouderling van de kerk zou worden genoemd en hij (Oliver Cowdery) de tweede. Het was op de vijftiende dag van mei 1829 dat wij onder de handen van deze boodschapper werden geordend en ons lieten dopen.

73 Onmiddellijk toen wij uit het water opkwamen, nadat wij waren gedoopt, ervoeren wij grote en heerlijke zegeningen van onze hemelse Vader. Nauwelijks had ik Oliver Cowdery gedoopt, of de "Heilige Geest viel op hem en hij stond op en ^bprofeteerde vele

dingen die weldra zouden plaatsvinden. En nogmaals, zodra ik door hem was gedoopt, kreeg ook ik de geest van profetie, toen ik opstond en profeteerde over de opkomst van deze kerk en vele andere dingen die met de kerk en deze generatie van de mensenkinderen verband hielden. Wij waren vervuld van de Heilige Geest en verheugden ons in de God van ons heil.

74 Daar onze geest nu verlicht was, werden de Schriften geopend voor ons ^abegrip en werden de ^bware betekenis en bedoeling van de meer verborgen passages ons geopenbaard op een wijze die voordien nooit binnen ons bereik had gelegen en ook nooit eerder bij ons was opgekomen. Intussen waren wij gedwongen het feit dat wij het priesterschap hadden ontvangen en gedoopt waren, geheim te houden vanwege een geest van vervolging die zich reeds in de omgeving kenbaar had gemaakt.

75 Van tijd tot tijd werden

tot een later tijdstip uitstellen en, zoals ik in de inleiding heb gezegd, gelijk overgaan naar een paar voorvallen die nauw verband houden met het ontstaan van deze kerk, hetgeen interessant kan zijn voor enkele duizenden, die te midden van de fronsende blikken van dweepers en de laster van huichelaars naar voren zijn getreden en het evangelie van Christus hebben omhelsd.

'Geen mens die bij zinnen is, zou de aanwijzingen kunnen vertalen en opschrijven die de Nephieten uit de mond van de Heiland waren gegeven over de juiste wijze waarop de mensen zijn kerk moesten opbouwen, en zeker nu ontarding onzekerheid had verbreid over alle vormen en stelsels die onder de mensen in gebruik waren, zonder te verlangen naar het voorrecht de bereidwilligheid van het hart te mogen tonen

72a GS Johannes de Doper.
b LV 27:12-13.
c GS Petrus.
c GS Jakobus, zoon van Zebedeüs.
d GS Johannes, zoon van

Zebedeüs.
e GS Sleutels van het priesterschap.
f GS Melchizedeks priesterschap.
g GS Ouderling.

73a GS Heilige Geest.
b GS Profeteren, profetie.
74a GS Begrijpen, begrip.
b Joh. 16:13.

wij bedreigd met aanvallen door benden en ook zelfs door geloofsbelijders. En hun voornemens om ons aan te vallen werden (onder Gods voorzienige hand) slechts verijdeld onder de invloed van de familie van de vader van mijn vrouw, die zich heel vriendelijk jegens mij was

gaan opstellen en tegen benden gekant was en wilde dat het mij zou worden toegestaan het verhaalwerk zonder onderbreking voort te zetten; en ons bijgevolg tegen alle onwettige handelingen bescherming bood en beloofde, voor zover dat in hun vermogen lag.

door zich in het watergraf te laten begraven, als een teken van "een goed geweten door de opstanding van Jezus Christus."

Na het schrijven van het verslag dat gegeven is van de bediening van de Heiland aan het overblijfsel van het nageslacht van Jakob op dit continent, was het gemakkelijk te zien, zoals de profeet had gezegd dat het zou zijn, dat duisternis de aarde bedekte en dichte duisternis het verstand van de mensen. Bij verder nadenken was het even gemakkelijk te zien dat te midden van het grote geharrewar en het rumoer over godsdienst, niemand het gezag van God had om de verordeningen van het evangelie te bedienen. Want de vraag kan worden gesteld of mensen die openbaringen verloochenen, gezag hebben om in de naam van Christus te handelen, wanneer een getuigenis van Hem niets minder is dan de geest van profetie, en zijn godsdienst in alle tijdperken van de wereld waarin Hij een volk op aarde heeft gehad, door directe openbaring werd gegrondvest, opgebouwd en geschraagd. Ook al waren deze feiten begraven en zorgvuldig verborgen gehouden door personen wier nering in gevaar zou zijn gekomen, als die werd toegestaan in het gezicht van de mensen te schijnen, voor ons waren ze dat niet langer, en wij wachtten slechts totdat het gebod zou worden gegeven: "Sta op en laat u dopen!"

Het duurde niet lang alvorens die wens werd verwezenlijkt. Het behaagde de Heer, die rijk is aan barmhertigheid en steeds bereid het aanhoudende gebed van de nederigen te verhoren, zijn wil aan ons te openbaren, nadat wij Hem op vurige wijze hadden aangeroepen, ver van de woningen van de mensen. Plotseling, als uit het midden van de eeuwigheid, schonk de stem van de Verlosser ons vrede in ons gemoed, terwijl de sluier werd geopend en de engel van God, met heerlijkheid bekleed, naar beneden kwam en de boodschap bracht waarnaar wij zo verlangend hadden uitgezien, alsmede de sleutels van het evangelie van bekering. Welk een vreugde! Welk een wonder! Welk een verbazing! Terwijl de wereld gekweld en verbijsterd was — terwijl miljoenen als blinden naar de muur tastten en terwijl het hele mensdom, als geheel genomen, op onzekerheid steunde, zagen onze ogen en hoorden onze oren, als op klaarlichte dag; ja, meer nog — helderder dan de schittering van de meizon, die toen haar glans over het aangezicht van de natuur uitstortte! Vervolgens drong zijn stem, hoewel zacht, tot in het binnenste door, en zijn woorden, "ik ben uw mededienstknecht", verdreven alle vrees. Wij luisterden, wij aanschouwden, wij bewonderden! Het was de stem van een engel uit de heerlijkheid, het was een boodschap van de Allerhoogste! En onder het luisteren verheugden we ons, terwijl zijn liefde onze ziel in gloed zette en wij opgingen in het visioen van de Almachtige! Waar was ruimte voor twijfel? Nergens; onzekerheid was gevloten, twijfel was verzonken om niet meer te verrijzen, terwijl verdichtsel en misleiding voor altijd gevloten waren!

Maar, geliefde broeder, denk verder, denk u voor een ogenblik in welk een vreugde ons hart vervulde en met welk een verbazing wij ons moeten hebben gebogen (want

wie zou de knie niet hebben gebogen voor zulk een zegen?), toen wij onder zijn hand het heilig priesterschap ontvingen en hij zei: "Aan u, mijn mededienstknachten, verleen ik, in de naam van de Messias, dit priesterschap en dit gezag, dat op de aarde zal blijven, zodat de zonen van Levi de Heer alsnog een offer zullen offeren in gerechtigheid!"

'Ik zal niet proberen u de gevoelens van dit hart af te schilderen, noch de majesteteitlijke schoonheid en heerlijkheid die ons bij die gelegenheid omringden; maar u moet mij geloven als ik zeg dat aarde, noch mensen, met de welsprekendheid van de eeuwen, zouden weten hun taal op zulk een boeiende en sublieme wijze in te kleden als die heilige persoon. Neen; evenmin heeft deze aarde de macht om de vreugde te geven, de vrede te schenken, of de wijsheid te peilen die opgesloten lag in iedere zin zoals die door de macht van de Heilige Geest werd uitgesproken! De mens moge zijn medemens misleiden, bedrog moge op bedrog volgen, en de kinderen van de boze mogen macht bezitten om de dwazen en de onwetenden te verleiden, totdat niets anders dan verdichtsel de menigte voedt, en de vrucht van de leugen de onnozelen in haar stroming naar het graf voert; maar één aanraking met de vinger van zijn liefde, ja, één straal van heerlijkheid uit hoger sferen, of één woord uit de mond van de Heiland, uit de boezem van de eeuwigheid, maakt dat alles onbetekenend, en wist het voor eeuwig uit de gedachten. De verzekering dat wij in de tegenwoordigheid van een engel verkeerden, de zekerheid dat wij de stem van Jezus hoorden, en de zuivere waarheid die toevloede uit de mond van een rein wezen, opgedragen door de wil van God, gaan voor mij alle beschrijving te boven, en zolang het mij vergund wordt hier op aarde te blijven, zal ik deze uiting van de goedheid van de Heiland steeds met verwondering en dankbaarheid beschouwen; en in die woningen waar volmaaktheid heerst en de zonde nooit verschijnt, hoop ik te aanbidden in die dag die nooit zal eindigen.' — Messenger and Advocate, deel 1 (oktober 1834), blz. 14–16.

DE GELOOFSARTIKELEN

VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ ^ageloven in ^bGod, de eeuwige Vader, en in zijn ^cZoon, Jezus Christus, en in de ^dHeilige Geest.

2 Wij geloven dat de mens zal worden gestraft voor zijn ^aeigen zonden en niet voor ^bAdams overtreding.

3 Wij geloven dat door de ^averzoening van Christus de gehele mensheid kan worden ^bgered door ^cgehoorzaamheid aan de ^dwetten en verordeningen van het ^eevangelie.

4 Wij geloven dat de eerste beginselen en ^averordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, ^bgeloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, ^cbekering; ten derde, ^ddoop door onderdompeling

tot ^evergeving van zonden; ten vierde, ^fhandoplegging voor de ^ggave van de Heilige Geest.

5 Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden ^ageroepen, door ^bprofetie en door ^chandoplegging van hen die daartoe het ^dgezag bezitten, om het evangelie te ^eprediken en de ^fverordeningen ervan te bedienen.

6 Wij geloven in dezelfde ^aorganisatie die in de vroegchristelijke kerk bestond, namelijk: ^bapostelen, ^cprofeten, ^dherders, leraars, ^eevangelisten enzovoort.

7 Wij geloven in de ^agave van ^btalen, ^cprofetie, ^dopenbaring, ^evisioenen, ^fgezondmaking, ^guitlevan talen enzovoort.

- 1 1a GS Geloof, geloven.
b GS God, Godheid — God de Vader.
c GS God, Godheid — God de Zoon; Jezus Christus.
d GS God, Godheid — God de Heilige Geest; Heilige Geest.
2a Deut. 24:16; Ezech. 18:19–20. GS Keuzevrijheid; Verantwoordelijk, verantwoordelijkheid, verantwoordelijkheid, verantwoording.
b GS Val van Adam en Eva.
3a GS Verzoenen, verzoening.
b Mos. 27:24–26; Moz. 5:9. GS Heil.

- c GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
d GS Wet.
e GS Evangelie.
4a GS Verordeningen.
b GS Geloof, geloven.
c GS Bekeren (zich), bekering.
d GS Doop, dopen.
e GS Vergiving van zonden.
f GS Handoplegging.
g GS Gave van de Heilige Geest.
5a GS Roppen, roeping, door God geroepen.
b GS Profetieren, profetie.
c GS Handoplegging.
d GS Gezag; Priesterschap.
e GS Prediken.

- f Alma 13:8–16.
6a GS Kerk, tekenen van de ware — Kerkorganisatie.
b GS Apostel.
c GS Profeet.
d GS Bisschop.
e GS Evangelist; Patriarch, patriarchaal.
7a GS Gaven van de Geest.
b GS Talen, gave van.
c GS Profetieren, profetie.
d GS Openbaring.
e GS Visioen.
f GS Genezen, genezingen.
g 1 Kor. 12:10; Mrm. 9:7–8.

8 Wij geloven dat de ^aBijbel het ^bwoord van God is, voor zover die juist is ^cvertaald; wij geloven ook dat het ^dBoek van Mormon het woord van God is.

9 Wij geloven alles wat God heeft ^ageopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk van God zal ^bopenbaren.

10 Wij geloven in de letterlijke ^avergadering van Israël en in de herstelling van de ^btien stammen; dat ^cZion (het nieuwe Jeruzalem) op het Amerikaanse continent zal worden gebouwd; dat Christus persoonlijk op aarde zal ^dregeren; en dat de aarde zal worden ^evernieuwd en haar ^fparadijselijke ^gheerlijkheid zal ontvangen.

11 Wij eisen het goed ^arecht de almachtige God te aanbidden

volgens de ^bstem van ons eigen ^cgeweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen ^daanbidden hoe, waar of wat zij willen.

12 Wij geloven onderdanig te moeten zijn aan koningen, presidenten, heersers en magistraten, door het gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden van de ^awet.

13 Wij geloven ^aeerlijk te moeten zijn, trouw, ^bkuis, welwillend, deugdzaam, en ^cgoed te moeten doen aan alle mensen; ja, we mogen zeggen dat we de ^daansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij ^ehopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen ^fverdragen. Als er iets ^gdeugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.

JOSEPH SMITH.

8a GS Bijbel.

b GS Woord van God.

c 1 Ne. 13:20-40;
14:20-26.

d GS Boek van Mormon.

9a GS Openbaring.

b Amos 3:7;
LV 121:26-33.

GS Schriften,
Schriftuur — Het
tevoorschijn komen
van Schriftuur
geprofeteerd.

10a Jes. 49:20-22; 60:4;
1 Ne. 19:16-17.

GS Israël — De
vergadering van
Israël.

b GS Israël — De tien

verloren stammen
van Israël.

c Ether 13:2-11;
LV 45:66-67; 84:2-5;
Moz. 7:18.

GS Nieuw-Jeruzalem;
Zion.

d GS Millennium.

e GS Aarde — Reiniging
van de aarde.

f I.E. een toestand
vergelijkbaar met de
hof van Eden;
Jes. 11:6-9; 35; 51:1-3;
65:17-25;
Ezech. 36:35.

GS Paradijs.

g GS Heerlijkheid.

11a LV 134:1-11.

b GS Keuzevrijheid.

c GS Geweten.

d GS Aanbidden,
aanbidding.

12a LV 58:21-23.

GS Wet.

13a GS Eerlijk, eerlijkheid;
Onkreukbaarheid.

b GS Kuisheid.

c GS Dienstbetoon.

d Filipp. 4:8.

e GS Hoop.

f GS Volharden.

g GS Deugd,
deugdzaam,
deugdzaamheid;
Ingetogenheid.